

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

M.Kodu: 192837

Sayı: 2010/40 • 15 Ekim 2010 • 1 TL

www.kizilbayrak.net

**İşçi sınıfına yönelik
kapsamlı saldırı hazırlığı...**

**Geleceğimiz için
mücadele saflarına!**

İÇİNDEKİLER

İnkâr ve imha düzeni işçi sınıfının mücadele sahnesine çıkmasıyla aşılabilir.....	3
İşçi sınıfına kapsamlı saldırı hazırlığı!	4
“Orta vadeli” saldırı programı!	5
Savaş aygıtı NATO ile suç ortaklığını pekiştirme hazırlığı.	6
Düzenin tasfiye seferberliği sürüyor... ..	7
Alevi emekçilerine asimilasyon dayatması	8
Zorunlu din dersi kaldırılınsın!.....	9
Bir grup TEKEL işçisi Tek Gıda-İş önünde direniş başlattı.....	10
Tek Gıda-İş önünde bekleyen TEKEL işçileriyle konuştuk.. ..	11
İşçi ve emekçi hareketinden.....	12
BETESAN’da direniş kazanacak!	13
Tuzla cehenneminde bir iş cinayeti daha!.. ..	14
Birleşik Metal-İş Sendikası Genel Sekreter Yardımcısı Mehmet Beşeli ile konuştuk.....	15
Referandum sonrası düzen siyaseti.	16-18
Merkezi geceye hazırlanıyoruz	19
Hizmet sektörü çalışanları panelde buluştu.....	20
Bu ülkede nice Aziz var!	21
Üniversitelerde direniş var!.....	22
6 Kasım çalışmalarından.....	23
Emperyalist-Siyonist güçler silahlanma yarışını körüklüyor.....	24
Fransa’da işçi ve emekçiler yine ‘grev’ dedi.....	25
Şilili madenciler yeryüzünde	26
Kimyasal atık felaketi büyüyor!	27
Kapitalizm açlık ve yoksulluk üretir!.....	28
Kamu emekçileri kreş hakkı ve ebeveyn izni için eylemdeydi.....	29
“Hasta tutsaklar serbest bırakılınsın!”....	30
Mücadele Postası	31

Sosyalizm İçin

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2010/40 * 15 Ekim 2010

Fiyatı: 1 YTL

Sahibi ve Y. İşl. Md.: Ayten ÖZDOĞAN

EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Molla Şeref Mahallesi,
Simsar Sokak, No: 5, D: 3 Fatih / İstanbul
Tlf. No: (0212) 621 74 52e-mail: info@kizilbayrak.netWeb: <http://www.kizilbayrak.org><http://www.kizilbayrak.net>

Baskı: SM Matbaacılık

Çobançeşme Mh. Sanayi Cd. Aytay Sk. No 10 A Blok

Yenibosna / Bahçelievler / İSTANBUL /

Tel: 0 (212) 654 94 18

Kızıl Bayrak'tan...

Düzen güçleri Türkiye’nin gücü üzerine parlak söylevler verip “kanatlanma” senaryoları yazarken, bugünlerde ortaya çıkan bir bilgi, gerçek durumu gözler önüne serdi. Buna göre ABD, Türkiye’yi “füze kalkanının ön cephesi” yapmak istiyor. Bu tanım, Türkiye’nin yıllar önce, soğuk savaş döneminde Sovyetler’e karşı emperyalist güçlerin ileri karakolu olarak kullanılmasını akla getiriyor. Demek ki aradan yıllar geçmiş olsa da Türkiye’nin egemen sınıf iktidarının emperyalistlerle ilişkilerinde özünde değişen hiçbir şey olmamıştır. Hala da bu ilişkiler efendi-köle ilişkisinden ibaret.

Emperyalist merkezlerde hazırlanan kapsamlı saldırı planlarında ülke yönetenlerine taşeronluk rolü düşüyor. Bu rolü aktif biçimde oynamaktan da övünç duyuyorlar.

Kürt hareketini tasfiye etmek doğrultusunda yoğunlaştırılan girişimleri de bu çerçeve içerisinde değerlendirmek gerekir. Ortadoğu’da emperyalistlerle suç ortaklığını derinleştirirken, Kürt hareketini bir engel olmaktan çıkarmak yakıcı bir ihtiyaç haline geliyor.

Bu tabloyu ise işçi ve emekçilere yönelik kapsamlı sosyal yıkım saldırısı hazırlığı tamamlıyor. Böylelikle zaten ağır bir yıkımın altında bulunan ezilen işçi ve emekçilerin canına okuyacaklar. Sayfalarımızda bu saldırı hazırlıklarının somut içeriğine dair önemli bilgiler bulunuyor.

Egemenlerin bu yönelimleri, baskı ve terörsüz olmaz. O nedenle tüm iddialı ve cilalı sözlerine rağmen baskı ve terörün dozunda en küçük bir zayıflama olmadığı gibi, tersinden artış var. Öyle ki, demokratikleşme projesi olarak sunulan “açılım” süreci ağırlıkla faşist baskı ve terörle anılıyor. Önümüzdeki dönemde “sosyal barış”ın da bozulması ihtimali düşünüldüğünde baskı ve terörün boyutlarının daha da genişleyeceğini söyleyebiliriz.

Bu koşullarda ilgi ve enerjimizi mücadelenin yükseltilmesi için kullanmalı, sınıf ve kitle hareketinin önüne konulan engelleri yıkmalıyız.

“Parti ve devrim haftası” yaklaşıyor.

Emperyalist-kapitalist düzenin insanlığı felaketlere sürüklediği bir dönemde Yeni Ekimler’e olan ihtiyaç da yakıcılaşıyor. Yukarıda çizdiğimiz karanlık tablodan Yeni Ekimler yaratmak dışında başka bir çıkış yolu da bulunmuyor. Bu gerçeği ulusal sorun gibi güncel bir dizi sorunla bağlantılı olarak vurgulamak ve sosyalizmin kızıl bayrağını yükseltmek için yoğun bir çalışma sürecine giriyoruz.

Tüm yoldaşlarımızı bu süreci güçlü biçimde örgütlemeye çağırıyoruz.

Önümüzdeki günler içerisinde, 9 Kasım’da Alaattin yoldaşı katleden polislerin yargılandığı davanın ikinci duruşması olacak. Duruşmadan önce davanın seyriyle ilgili 30 Ekim günü İHD İstanbul Şubesi’nde bir basın açıklaması yapılacaktır. Bilindiği üzere Alaattin Karadağ 19 Kasım 2009 tarihinde katledilmişti. Dolayısıyla yıldönümüne yönelik eylem hazırlıkları da başlamış bulunuyor.

Derleyen: H. Fırat

Derleyen: H. Fırat

Parti değerlendirmeleri-3

Parti değerlendirmeleri-4

Kitapçılarda...

İnkâr ve imha düzeni işçi sınıfının mücadele sahnesine çıkmasıyla aşılabılır

“Açılım” politikasıyla Kürt sorununda yaratılan çözüm havası büyük ölçüde dağılmış bulunuyor. Her yeni gelişme devletin niyetinin Kürt sorununu çözmek değil PKK’yi tasfiye etmek olduğu gerçeğini doğruluyor. İnkarcı sistemi zorlamayacak kırıntılar karşılığında PKK tasfiyeye razı edilmeye çalışılıyor.

Bu süreçte PKK’nin dayanma gücü ile birlikte devletin esneme sınırlarını Kürt emekçilerinin mücadele dinamizmi belirlemektedir. Zira bugün Kürt hareketi hala gücünü koruyabiliyorsa, bunu büyük ölçüde bu mücadele dinamizmine borçludur. Kürt emekçileri devletin ve onunla işbirliği yapan Kürt burjuvazisinin gerici propagandasına rağmen kurulu düzenle barışık değildir. Kırıntılar karşılığında barışmaya da niyeti yoktur. Devleti Kürt sorununda özellikle kaygılandıran da Kürt emekçilerinin bu mücadele gücü ve eğilimidir. Bunun için verilecek kırıntılardan ziyade bunların Kürt emekçileri üzerinde yaratacağı etkileri önemsemektedir. Bir takım kırıntılarla Kürt halkının tatmin edilemeyeceğini düzen güçleri de bilmektedir. Bu nedenle de çıkışı, kazanma inancını kırmakta ve yeni bir mücadele iradesi ortaya koyamayacak hale getirmekte bulunmaktadır. Halihazırda yapılmaya çalışılan büyük ölçüde budur.

Sermaye devleti bunun için Kürt halkı içerisindeki farklı sınıfsal eğilimlere de oynamaktadır. Zira her sınıfın ulusal soruna yüklediği anlam farklıdır. Kürt burjuvazisi kaderini Türk burjuvazisine bağlamıştır, bu nedenle bölgede onun gibi “huzur” aramaktadır. Bu sınıfsal beklenti, ulusal sorunda da devletin vermeye hazır olduğu kırıntılarla yetinen bir yaklaşıma yol açmaktadır. “Ne olursa olsun silahlar sussun, PKK’nin silahlı gücü tasfiye edilsin, zaten verilmiş bulunanlara yeni bazı hak kırıntıları eklensin yeter da artar” anlayışı, kabaca Kürt burjuvazisinin çözüm perspektifidir. Bu çizgisiyle sermaye iktidarının ve politikalarının temel dayanağı durumundadır.

Mülk sahibi Kürt orta sınıfları ise, kurulu düzenin nimetlerinden yararlanmak, ancak bunun için Kürdistan bölgesinde tekelci burjuvazinin ezici politik ve iktisadi egemenliği karşısında kendi konumunu koruyup güçlendirebileceği korunaklı alanlar elde etmek istemektedir. Bu sınıfsal hesaplar, ulusal soruna yaklaşımda da kendine özgü bir bakış açısı oluşturmakta ve bugün Kürt hareketine hakim “demokratik özerklik” çizgisinde ete kemiğe bürünmektedir.

Kuşkusuz bu talep özünde ulusal baskı ve eşitsizlikler karşısında ilerici demokratik özlemleri ifade etmektedir. Ancak halen kurulu düzenin bu talebi karşılayacak kadar esnemesi mümkün görünmemektedir. Fakat daha da önemlisi, bu talep karşılanırsa bile, Kürt işçi ve emekçilerin ekonomik ve sosyal sorunlarına çözüm olamayacaktır. Dolayısıyla “demokratik özerklik” talebiyle sınırlı bir bakış, soruna Kürt orta ve küçük burjuvazisinin penceresinden bakmak demektir. Kürt işçi ve emekçilerinin sınıfsal çıkar ve beklentilerine doğası gereği yanıt veremeyen burjuva bir çözüm platformudur bu.

Kürt işçi ve emekçileri açısından gerekli ve zorunlu olan, ağır bir işsizlik, yokluk ve yoksulluk anlamına gelen bu düzeni alaşağı etmektir. Bunun içinse sınıf mücadelesini yükseltmekten başka bir

seçenek yoktur. Fakat mevcut haliyle işçi sınıfının bağımsız politik bir güç odağı olamaması nedeniyle Kürt emekçileri de devrimci bir çıkış yolu bulamamakta, ulusal duyarlılıkları devrimci bir mecraya taşınmamaktadır.

Dolayısıyla bugünün en önemli ihtiyacı, işçi sınıfının bağımsız politik hareketinin geliştirilmesidir. Ancak işçi sınıfının mevcut durumu bu bakımdan iç açıcı değildir. Zira saflarında biriken tüm öfke ve hoşnutsuzluğa, giderek yaygınlaşan hareketliliğe karşın bugün işçi sınıfı büyük ölçüde örgütsüz, dağınık ve gerici burjuva akımların eklentisi durumundadır.

Bu köklü zayıflık aşılmadan, işçi sınıfı bağımsız bir güç olarak siyasal mücadele alanına çıkarılmadan bu düzene ve onun saldırı politikalarına karşı etkili bir mücadeleyi örgütlemek, Kürt sorunu dahil hiçbir temel sosyal ve siyasal sorunun gerçek çözüm yolunu açmak mümkün değildir. Bu nedenle Kürt sorununa devrimci müdahale, esas olarak bağımsız siyasal bir sınıf hareketini geliştirmek görevi temelinde örgütlenmek durumundadır. Bunun dolaysız sonucu, Kürt halkının meşru ulusal hak mücadelesine işçi sınıfının desteğini örgütlemek, Kürt halkıyla dayanışma bilincini yaygınlaştırmak olacaktır.

Bu yöndeki faaliyetin sınırlarını elbette işçi sınıfının mevcut bilinç ve örgütlenme düzeyi belirleyecektir. İşçi sınıfı geri bir bilince ve örgütlenme düzeyine sahip olduğu için, bugünkü koşullarda Kürt halkıyla dayanışmayı yükseltmek üzere eylemli sınıf desteğini örgütlemenin zorluğu ortadadır. Mevcut koşullarda yürütülen faaliyet işçi sınıfı ve emekçileri Kürt halkının ulusal hak mücadelesiyle dayanışmaya çağırarak üzere yaygın bir ajitasyon-propaganda sınırlarında kalsa da, bugün için önemli olan, bu sorunu siyasal sınıf çalışmasının bir gündemi yapabilmektir.

Bir öteki temel önemde nokta, tüm milliyetlerden işçi sınıfının ancak mücadele içinde birleşip kaynaşabileceği, her türlü ulusal önyargının da ancak bu sayede kırılıp aşılabileceği gerçeğidir. Bu, sorunun

asıl çözüm alanının sosyal mücadelenin kendisi olduğu anlamına gelir ve bir kez daha devrimci açıdan soruna müdahalede kavranması gereken halkaya işaret eder.

TEKEL Direnişi deneyimi bu çerçevede yeniden hatırlanmalıdır. “Açılım”ın ilk perdesi kapandığı sıralarda direniş ateşini yakan TEKEL işçileri “gerçek açılımı biz yaptık” iddiasındaydılar. Zira Türk, Kürt ve diğer milliyetlerden işçiler sınıf mücadelesinin bu ön cephesinde buluşmuş ve ulusal kimlikleriyle kendilerini özgür bir biçimde ifade edebilmişlerdi. Kuşkusuz TEKEL işçileri bunu söylerken hala da burjuva ideolojisinin ve politikalarının etkisi altındalardı. Mücadeleyle yeni tanışıyor, dost ve düşmanlarını yeni tanıyorlardı. Buna rağmen bu sınırlarda ortaya konulan bu politik duyarlılık, sınıf mücadelesinin Kürt sorununda da nasıl bir yol açabileceğine dair güncel bir örnek olmuştur.

Gelişen bir sınıf hareketi yerel taleplerden politik taleplere, mevzi mücadelelerden birleşik militan mücadelelere doğru ilerler. Tek tek kapitalistleri hedefleyen bilinç düzeyi, bir bütün olarak burjuvaziye ve devletini hedefleyen bir bilince doğru gelişir. İşçi sınıfı bu gelişim süreci içerisinde toplumun diğer ezilen kesimlerinin mücadelelerine destek verir, güvenlerini kazanır ve böylece onları ardından sürüklemeye olanağı bulur. ‘90’lı yılların başında sınıf hareketinin yaşadığı süreç, henüz son derece dar sınırlar içinde de olsa, bunu kendi yönünden doğrulamıştır. Bu dönemde, kısmi ve yerel mücadele düzeyinden merkezi militan mücadele düzeyine ilerleyen işçi sınıfı Kürt halkının mücadelesine çok daha duyarlıydı. Ankara’ya yürüyen maden işçilerinin “Zonguldak Botan elele!” sloganı bunun bir yansımasıydı.

Sonuç olarak, tüm güç ve enerjimizi bağımsız politik bir sınıf hareketini örgütlemek üzere yoğunlaştırmalıyız. Ancak bunu yapabildiğimiz ölçüde tüm milliyetlerden işçi ve emekçileri sermaye düzenine karşı ortak bir mücadele kanalında birleştirmede mesafe alabiliriz.

Sermaye, hükümet ve sendika bürokratları aynı masada!

İşçi sınıfına kapsamlı saldırı hazırlığı!

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Ömer Dinçer başkanlığında gerçekleştirilen Üçlü Danışma Kurulu toplantısına, Hak-İş Başkanı Salim Uslu'nun yanı sıra Türk-İş, DİSK başkanları ve TİSK Yönetim Kurulu Başkanı Tuğrul Kudatgobilik, bakanlık bürokratları ve konfederasyon uzmanları katıldı. Dinçer, toplantının ardından yaptığı açıklamada, Anayasa değişikliği sonrası yapılacak yeni düzenlemelerin çalışma hayatına etkileri ve işkolları istatistikleri ile yetki tespit sistemi konularında görüştüklerini bildirdi.

Dinçer, bir gazetecinin "Ulusal İstihdam Stratejisi"ne ilişkin sorusu üzerine, "Çalışma hayatının esnekleştirilmesi, birtakım maliyetlerin düşürülmesi ile ilgili olarak, her birisi kendi başına bir sorun olmaktan çok, başka sorunların ya da başka çözümlerin ortaya çıktığı bir sonuç doğuruyor. O nedenle bunların hepsini bütüncül bir yaklaşımla ele almayı planlıyoruz. Bunun sosyal tarafların mutabakatı ile sağlanmasını istiyoruz. Sosyal barışı bozmadan bir değişiklik yapmak istiyoruz. Çıkar çatışmaları nedeniyle de uzlaşmayı önemsiyoruz" dedi.

Bu sözler aslında "Üçlü Danışma Kurulu"nın gündemini yalın biçimde anlatıyor. Açık ki, sermaye ve hükümeti, "uzlaşma" adı altında sendikaları da yanına alarak planlarını hayata geçirmek istiyor. Dinçer "sosyal barışı bozmadan" derken de sendika bürokratlarının yardımıyla kazı bağirtmadan yolmanın yolları üzerinde çalışıyoruz demek istemektedir.

Bu emek düşmanlarının bozmaktan bu kadar korktukları "sosyal barış" ortamının ne olduğu ortada. Ağır yıkım saldırıları karşısında susan, tepki vermeyen, her saldırıyı sineye çeken işçi ve emekçileri uyandırmak istemiyorlar. Onların anladığı "sosyal barış" ortamında iş cinayetinde hayatını kaybeden tersane işçilerinin öldüğü ancak 4 gün sonra açığa çıkmaktadır.

Hedef "çalışma hayatının kesinlikle esnekleştirilmesi"

İşçi ve emekçilere yönelik bu saldırı programı hatırlanacağı gibi yine Ali Babacan başkanlığında 14 Eylül'de yapılan Ekonomi Koordinasyon Kurulu (EKK) toplantısında da gündeme gelmişti. Daha o zaman Çalışma Bakanı Ömer Dinçer, "Ulusal İstidam Stratejisi"nin 4 ana hedefinin olduğunu açıklamıştı. Kayıtdışılığı azaltma ve istihdamı artırma gibi aldatıcı sözcüklerle saklanan gerçek amaç, "Çalışma hayatının kesinlikle esnekleştirilmesi", "Büyümenin sağlanması için firmaların rekabet gücünü arttıracak teşviklerin getirilmesi" olarak ifade ediliyordu.

14 Eylül'de yapılan EKK toplantısının bir gün sonrasında Türkiye'ye gelen OECD Genel Sekreteri Angel Gurría'nın yaptığı açıklamalar ise bir başka itiraftı. Gurría'ya göre "İşgücü piyasası çok katı kurallara bağlı olmaktan çıkarılmalı ve esneklik sağlanmalıydı." Yine Gurría, "maliyetli kıdem tazminatı rejimi, geçici istihdama sınırlama getirilmesi ve yüksek asgari ücretin de sıkıntı doğurduğunu" söylemekteydi. Daha önce IMF Başkan

Yardımcısı da asgari ücretin yüksek olduğu tespitinde bulunmuştu.

Görülmektedir ki işçi ve emekçileri bekleyen tehlikelerin başında "kiralık işçi" uygulaması ve her türlü esnek çalışma gelmektedir. Arkasından kıdem tazminatı, bölgesel asgari ücret uygulaması gelecektir. Sermaye, hükümet ve IMF tek ağızdan bu saldırıları ilan etmektedir.

Saldırı cephesini dağıtalım!

Sermaye sınıfının ve hükümetinin tüm bu girişimlerini bir arada düşündüğümüzde ne kadar kapsamlı bir saldırıyla karşı karşıya olduğumuz daha iyi görülecektir. İşçi sınıfı ve emekçilerin ellerinde

kalan son kazanımların da gasbedileceği yeni bir döneme girmektedir. Sendikaların konfederasyon başkanlarının da katılımlarıyla yapılan Üçlü Danışma Kurulu toplantısı da bu amaca hizmet etmektedir. Sendika bürokratları bu kurulda ihanete ortak olmaktadır. Dikkat edilirse sendika yönetimlerinden bu toplantıların içeriğiyle elle tutulur bir açıklama bulunmamaktadır. Sermaye sınıfı, masaya davet ettiği bu bürokratları kullanarak yeni tezgahlar peşindedir.

Sermaye hükümetlerinin ve ihanet takımının bu gibi dolapları çevirirken genelde başarılı olduğu bilinmektedir. Ancak bilinen bir başka gerçek de işçi sınıfının duyduğu büyük öfkedir. İşçi sınıfı ve emekçiler bu öfkeyi mücadele alanına taşıyarak saldırı cephesini dağıtmalıdır.

DİSK Başkanlar Kurulu'ndan iddialı kararlar...

DİSK, 11 Ekim günü gerçekleştirilen DİSK Başkanlar Kurulu toplantısının sonuç bildirgesini yayınladı. DİSK'ten yapılan açıklamaya göre, DİSK Başkanlar Kurulu toplantısında, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Ömer Dinçer ile DİSK, Türk-İş, Hak-İş ve TİSK genel başkanlarının biraraya geldiği 'Üçlü Danışma Kurulu' toplantısı değerlendirildi. 'Üçlü Danışma Kurulu' toplantısının sonuçlarının ve çalışma yaşamındaki durumunun ele alındığı toplantıda, Türkiye'deki güncel gelişmeler de gözden geçirildi.

OVP ve diğer saldırı hazırlıklarına değinilerek bir dizi karar alındığı belirtildi. Bu kararlardan bazıları özetle şöyle: Sendikal hak ve özgürlükler için mücadele yükseltilecek, taşeronlaştırmaya karşı mücadele kapsamında bildiri dağıtımı ve sempozyum gerçekleştirilecektir, kıdem tazminatı hakkını korumak için mücadele hazırlıkları yoğunlaştırılacak, asgari ücret konusunda bir kampanya başlatılacak, hak talebiyle bölgesel mitingler düzenlenecek...

Oldukça iddialı görünen bu kararların daha önce olduğu gibi kağıt üzerinde bırakılması muhtemeldir. Ancak işçi sınıfı bu kararların ve daha fazlasının uygulanması için ısrarcı olmalıdır.

“Orta vadeli” saldırı programı!

Resmi Gazete’de yayınlanarak yürürlüğe giren “Orta Vadeli Program” sermaye sınıfının “sosyal barış” projesinin ne olduğunu da göstermektedir. 2011-2013 dönemini kapsayan bu program, hükümetin ekonomiye ilişkin “orta vadeli” hedeflerini ve bu dönem içerisinde yapacaklarını ortaya koyuyor. Bu türden programların ilki sermaye sınıfını rahatlatmak için 2008 krizinin ardından hazırlanmış ve bundan sonra her yıl yeniden güncelleneceği duyurulmuştu.

İşçi ve emekçiler açısından bu program, hükümetin saldırı planları hakkında ilk elden çok önemli bilgiler sağlıyor. Öyle ki programın birçok maddesinde çok önemli saldırı başlıkları bulunuyor. Bunun için program sermayeyi fazlasıyla mutlu edecek bir hediye paketi niteliğinde. Zaten hükümet de bu programı “seçim ekonomisi olmayacak” iddiasına dolaysız bir kanıt olarak sundu. Bu da başka bir açıdan programın emekçi düşmanı özünü ortaya koyuyor. Ayrıca yakın zamanda IMF ve DB cephesinden “seçim ekonomisi uygulanmasın” talebinin geldiğini unutmamak gerekir.

Programın içeriğine yakından bakarak durumu ortaya koyalım.

Programın “temel amacı”: Daha fazla sömürü ve soygun

“Temel amaçlar” bölümünde programın amacı hakkında “ülkemizin refah seviyesinin artırılması nihai hedefi doğrultusunda, büyümeye istikrar kazandırmak, istihdamı arttırmak, kamu dengelerini iyileştirmek ve fiyat istikrarını sağlamak” gibi genel geçer bir laf edildikten sonra “amaçlar” üç başlıkta ifade ediliyor.

İlk amaç: “*Ekonominin rekabet gücü, kamu harcamalarında etkinlik, iyi yönetim, devlet yardımları, eğitim sistemi, yargı sistemi, kayıt dışılık, yerel yönetimler ve bölgesel gelişme alanlarında yapısal dönüşüm ihtiyacı devam etmektedir.*”

Burada söylenenlerden çıkarılacak özlü sonuç, sermayenin rekabet gücünü artırma hedefine bağlı olarak tüm devlet olanaklarının seferber edileceği biçimindedir. Yani program yoluyla hükümet, “sermayeye her türlü sömürü ve yağma kolaylığını sağlayacağız” demektedir.

İkinci amaç: “*İstihdamı artırmak için istikrarlı büyüme ortamını sağlayacak politikaların yanı sıra işgücünün niteliğini, işgücü piyasasının esnekliğini ve işgücüne katılımı artıracak politikalara ağırlık verilecektir.*”

Böylelikle “istihdamı arttırmak” iddiası altında işçi sınıfına yönelik kapsamlı saldırıların haberi verilmektedir. Bugün hazırlıkları devam eden ve içerisinde kıdem tazminatı hakkının gaspından, yarı zamanlı çalışma ve özel istihdam bürolarına kadar bir dizi saldırı başlığı bulunan “Ulusal istihdam stratejisi” adlı plan bu amaca hizmet etmektedir. Programda ayrıca döne döne esnekliğe vurgu yapılarak bu niyet ortaya konulmaktadır.

Üçüncü amaç: “*Kamu kesimi açıklarının azaltılması; bir taraftan ekonomide güven, istikrar ve öngörülebilirliğin güçlendirilmesine, diğer taraftan özel sektörün kullanabileceği kaynakların artırılmasına katkı sağlayacak ve böylece özel sektör öncülüğünde bir büyüme sürecinin gerçekleşmesine yardımcı olacaktır.*”

Burada ise sermayeye yeni teşvik paketleri müjdesi verilmektedir. Programda ayrıca kamu yatırımlarının azaltılacağı ifade edildiği düşünüldüğünde, devlet bütçesinin yatırım teşviki adı altında sermayeye

peşkeş çekileceğini rahatlıkla söyleyebiliriz. Açıktır ki sermaye uşağı hükümet işçi sınıfına daha fazla ve daha esnek sömürü koşulları hazırlarken sermayeye bunun dışında ayrıca yeni yağma sofraları yaratacaktır.

Program bir gasp listesi gibi

Programda daha bir dizi saldırı maddesi var. Bunları burada özetleyerek bir listesini yapmaya çalışalım:

Kamuda güvencesiz çalışma sürecektir: Programda bu, “Kamuda personel istihdamı”, “merkezi bütçe kanunlarında belirlenen sınırlamalara uygun olarak gerçekleştirilecektir” denilerek ortaya konulmaktadır.

Sağlıkta özelleştirme tamamlanacak: Programda GSS’nin tam olarak uygulanması için gerekli yasal düzenlemelerin yapılacağı ifade edilerek, sağlıkta özelleştirme programının kalan kısmının da hayata geçirileceği duyurulmaktadır.

Sosyal yardımlar kısıtlanacak: Bu konu, “sosyal yardımlarla istihdam arasında bağlantı kurulacak ve sosyal yardımlardan mükerrer yararlanma önlenec” biçiminde ifade edilmektedir.

Vergi soygunu arttırılacak: “Vergi ve diğer mali yükümlülüklerin zamanında ödenmesini sağlamak amacıyla etkin bir tahsilat sistemi oluşturulacak” ifadesiyle bu anlatılmaktadır.

Kamu arazileri yağmalanmaya devam edilecek: Programdaki bu, “Atıl vaziyette bulunan Hazineye ait taşınmazlar, ilgili kamu kurum ve kuruluşlarıyla koordinasyon içerisinde, geliştirilecek projeler vasıtasıyla ekonomiye kazandırılacak” biçiminde ifade edilmektedir.

Özelleştirme yağması devam edecek: Programda özelleştirme yağması da unutulmamış. Kamunun elektrik dağıtımı ve şeker üretimi alanlarından tamamen çekilmesi; elektrik üretimi, telekomünikasyon, liman, otoyol ve köprü işletmeciliğindeki payının ise azaltılması hedeflenmektedir. Başka bir yerde ise TCDD’nin ve posta işletmelerinin özelleştirileceği bilgisi verilmektedir.

Su kaynaklarının satılmasına devam: “Ülkemizde su kaynaklarının etkin bir şekilde yönetimi amacıyla idari, yasal ve finansal düzenlemeler gerçekleştirilecek” denilerek suyun özelleştirilmesi sürecinin devam edeceği anlatılmaktadır.

Kentsel dönüşüm yağmasına devam: Programda bu “Konut arz ve talebine yeterli kaynak sağlamak üzere sermaye piyasası araçları geliştirilecektir” biçiminde ifade bulmaktadır.

Eğitim sermayeye emanet edilecek: Programda eğitim ile ilgili bölümler tümüyle eğitimin sermayenin ihtiyaçları doğrultusunda daha etkin biçimde kullanılması amacına yönelik olarak hazırlanmıştır. Örneğin bir yerde, “*Ar-Ge çalışmalarının ürüne dönüşmesi ve rekabet gücüne katkısının artırılması sürecinde önemli rol üstlenen özel sektörün yenilik yeteneğini artırmak bilim ve teknoloji politikasının temel amacıdır*” denilirken, başka bir yerde ise “*Kamu araştırma kurumları ve yükseköğretim kurumlarında ileri seviyede araştırmaların yapılacağı mükemmeliyet/uzmanlık merkezleri ile merkezi araştırma laboratuvarlarının kurulmasına devam edilecek, özel sektörün benzer girişimleri teşvik edilecektir.*” denilmektedir.

Emeklilere sefalet zammı!

2011 yılı için emeklilik maaşlarına yapılacak zam belli oldu. Buna göre Ocak ayında en düşük aylıklara en az 60 lira olmak üzere yüzde 4 oranında zam yapılacak.

Yaklaşık 7 milyon emekliyi doğrudan ilgilendiren bu zam oranlarının sadakadan farkı yok. Bu zamlarla birlikte hükümet emeklileri sefaletle mahkum etmiş oldu.

Konuyla ilgili açıklamayı Tayyip Erdoğan’ın kendisi yaptı. Erdoğan övüne övüne zam oranlarını açıkladı. Kendi hükümetleri döneminde emeklilere yüksek oranlarda zam yaptıklarını söyleyerek emeklilerle alay etti.

Yapılan zam oranlarına göre, SSK işçi emeklisinin en düşük maaşı 648 TL’den 710 TL’ye çıkacak. SSK Tarım emeklisinin en düşük aylığı 492 TL’den Ocak ayında 555 TL’ye, Temmuz ayı artışıyla birlikte 577 TL’ye, Bağ-Kur tarım emeklisinin aylığı Ocak ayında 371 TL’den 434 TL’ye, Temmuz ayında ise 451 TL’ye, Bağ-Kur Esnaf emeklisi aylığı Ocak ayında 511 TL’den, 574 TL’ye, Temmuz ayı artışıyla birlikte 597 TL’ye ulaşacak. Temmuz ayında da 739 TL’ye çıkacak.

Açlık sınırının 800 TL civarında seyrettiği düşünülürse, bu maaşlarla emeklilerin nasıl bir yaşama mahkum edildikleri daha iyi anlaşılır.
Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Rasmussen'in Ankara ziyareti

Savaş aygıtı NATO ile suç ortaklığını pekiştirme hazırlığı

7 Ekim 2001'de başlayan Afganistan işgalinin 10. yılına denk getirilen NATO Genel Sekreteri Anders Fogh Rasmussen'in Ankara ziyareti, Türk devletinin bu savaş aygıtıyla suç ortaklığını pekiştirme eğilimini bir kez daha gözler önüne serdi.

Rasmussen Ankara'da iken, Afganistan'ı yakıp yıkan, halkları katleden, CIA fideğinde yetiştirilen bir soysuzu Kabil'de devlet başkanı koltuğuna oturtan işgalci ABD ordusu ile NATO, suç ortaklarıyla birlikte bu ülke halklarının tepesine bomba yağdırmaya devam ediyorlardı.

Yaptığı açıklamalarda, Türk ordusunun Afganistan işgaline sunduğu hizmeti övüp duran NATO şefi Rasmussen, bu katkının devamını istemek için Ankara'yı ziyaret etti. Ziyarette, bataklığa dönüşen Afganistan işgalindeki son durum, "füze savunma kalkanı"nın NATO konsepti çerçevesinde Türkiye'de konuşlandırılması ve savaş aygıtı için yeni hazırlanan "stratejik belge" hakkında görüşmeler yapıldığı bildirildi...

Türk devleti her türlü desteğe hazır

İrkçi zihniyeti ile tanınan NATO şefi Rasmussen bu göreve tayin edildiğinde, Tayyip Erdoğan ile müritleri buna "şiddetle" itiraz etmişlerdi. Rasmussen'in NATO şefliğine atanmasına karşı yükselttikleri itirazı iç politika malzemesi olarak kullanan AKP şefleri, bu tutumlarıyla Washington'daki efendilerinden bazı tavizler koparmayı da hedeflemişlerdi. Ancak Rasmussen'in Ankara ziyareti, Tayyip Erdoğan başta olmak üzere dinci gericiliğin şeflerinin maskesini düşürdü.

Zira Rasmussen'in NATO şefliğine itiraz ettiklerini unutmış görünen Tayip Erdoğan'la müritleri, "samimi-sıcak" atmosferde konuklarıyla yaptıkları görüşmelerden pek memnun görünüyorlar. Bu tutum, AKP şeflerinin Rasmussen'in ırkçı zihniyetiyle bir sorunları olmadığını, yükselttikleri itirazın ise iç ve dış politikadaki sefil hesaplarla ilgili olduğunu gözler önüne seriyor.

Türk devleti her türlü desteğe hazır

Halkların celladı NATO'nun Afganistan'da işlediği suçlar ortada iken, Rasmussen'le görüşen Tayyip Erdoğan, yaptığı açıklamada, "NATO'da devam eden yeni stratejik çalışmalar ve reform konusunu çok önemsiyorum. Türkiye bir müttefik olarak NATO'ya her türlü desteği verecektir" ifadelerini kullandı. AKP şefi, savaş aygıtına her tür desteğin sunulacağını taahhüt ederken, "NATO olarak ortak hedeflerimiz var ve bu konular üzerinde istişarelerde bulunmaya devam edeceğiz" açıklamasını yapan Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu ise, savaş aygıtının sahibi gibi konuştu. NATO Genel Sekreteri ile 14 Ekim'de NATO Dışişleri ve Savunma Bakanları Toplantısı ve bu toplantıya hazırlıklar ile NATO'nun yeni stratejik konseptini ele aldıklarını açıklayan Davutoğlu, "NATO'nun en büyük ortaklarından biri olan Türkiye'nin, NATO'yu ilgilendiren konularda Genel Sekreter Rasmussen'in daha başarılı olması için elinden gelen katkıyı vermeye devam edeceğini" ilan etti. Rasmussen ile "çok verimli" bir görüşme yaptıklarını belirten Davutoğlu, 15 Ekim 2010 tarihi itibarıyla NATO

Genel Sekreter Yardımcılığı görevine başlayacak Büyükelçi Hüseyin Diriöz'ün bu göreve atanmasından dolayı duydukları memnuniyeti Genel Sekreter'e ilettiklerini de vurguladı.

Bu arada AKP şefleri, ISAF bünyesinde görev yapan Kabil Bölge Komutanlığı görevini bir yıl uzattıkları "müjdesini" de Rasmussen'e iletiler.

"Türkiye NATO için önemli bir ülke!"

Sermaye hükümeti şefleriyle görüşükten sonra açıklama yapan savaş aygıtının başı Rasmussen, yeniden Ankara'da bulunmaktan memnuniyet duyduğunu ifade ederek, Davutoğlu ile çok yararlı bir görüşme yaptıklarını, Türk hükümetinin gösterdiği yakın ilgi ve işbirliği dolayısıyla müteşekkirdiğini belirtti.

Türkiye'nin NATO içindeki rolünün her geçen gün güçlendiğini vurgulayan Rasmussen, "Türkiye NATO için önemli bir ülkedir" dedi. Türk ordusunun Afganistan işgalinde oynadığı role dikkat çeken NATO şefi, bu katkının artarak devam etmesini de istedi. Taraflar, Türkiye topraklarına füze kalkanı kurulmasıyla ilgili herhangi bir açıklamada bulunmadılar, ancak yapılan görüşmelerde bu konunun da masaya yatırıldığına kesin gözüyle bakılıyor. Görünen o ki, konunun gizli tutulması, meselenin İran'ı yakından ilgilendirmesiyle de bağlantılıdır.

NATO'nun suç dosyası kabarık

Türk devlet erkanı, NATO'nun Afganistan halkları şahsında insanlığa karşı işlediği ağır suçlara ortak olmayı "övünç" kaynağı saymaktadır. Oysa bu suç ortaklığı fazlasıyla alçaltıcıdır. Zira işgal, Afganistan'ı viraneye çevirmiş, on binlerce sivilin katline sebep olmuş, ülke ekonomisini yerle bir ederek halkı uyuşturucu işine bağımlı hale getirmiş, işsizliğin muazzam boyutlara ulaşmasına neden olmuş, nüfusunun yüzde 70'ini bir dilim ekmeğe muhtaç hale düşürmüş, kadınlar üzerindeki baskıyı ortadan kaldırmak bir yana, daha da ağırlaştırmış, okuma yazma oranının ise daha da düşmesine yol açmıştır

Halen 150 bin işgalci askerin bulunduğu Afganistan'da durum fazlasıyla vahimdir. Buna karşın işgalci güçler de bataklık içinde çırpınmakta, son yıllarda verdikleri kayıplarda ise ciddi artışlar gözlenmektedir.

CIA beslemesi Taliban rejimini yıkmak için Afganistan'ı işgal eden ABD emperyalizmi ile suç ortakları, geline yerde Taliban şefleriyle anlaşmanın yollarını arıyorlar. ABD emperyalizminin Ortadoğu ve Kafkaslarda güttüğü halkları köleleştirme politikasının hayata geçirilmesi için başlatılan Afganistan işgali, bu ülkeyi harabeye çevirmekten başka bir sonuç yaratmamıştır. Bundan dolayı işgalciler de, kurdukları kukla yönetim de tam bir acz içine düşmüştür. Zira zafer kazanma olanaklarından yoksun oldukları gibi, Talibanla anlaşmaya varmaları da kolay görünmüyor. Afganistan halklarına ağır bir faturaya dönüşen bu vahşi işgale katılmakla övünen Türk devleti ve onun icra kolu AKP hükümeti, emperyalist zorbaların ezilen halklara karşı işlediği ağır suçlara ortak olmak dışında bir şey yapmış değildir. Emperyalistlere sunulan bu hizmet övünç kaynağı değil, olsa olsa utanç kaynağı olabilir.

Komplo protesto edildi!

Abdullah Öcalan'ın Suriye'den çıkış tarihi olan 9 Ekim'in yıldönümünde birçok ilde onbinlerce kişinin katıldığı yürüyüş ve basın açıklamaları gerçekleştirildi, kepenkler açılmadı.

BDP **Diyarbakır** İl binası önünde bir araya gelen onbinlerce kişi Koşuyolu Parkı'na yürüyüş düzenledi.

Diyarbakır'da esnafın büyük bir çoğunluğu kepenk açmadı. Lice, Bismil, Bağlar, Çınar, Hani ve Dicle ilçelerinde kepenklerin kapalı olduğu görüldü.

BDP **Lice** İlçe Örgütü, ilçe binası önünde eylem gerçekleştirdi.

BDP **Dicle** İlçe Örgütü önünde bir araya gelen ve siyah elbiseleriyle dikkat çeken çok sayıda kişi yürüdü.

Hakkari **Yüksekova**'da, protesto yapan gençler ile polis arasında çatışma çıktı.

En etkili kepenk kapatma eylemi ise Hakkari ve ilçelerinde yaşandı. Hakkari merkez ile Yüksekova, Şemdinli ve Çukurca'da fırın ve nöbetçi eczane dışındaki işyerleri açılmadı.

Van'da Mavi Plaza önünde toplanan kitle Feqiyê Teyran Parkı'na yürüyüş gerçekleştirdi. Van'da esnafın büyük çoğunluğu kepenk kapatırken, minibüsler de kontak kapattı.

Mardin'de BDP Mardin İl Örgütü öncülüğünde il binası önünden Dara Cafe önüne yüründü.

Mardin'in **Nusaybin** ilçesinde yüzlerce kişi gösteri yaptı. Yapılan gösteriye polis gaz bombaları ile saldırırken, gençler müdahaleye havai fişek, molotof ve taşlarla karşılık verdi.

Mardin'in Kızıltepe, Nusaybin, Derik, Dargeçit ve Mazıdağı ilçelerinde esnaf kepenk açmadı.

Siirt merkez, Kurtalan ve Eruh ilçelerinde de esnaf kepenk kapattı.

BDP **Bingöl** İl Örgütü önünde bir araya gelen çok sayıda kişi, siyah bir pankart eşliğinde Dört Yol'da bulunan Saat Kulesi'ne yürüdü.

Bitlis merkezde ise BDP İl binası önünde toplanan yüzlerce kişi yürüdü. .

BDP **Silopi** ilçe binası önünde bir araya gelen binlerce kişi, buradan Nuh Mahallesi'ne kadar yürüyüş düzenledi. Yürüyüş halinde ilçe binasına gitmek istemesi üzerine polis müdahale etti.

Şırnak merkez ile Cizre, Silopi ve İdil ilçelerinde de nöbetçi eczaneler ve fırınlar dışında kepenkler açılmadı.

BDP **Batman Merkez** İlçe binası önünde bir araya gelen ve aralarında BDP Grup Başkanvekili Ayla Akat Ata'nın da bulunduğu binlerce kişi, Sanat Sokağı'na kadar yürüdü.

Bini aşkın kişi **İstanbul** Beyoğlu'ndaki Galatasaray Meydanı'nda bir araya geldi.

İzmir'de Konak Pier önünde bir araya gelen yüzlerce kişi Sümerbank önüne doğru yürüyüş gerçekleştirdi.

Düzenin tasfiye seferberliği sürüyor

Kürt sorununu ‘en az kayıpla’ düzen içi çözüme kavuşturmak isteyen sermaye devleti, Kürt hareketinin tasfiyesini amaçlayan politikalarını uygulamak istiyor.

Kürt hareketine dönük ablukayı uluslararası alandan güçlendirmeye çalışan düzen cephesi, ABD-İrak-Türkiye eksenli “üçlü mekanizma” ile birlikte Suriye ve İran rejimlerini de tasfiye sürecine dahil etmeye çalışıyor. Almanya ve Fransa gibi Avrupa ülkeleriyle işbirliğini geliştirerek çemberi daha da daraltmayı amaçlıyor.

Atılan tüm bu tasfiye adımlarını “yeni anayasa” yamalı demokrasi masallarıyla perdelemeyi amaçlayan sermaye devleti, Kürt hareketine dönük dizginsiz baskı ve terörüne ise ara vermiyor. Kürdistan’da askeri operasyonlarını da aralıksız sürdüren sermaye devletinin, sınırötesi operasyonlara izin veren tezkereyi uzatması ve gizli meclis oturumunda “açılım” kararlılığını vurgulaması, önümüzdeki sürecin ‘tasfiye odaklı’ geçeceğini birkez daha gösteriyor.

Diplomasi trafiği sürüyor

Geçtiğimiz hafta İçişleri Bakanı Beşir Atalay başkanlığındaki geniş heyetle Suriye’ye çıkarma yapan düzen cephesi, Erdoğan’la birlikte ikinci Suriye seferini de gerçekleştirmiş oldu. Suriye Cumhurbaşkanı Beşar Esad ile görüşmesinin ardından basına açıklama yapan Erdoğan, “*Suriye’ye, ülkemizdeki terörle mücadelede vermiş oldukları destek sebebiyle, göstermiş oldukları destek noktasında, bundan sonraki sürece yönelik de yine yapılacak ortak çalışmalar sebebiyle teşekkür ediyorum.*” diyerek, görüşmenin tasfiye diplomasisinin bir parçası olduğunu açıktan dile getirmiş oldu.

Tasfiye diplomasisinin Avrupa ayağı açısından da önemli gelişmeler yaşandı. Fransa Dışişleri Bakanı Bernard Kouchner, Ankara’ya gelerek sermaye hükümeti temsilcileri ile görüştü. Kouchner’in “*Terörle mücadele büyük bir kararlılıkla sürdürülecektir. Bu mücadelede Türkiye’yi destekliyoruz*” şeklindeki sözleri, ikili görüşmenin amacını özetler nitelikteydi.

Kürt sorunu eksenli iç ve dış diplomasi trafiği sürerken, düzen temsilcileri ‘havuç-sopa’ politikasına uygun açıklamalarına da devam ettiler. Bu çerçevede, katıldığı bir vakıf açılışında gelişmeleri değerlendiren Başbakan Yardımcısı Cemil Çiçek, “*Terörün istismar ettiği konuların anayasal ve yasal olarak ortadan kaldırılması lazım*” açıklamasında bulundu. “*Teröre karşı mücadelede kararlılık*” vurgusunu da ihmal etmeyen Çiçek, bir yandan Kürt hareketine dönük saldırganlığın devam edeceğini hatırlattı, öte yandan anayasal düzenleme ihtiyacından dem vurarak hayal yamayı sürdürdü.

‘Gizli’ oturumda, ‘açık’ tasfiye mesaisi...

Düzen cephesindeki hareketliliğin odağında ise tezkere görüşmelerini de içine alan “terör” gündemli meclis gizli oturumu vardı.

12 Ekim günü toplanan TBMM Genel Kurulu’nda, sınır ötesi operasyon konusunda hükümete yetki veren tezkerenin 1 yıl daha uzatılması kabul edildi. Tezkerenin 428 ‘evet’ oyuyla kabul edilmesi “açılımın” gerçek yüzünü bir kez daha gösterdiği gibi, düzen partilerinin Kürt halkına saldırganlıkta ortak paydada buluştuklarını da yeniden gözler önüne serdi.

Gizli oturumda, İçişleri Bakanı Atalay AKP hükümeti adına “terör” gündemli bilgilendirme bulundu. Burjuva medyaya ayrıntıları fazlaca sızmayan ‘gizli oturumda’, PKK’nin eylemsizlik sürecinin, af tartışmalarının ve bir bütün olarak “açılım” sürecinin değerlendirildiği ifade edildi. Böylece “açılım” sürecinde adımlarına bir yenisini daha ekleyen düzen temsilcileri, Kürt halkına dönük yeni saldırıların da sinyallerini verdi.

Kürt hareketinde sıkışma gözleniyor

Kürt hareketi ise, tasfiye diplomasisini sürdüren ve saldırganlığına ara vermeyen sermaye devletinin tutumu karşısında bir çıkış yolu arıyor. Öyle ki, sermaye devletinin Öcalan’la diyalog zemini kullanarak PKK’yi hareketsiz kılmasına rağmen askeri operasyonlarını ve Kürt siyasetçilere dönük tutuklama terörünü sürdürmesi, Kürt hareketinde tepkilere yol açıyor. KCK yöneticilerinden, KJB koordinasyonu üyesi Evindar Ararat’ın, “*Garip bir savaş diplomasisi var. Neredeyse PKK’nın olası ulaşabileceği, açılım yapabileceği, olası bir nefes borusu arayabileceği tüm kanallar tıkanmak isteniyor. Siyasi, diplomatik, ekonomik her açıdan bir boğuntu yaratılmak isteniyor*” şeklindeki sözleri, Kürt hareketindeki ‘ruh halini’ yansıtıyor.

Yaşanan süreç, Öcalan’ı da zorluyor. Geçtiğimiz haftalarda “*Bu bir devlet projesi, kimsenin korkmasına gerek yok*” diyerek “açılım” teşvikini sürdüren Öcalan, kardeşi aracılığıyla yaptığı son açıklamada ise “*Eğer şu aşamada bütün Kürtlerin tasfiyesi söz konusuysa, bu sağlıklı bir barış olmaz*” şeklinde konuştu. Öcalan bu sözleriyle, PKK’nin

etkisileştirildiği ve ezildiği bir “çözümün”, süreci daha da zora sokacağını vurguladı.

BDP’lilerin son dönem açıklamaları ise, Kürt hareketinin sermaye devletinden asgari de olsa artık somut adım beklediğini gösteriyor. BDP Eşbaşkanı Selahattin Demirtaş’ın, “*Önümüzdeki günlerde hükümetten Kürt sorununun çözümü konusunda ciddi bir proje bekliyoruz*” sözlerini, 18 Ekim’de görülecek KCK davasını kastederek “*AKP çözümsüzlükte ısrar mı ediyor, yoksa çözüme mi gidiyor bu dava bunu gösterecek. Bu dava turnusol kâğıdıdır*” diyen BDP Eşbaşkanı Gülten Kışanak’ın sözleri tamamlıyor.

Tek seçenek devrimci mücadele

Yaşanan gelişmeler, harcı imha ve inkarla karılmış sermaye devletinin “açılım” oyunundaki gerçek niyetlerini tüm çıplaklığıyla ortaya koymaktadır. Kürt hareketini etkisizleştirip baskı altına aldıktan sonra, “çözüm” pazarlığını en az kayıpla kapatmayı amaçlayan sermaye devletinin asıl hedefi tasfiyedir. Kirli emelleri için her türlü saldırganlığa girişebilecek olan sermaye devletinin, gizli oturumlar ve tezkere trafiğiyle verdiği mesaj da aslında budur.

Bugüne dek sermaye devletinin baskı ve zoruyla ulusal ve sınıfsal olarak ezilen Kürt işçi ve emekçilerinin, haklı ve meşru taleplerini kazanmak için bu düzen sınırlarını aşan bir mücadeleyi yükseltmeleri zorunluluktur. Sermaye devletinin Kürt halkına gelecek ve özgürlük veremeyeceği oldukça açık ve nettir. Bu gerçekliği bilince çıkartacak olan Kürt halkının öteki milliyetlerden sınıf kardeşleriyle birlikte örecekleri birleşik mücadele, sorunun köklü ve kalıcı bir şekilde çözülmesinin biricik yoludur.

Devlet terörü, Kürt çocuğunu öldürdü!

10 Ekim günü Şırnak’ın Silopi ilçesinde, Abdullah Öcalan’ın uluslararası bir komplo kapsamında 9 Ekim ‘98’de Suriye’den çıkarılışını protesto eden eylemcilere polisler gaz bombaları eşliğinde azgınca saldırdı. Polisin saldırısı sırasında Cudi Mahallesi İstiklal Caddesi’ndeki evinin önünde oyun oynayan Umut Furkan, atılan gaz bombalarından çevredeki birçok insan gibi etkilendi. Umut, yoğunlaşan gaz bombalarından korunmaya çalışırken Ferdi Ökten’in kullandığı arabanın altında kaldı. Çarpmanın ardından ağır yaralanan Umut, kaldırıldığı Silopi Devlet Hastanesi’nde hayatını kaybetti.

Umut’un ölüm haberinin duyulmasıyla birlikte, aralarında Silopi Belediye Başkanı Emin Toğurlu ve BDP İlçe Başkanı Bahattin Alkış’ın da bulunduğu kalabalık bir kitle Silopi Devlet Hastanesi bahçesinde toplandı. Burada öfkesini dile getiren bir konuşma yapan Umut’un amcası Ramazan Akçıl, “*Panzerlerin sokak arasında, sokağa rastgele sağa sola attıkları gaz bombalarından kaçacak yer arayan çocuklarımız araçların altında kalıyor*” dedi.

BDP’li Silopi Belediye Başkanı Emin Toğurlu ise, İçişleri Bakanı Beşir Atalay’ın referandumun ardından boykot oranlarının oldukça yüksek çıktığı Hakkari ve Şırnak’ı ziyaret ettiğini hatırlatarak “*Burayı Filistin’e çevirmek istiyorlar*” açıklamasında bulundu. Emin Toğurlu, söz konusu ziyaretin ardından güvenlik güçlerinin aşırı güç kullanmaya başladıklarını da söyledi.

Umut Furkan’ın cenazesi, hastanedeki işlemlerin ardından Şehitlik Mezarlığı’na defnedildi.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Alevi emekçilerine asimilasyon dayatması

Alevi örgütleri 9 Ekim’de gerçekleştirdikleri 1 günlük oturma eylemi ile zorunlu din dersi uygulamasını protesto ettiler. Protesto eylemi sonrasında açıklamalarda bulunan Devlet Bakanı Faruk Çelik zorunlu din dersi eğitiminin devam etmesi konusunda düzenin bildik tutumunu ortaya koydu. **“Bu milletin dinle derdi yok. Ne derdi var din dersiyle, niye kalksın din?”** diyerek Alevi örgütlerinin oturma eylemine yönelik düzenin tepkisine sözcülük yaptı.

Faruk Çelik konuşmasının devamında zorunlu din dersi uygulamasının süreceğini belirtti. AİHM’in Alevi çocuklarına yönelik zorunlu din dersi uygulamasına son verilmesine ilişkin kararının Milli Eğitim Bakanlığı’nın uyguladığı din dersi müfredatının içeriğine ilişkin olduğunu ifade etti. Diyanet İşleri Başkanlığı’nın lağvedilmesine yönelik taleplerin kabul edilmeyeceğini de dile getirdi.

Faruk Çelik yaptığı bu açıklamalarla Alevilere yönelik zorunlu din dersi işkencesinin devam edeceğini, Alevileri asimile ederek sunnileştirme politikasının tüm hızıyla süreceğini ilan etmiştir. Bu açıklama, aynı zamanda tekçi anlayışın, **“Türk-islam sentezi”** politikasının hala sürdüğünün en açık kanıtı olarak tarihin karanlık sayfalarındaki yerini almıştır.

Faruk Çelik’in açıklamalarına paralel vurgular, Alevi Çalıştayları’nın raporunda da yer almıştı. Raporda; **“Din öğretimi tüm vatandaşların ihtiyacıdır. Din öğretimi sadece 4-5 sınıflarda değil, 1-2-3’üncü sınıf öğrencilerine de verilmelidir.”** deniliyor. Raporu hazırlayanlar devletin bilinen politikasıyla tam bir uyum içindeydiler. Tam da bu anlayışları nedeniyle, Alevi örgütlerinin nüfus cüzdanlarından din hanesinin kaldırılması talebine şiddetle karşı çıktılar. Dahası, Alevi emekçilerine yeni maddi yükler getirecek olan **“din vergisi”** önerisinde bulundular.

Raporu hazırlayan devletlilerin de, Alevi çalıştay sürecini AKP hükümeti adına yöneten Faruk Çelik’in de AİHM’in zorunlu din dersi uygulamasının hukuka aykırı olduğu yönündeki kararlarından elbette ki haberleri vardı. Bu kararlara rağmen zorunlu din dersi uygulaması devam ettirildi.

İçinden geçtiğimiz bu dönemde din derslerinin okullarda yaygınlaşması doğrultusunda yeni adımlar atılmaya başlanıyor. Böylece Alevilerin etrafındaki kısa kaç daha da daraltılmak isteniyor. Alevilerin egemen Sunni inancın propagandası ve uygulamalı eğitimine maruz kalması sürecinin ağırlaştırılarak devam ettirilmesi hedefleniyor.

Faruk Çelik ile birlikte AKP hükümetinin şekillendirdiği Alevi Çalıştayları raporunu şekillendirenler Alevilerin demokratik hak ve özgürlükleri doğrultusunda ortaya koydukları talepleri ve sürdürdükleri mücadeleyi yok sayıyorlar.

Asimilasyon politikası sürüyor!

Alevilerin asimilasyonunu ve Sunni inancına yönelmesini hedefleyen politika Osmanlı’dan bu yana devam ediyor. Bu politika cumhuriyetin kuruluşundan sonra daha da sistematikleşti. Türk devleti Alevileri asimile etme, Sünni islam inancını hakim kılma doğrultusunda düzenlemelere çok önem

verdi. Lozan anlaşması ile gayri-müslümler dışındaki tüm toplumsal kesimler Türk olarak tanımlandı. Aynı zamanda dinleri islam olarak kodlandı. Alevilerin, Kürtlerin resmi ideolojinin dışında kendilerini ifade etmesi yasaklandı. Bu yasaklara karşı ortaya çıkan isyanlara dönük katliam politikaları sınırsızca uygulandı.

Sermaye devleti bir yandan herkesin dil, renk, cinsiyet, düşünce, felsefi inanç, din, mezhep ayrımı gözetmeksizin kanun önünde eşit olduğunu, devletin görevlilerinin bütün yaptıkları icraatlarda eşitlik ilkesine uygun davranmaları gerektiğini anayasasına yazdı. Öte yandan haklarını kullanmak isteyen özelde Alevileri, genelde ezilenleri ötekileştirdi. Ortaya çıkan mücadeleleri kanla bastırmada da bir an olsun tereddüt etmedi.

12 Eylül karşı devriminden sonra hazırlanan faşist darbe anayasası zorunlu din dersi uygulamasına onay verdi. 12 Eylül’den önce varolan din dersinin seçmeli olarak okutulması düzenlemesine ise son verdi. 12 Eylül faşist generalleri bununla da yetinmedi. 1950’den sonra pıtrak gibi çoğalan dini eğitim veren meslek okullarını, imam hatip liselerine dönüştürdüler.

Faruk Çelikler sunnileştirme mümkün değilse şiiileştirme politikasına kan taşıyorlar. Alevilere yönelik düşünsel kıyım sürecinin son örneği Faruk Çelik’in savunduğu zorunlu din dersi uygulamasının eğitimin her kademesine yaygınlaştırılmasıdır. Ancak saldırı bununla sınırlı değildir. Ayrıca Alevilerin inanç merkezi olan Cemevleri hala yok sayılıyor. Alevilerin resmi din anlayışına aykırı bir inanca sahip olmasına yönelik düşmanlık sürüyor. Her türden asimilasyon politikasına yönelik Alevilerin direnişleri havuç-sopa politikasıyla kırılmak isteniyor.

Sermaye devleti tarihi boyunca Alevi gerçeğini kabul etmekten özenle kaçındı. Alevilerin yaşadığı köylere cami yapmayı temel bir politika olarak benimsedi. Aleviler üzerindeki ayrımcı toplumsal

baskıyı süreklileştirdi. Genel olarak devlet memuru olmayı başaran Alevilerin yükselmelerine geçit vermedi. Ramazan orucu tutmayan, Cuma namazına gitmeyen Alevileri horladı.

Sermaye devleti sadece Alevilerin taleplerini yok saymadı. Kürt halkına da aynı muameleyi reva gördü. Bir yandan Kürt açılımından bahsetti. Kürt sorunu konusunda çalıştay düzenleyerek sorunu çözme yönünde mesajlar verdi. Öte yandan Kürt halkının anadilde eğitim talebine şiddetle karşı çıktı. Kısa bir süre önce anadilde eğitim talebi doğrultusunda Kürt çocuklarının okulları boykot etmesi eylemi öncesi ve sonrasında yaptığı açıklamalarla tehditte sınır tanımadı. Tüm bunlar, düzen cephesinin Alevilerin haklarına dönük olarak kırıntı düzeyde bile adım atma niyetinin ve iradesinin bulunmadığının en açık göstergesidir.

Alevi emekçileri mücadeleyi sürdürmelidir

Alevi emekçileri zorunlu ya da seçmeli olarak kendilerine dayatılan din dersi uygulamasına boyun eğmemelidirler. Biçim ve içeriği nasıl olursa olsun zorunlu din dersi uygulamasına karşı çıkmalı, Alevi inancını Sünni inancının yön verdiği ve temel felsefesini belirlediği din dersi kitaplarının içinde sunma oyunlarına karşı uyanık olmalıdırlar.

Zorunlu din dersi eğitiminin son bulması, din ve devlet işlerinin birbirinden ayrılması, Diyanet İşleri Başkanlığı’nın dağıtılması, devletin dinsel kurumlara yaptığı her türden maddi desteğin kesilmesi, gericiilik yuvası tarikat ve cemaatlerin dağıtılması, mezhepsel ayrıcalıkların kaldırılması talepleri, burjuva sınıf iktidarına karşı verilecek mücadelenin gücüyle sağlanabilir. Alevilerin hak ve özgürlüklerinin kalıcılaştırılması, güvence altına alınması ise, tüm sorunların temel kaynağı olan kapitalizmin yıkımı, aynı anlama gelmek üzere işçi sınıfının devrimci iktidarı olan sosyalizmin kazanılmasıyla mümkündür.

Aleviler zorunlu din derslerine karşı oturma eylemi gerçekleştirdi...

“Aleviler zulüm altında!”

Türkiye’nin çeşitli illerinden yola çıkarak 9 Ekim sabahı Ankara’da buluşan Alevi örgütleri, zorunlu din derslerinin kaldırılması talebiyle Sakarya Caddesi’nde 24 saatlik oturma eylemi gerçekleştirdi.

Pir Sultan Abdal Kültür Derneği’nin (PSAKD) çağrısıyla Ankara’da buluşan yüzlerce Alevi, yoğun polis ablukası altında Ankara Kolej Meydanı’ndan Kızılay’a yürüdü. Ziya Gökalp Caddesi’nde yapılan basın açıklamasında konuşan PSAKD Genel Başkanı Fevzi Gümüş, zorunlu din derslerinin kaldırılması için onlarca yıldır mücadele verdiklerini belirterek, “12 Eylül anayasasının ürünü olan zorunlu din dersleri uygulaması Alevi çocuklarının asimilasyonuna neden oluyor. AİHM kararı diyor ki, ‘bu uygulama bu haliyle Alevi çocukları için ihlaldir.’ AKP hükümeti AİHM’in aldığı kararı 3 yıldır uygulamayarak hukuksuzluk sergiliyor” dedi.

Bugünlerde türban konusunun tartışıldığını ifade eden Gümüş, “Madem inanç özgürlüğünden bahsediyorsunuz, gelin bizim haklarımızı da teslim edin. İnanç özgürlüğü diyenler, neden Alevi köylerine zorla cami yapıyor. Biz bu uygulamaları kırarak, buradan Alevilerin baskı altında tutulmaması için ilk adımı atıyoruz” dedi.

Alevilerin eylemi devam ederken, polis eylemi provake etmeye çalıştı. Basın açıklaması sırasında bir polis amiri kolluk güçlerine, “suç unsuru oluşturabilecek, her türlü belge ve bilgiyi toplayın. Katılımcıların adlarını not edin. Atılan sloganları ve yapılan konuşmaları harfi harfine kaydedin” talimatını verdi.

BDP Dersim Milletvekili Şerafettin Halis, KESK Genel Başkanı Sami Evren, EMEP ve ÖDP yöneticileri, Pir Sultan Abdal Kültür Derneği, Alevi-Bektaşî Federasyonu, Hacı Bektaş Veli Anadolu Kültür Vakfı ve Alevi Kültür Dernekleri temsilcilerinin de yer aldığı kitle, basın açıklamasının ardından Sakarya Caddesi’nde toplandı.

“Asimilasyona son!”

Burada, Alevi örgütlerinin temsilcilerinin yanı sıra Eğitim Sen Genel Başkanı Zübeyde Kılıç, KESK Genel Başkanı Sami Evren ve BDP Dersim Milletvekili Şerafettin Halis de kitleye seslendi.

Hacı Bektaş Veli Anadolu Kültür Vakfı Genel Başkanı **Ercan Geçmez** yaptığı konuşmada, Alevilerin sorunları için Kasım ayında Dünya Alevi Kurultayı’nı toplayacaklarını belirtti.

Zübeyde Kılıç ise, Alevilerin zorunlu din dersi uygulamasının kaldırılması talebinin açık ve anlaşılır bir talep olduğunu dile getirdi. Bu uygulamanın insan haklarına aykırı olduğunu kaydetti.

Alevi Bektaşî Federasyonu Genel Başkanı **Ali Balkız** ise yaptığı konuşmada türban tartışmalarına değindi. Balkız, otuz yıldır alevi çocuklarının zulüm altında olduğunu söyledi.

Sami Evren de, “Bir devletin din ve vicdan özgürlüğünü güvence altına almaması ve anadilde eğitim hakkını yasaklaması, o devletin anayasasının toplumla kavgalı olduğunu gösterir” açıklamasında bulundu.

BDP Dersim Milletvekili **Şerafettin Halis** ise Kürtlerin, Alevilerin, emekçilerin ve tüm farklı kesimlerin güçlerini birleştirmek zorunda olduğuna dikkat çekti.

Konuşmaları takiben semah gösterisi gerçekleştirildikten sonra, 24 saatlik oturma eylemi başlatıldı. Geceyi Sakarya Caddesi’nde geçiren eylemciler, sabah saatlerinden itibaren düzenlenen semah gösterilerini izledi.

Mücadelemiz sürecekt!

Pir Sultan Abdal Kültür Derneği Genel Başkanı Fevzi Gümüş, zorunlu din dersi uygulamasının kabul edilemez olduğunu belirterek, çocuklarının bu

uygulama nedeniyle adeta asimile edildiğini söyledi. Gümüş, sonuç alıncaya kadar eylemlerinin süreceğini söyledi. Oturma eylemi basın açıklamasıyla sona erdi.

Din derslerine karşı toplu davalar açacak olan Alevi emekçiler, zorunlu din derslerinin kaldırılması için il milli eğitim müdürlüklerine de başvuracaklar. Alevilerin Ankara’da başlattıkları oturma eyleminin talepleri arasında “Diyanet kapatılsın”, “Cemevlerine yasal güvence verilsin”, “Madımak müze olsun” talepleri de yer alıyor.

Doğan Medya önünde eylem

Aleviler 7 Ekim günü Bağcılar’daki Doğan Medya Center önünde gerçekleştirdikleri eylemle Mehmet Ali Erbil’i protesto etti.

Pir Sultan Abdal Kültür Derneği, Alevi Bektaşî Federasyonu, Dersim Dernekleri Federasyonu’nun gerçekleştirdiği eylemde Çarkıfelek programında, “Mum söndü mü yapıyoruz burda” diyen Mehmet Ali Erbil protesto edildi.

Pir Sultan Abdal Kültür Derneği Genel Başkan Yardımcı ve Eyüp Şube Başkanı Hüseyin Güzelgöl’ün okuduğu basın açıklamasında dünyanın her hangi bir yerinde İslam dinine dönük en küçük bir saldırıda ayağa kalkan sözde demokratların nerede olduğu soruldu. Bu çirkin saldırının Star TV ekranlarından ilk defa gerçekleşmediğini hatırlatan Güzelgöl, tesadüf gibi gösterilmeye çalışılan bu hakaret ve rezaleti yapanların dileyeceği özrün yeterli olmadığını ifade etti. “Adı geçen kişi artık televizyon ekranlarına çıkmamalıdır. Star TV’nin bu sorumluluğu yerine getireceğine inanmak istiyoruz. Türkiye’de toplumsal yaşamdan sorumlu tüm şahıs ve kurumları farklılıkları tanımaya, inançlara ve kültürlere saygı duymaya çağırıyor, bu ahlaksız saldırıyı bir kere daha kınıyoruz.” diyen Güzelgöl, başta hükümet yetkilileri olmak üzere kamusal yaşamdan, toplumsal bellekten sorumlu olanların niye sessiz kaldığını sordu.

Basın açıklamasının ardından kanal yöneticileri ile görüşmek üzere bir heyet, medya binasına girdi. Dışarıda bekleyenler binaya yumurta atmak istedi. Fakat Star TV’ye kurulan polis barikadı nedeniyle yumurtalar polislere atıldı.

TEKEL işçileri Tek Gıda-İş önünde süresiz oturma eylemi başlattı...

Sınıfa ihanetin hesabı er ya da geç sorulacaktır!

Bir grup TEKEL işçisinin “4-C’ye karşı mücadele etmeyen sınıfa ihanet eder” şiarıyla Tek Gıda-İş Genel Merkezi’nin önünde başlattıkları oturma eylemi sürüyor. Tek Gıda-İş yönetiminin uzlaşmacı ve işbirlikçi tutumunu hedefleyen bu eylem TEKEL direnişi sürecinde öncü işçiler nezdinde oluşan reflekslerin bir ürünüdür. Eylemin gücü ve geleceğinden bağımsız olarak, özelde de sendikal bürokrasiye karşı gösterilen hesap sorma tutumunun yeni bir örneğidir.

78 gün süren direniş sürecinde direnişin seyrini belirleyen çeşitli dönemeçler yaşanmıştır.

TEKEL işçilerinin illerde yapılagelen rutin eylemler sonrasında, sendikaya rağmen, Ankara’ya gelişleri ve Abdi İpekçi Parkı’nda saldırıdan sonra bir refleks olarak Türk-İş önünde beklemeye geçmeleri direnişin ilk önemli dönemeçiydi. Onları bir arada tutan ortak çıkarlarıydı ve bunun için de sendikaya rağmen harekete geçtiler, bir süre sonra da kararlılıklarıyla sendika bürokratlarını önlerinde gitmeye zorladılar.

Genel grev beklentisinin boşa düştüğü 17 Ocak mitingindeki kürsü işgali ise işçilerin kararlılığını dostun düşmanın dikkatini çekecek derecede gösteren ileri bir adımdı. Bu da direnişte başka bir dönemeci işaretliyordu. TEKEL işçilerinin öfkesi sendikanın bürokratlarına durumu göstermelik eylemlerle geçiştiremeyecekleri uyarısıydı. Bundan sonra da genel eylemler gündeme gelmiş oldu.

Bu süreç hem sermaye hükümetinin baskı ve tehditlerine karşı hem de sendikal bürokrasinin engellemelerine karşı bir mücadele olarak yaşandı. Bu zorlu mücadele taban örgütlenmesi ihtiyacını da yakıcı hale getirdi. Çünkü sendika bürokratları ve devlet direnişi kırmak için yoğun bir seferberlik içerisine girdi. İhtiyacın kendisini göstermesi ile bu yolda ilk imkanlardan hareketle taban örgütlülüğünü geliştirecek adımların atılması belli bir zaman aldı.

TEKEL işçileri arasından çıkan bu irade kendine bir şekilde örgütlü biçim verdikten sonra sendikal bürokrasiye karşı verilen mücadele daha da güçlenmiş oldu. Sendika da bu aşamadan itibaren bu iradeyi boşa çıkarmaya çalışmıştır. Sendikanın resmi komite kurma girişimi ve daha da ileri giderek kendi dışında oluşturulan komite girişimini dışlama tutumu bu kapsamdadır. Sendikanın bu agresif tutumu işçiler açısından yer yer bileyici bir rol oynasa da çoğu işçide kırılma yaratmıştır.

Süreç içinde işçiler arasında gelişen bu öncü iradenin, direnişin geleceği adına kritik dönemeçlerde doğru politikalar saptamış olması ve buna uygun tutum alması anlamlıdır. Sendika yönetiminin hedefinde ise direnişin kırılması için çadırları kaldırmak vardı. Danıştay’ın 4-C ye başvuru süresini uzatması bu bakımdan büyük bir fırsat oldu. Günler boyunca sendika bürokratları tarafından yıpratılıp, örgütlenme girişimleri kırılan işçiler çadırların yıkılmasına karşı koyamadı. Reformist örgütlenmelerin organize ettikleri “kutlamalar” eşliğinde yaratılan havadan da yararlanılarak çadır direnişi bitirildi. Öncü işçiler ise, yüz yüze kaldıkları ihaneti görerek çadırları kaldırtmamaya çalıştılar. Ancak bu çaba yeterli olmadı, bu irade toplama mal edilemedi. Sendikal bürokrasinin inisiyatifini kırılamadı.

Çadırların kaldırılması direnişin bitirilmesinde

belirleyici olan son dönemeçti. Ancak belirtmek gerekir ki, reformistlerin özel katkısı olmadan sendikal bürokrasi bu direnişi bitiremezdi. Reformistlerin direnişin bitirilmesindeki sorumlulukları bugün bir kısım öncü TEKEL işçisinin başlattığı bu yeni eylem sürecine kayıtsız kalmalarından da bellidir. Reformistler suç ortaklığına devam ediyorlar.

Çadırların kaldırılmasından sonraki süreçte, sendikal bürokrasi rolünü oynamayı sürdürdü. Eylem vaatleri ortada bırakıldı. Birleşik bir mücadele zemini olmayınca işçiler de sendikal bürokrasiye karşı duramadılar. Bu arada 1 Mayıs’ta Taksim’de kürsü işgali ve Türk-İş işgal girişimleri gibi örnekler, öncü TEKEL işçilerinin ihanete teslim olmadığını gösteriyordu. Ancak yine de ihanet duvarı aşılamadı, işçiler bu arada dramatik hak gasplarıyla da yüzyüze kaldılar.

4-C’ye başvurma “hakları” ile birlikte tazminat

haklarını da kaybetme riskiyle yüzyüze kalan TEKEL işçilerinin düşürüldükleri “dramatik” sonu kabul etmelerini umanlara inat bir yanıt verildi. Öncü TEKEL işçileri kendilerine verilen sözlerin tutulmadığını söyleyerek, hedeflerine sendikal bürokrasiyi koyarak, Tek Gıda-İş Sendikası’na geldiler. Türk-İş yönetiminin yaptığı gibi Tek Gıda-İş Sendikası önünde de işçiler polis barikatıyla karşı karşıya kaldılar.

Bu çıkış TEKEL sürecinin başından beri biriken taban örgütlenmesi bilincinin ve iradesinin yeni bir ifadesidir. Henüz oldukça sınırlı bir eylem olmakla birlikte, sendikal bürokrasiye cepheden karşısına alan bu eylemin güçlenmesi, ama özellikle sınıfın diğer ileri bölükleriyle bu hedef doğrultusunda yan yana gelmesi önemlidir. Bunun için TEKEL işçileriyle eylemli dayanışmayı yükseltmeli, sendikal bürokrasiye karşı mücadele cephesini genişletmeliyiz.

TEKEL işçileri hesap soruyor!

4. Levent’teki Tek Gıda-İş Sendikası Genel Merkez binasının karşısındaki parka çadır kuran ve geceli-gündüzlü bekleyişlerini sürdüren işçiler “evimiz” dedikleri sendikalarına alınmıyorlar. Tek Gıda-İş bürokratları ise TEKEL işçilerinin buradaki bekleyişlerinden oldukça rahatsızlar. İşçilerin tepkisi nedeniyle sendika binasına giriş çıkışlarında tedirgin olan sendika yöneticileri zaman zaman binanın arka kapısını kullanıyorlar.

Bina önüne getirdikleri çevik kuvvet polislerini besleyen ve 24 saat nöbet tutturan Tek Gıda-İş Sendikası yöneticileri, TEKEL işçileriyle görüşmekten kaçınıyorlar.

HSGGP’den ziyaret

7 Ekim günü Herkese Sağlık Güvenli Gelecek Platformu (HSGGP) bileşenleri TEKEL işçilerini ziyaret etti. 4. Levent metro çıkışında toplanan HSGGP bileşenleri, “TEKEL işçilerinin 4/C’ye karşı mücadelelerini destekliyoruz / HSGGP” pankartı eşliğinde TEKEL işçilerinin direniş alanına doğru yürüyüşe geçtiler.

Ziyarette, TEKEL işçisi Metin Arslan, HSGGP, BETESAN direnişçisi Zeynel Kızılaslan, THY çalışanı havayolu emekçisi, Tekstil-Sen Genel Sekreteri Beycan Taşkıran ve Tez-Koop-İş 2 No’lu Şube Başkanı Hulusi Uğurcan yaptıkları konuşmalarla mücadele çağrısı yaptılar.

THY emekçisi ve Tekstil Sen yöneticisinin de söz aldığı ziyarette konuşan BETESAN direnişçi Zeynel Kızılaslan, direnişi TEKEL işçilerinden öğrendiğini

dile getirdi. “Onların getirdiği soluğu tersanelere taşıyoruz!” diyen BETESAN direnişçisi Zeynel Kızılaslan direniş sürecini aktardı. Her zaman TEKEL işçilerinin haklı mücadelesinin yayında olacaklarını ifade etti. Konuşmaların ardından sohbetler gerçekleştirilirken, **Genç-Sen**’li öğrenciler de TEKEL işçilerine dayanışma ziyaretinde bulundu.

BDSP ziyareti

13 Ekim günü TEKEL işçilerine, Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP) tarafından dayanışma ziyareti gerçekleştirildi.

4. Levent metro çıkışında toplanan BDSP’liler, "TEKEL işçilerinin yanındayız! Sendikal ihanet yenilecek mücadele kazanacak! / BDSP" pankartıyla Tek Gıda-İş Sendikası önüne yürüyüşe geçtiler. Yolun trafiğe kapatıldığı yürüyüş boyunca sloganlar atıldı.

Eylem alanında ilk konuşmayı TEKEL işçisi Metin Arslan gerçekleştirdi. Yaşadıkları süreci aktararak sendika tarafından yapılacağı açıklanan eylem takvimine uyulmadığını dile getirdi. Ayrıca sendika ağalarının, bazı kurum ve sendikaları arayarak kendilerine destek verilmemesi yönünde istekte bulunduğunu belirtti. 4/C kölelik dayatmasını kabul etmeyeceklerini ve mücadelelerine devam edeceklerini söyledi.

Arslan’ın ardından BDSP adına bir konuşma gerçekleştirildi. “Sermayenin saldırılarına ve sendikal ihanet çetelerine karşı vermiş olduğunuz onurlu mücadeleyi BDSP olarak selamlıyoruz.” sözleriyle konuşmasına başlayan BDSP temsilcisi, TEKEL Direnişi’nin mücadele tarihimize sayısız ders ve deneyim bıraktığını söyledi.

Sınıf devrimcilerinin ziyareti sırasında alanda bulunan + İvme Dergisi’ni temsilen de bir konuşma yapıldı. Konuşmada, TEKEL işçilerinin sendikal bürokrasiye karşı verdiği mücadele selamlandı.

Konuşmaların ardından sınıf devrimcilerinin TEKEL eylemcileriyle dayanışmak için getirdikleri yiyeceklerden ortak bir sofraya kuruldu. Sohbetler eşliğinde yemek yenilirken, ziyaret alanında halaylar çekildi.

Tek Gıda-İş önünde bekleyen TEKEL işçileriyle konuştuk...

“Sendikalar işçilerindir!”

- Ankara’da 78 gün süren direnişiniz sendikanın kararıyla sona erdirildi. Bugünden bakıldığında bu durumu nasıl değerlendiriyorsunuz?

Metin Arslan (Cevizli TEKEL): 26 Şubat 2010 tarihinde Ankara Valiliği bir açıklama yaptı. O süreç, hükümetin tehdit ve saldırılarını arttırdığı bir dönemdi. “Çadırları kaldırın, müdahale edeceğiz!” tehditleri vardı. Hatta çadırların kaldırılması için 1 ay süre verildi. Ankara Valiliği bir açıklama yaptı. İki tarafı da memnun edecek açıklamaların yapılacağı söyleniyordu. İşçiler de birbirlerine soruyorlardı. Nedir bu memnun edici açıklamalar? 1 Mart’ta Danıştay, Bakanlar Kurulu’nun TEKEL işçilerine verdiği 1 aylık süreyi uzattı. Hemen ardından 2 Mart 2010 tarihinde Tek Gıda-İş Sendikası çadırların sökülmesi kararını aldı. Yani Ankara Valiliği’nin açıklaması gösteriyor ki; üçlü bir konsept halinde hükümetle sendika anlaştı. Danıştay’a da bu misyonu yüklediler. Direnişi, fiili mücadeleyi bitirdiler ve hukuki mücadele noktasında anlaştılar.

Bu süreçte açıkladıkları eylem takvimleri vardı. İşçileri de, sürecin işlemesi noktasında “Ankara’ya her ay geleceğiz” diyerek kandırdılar. Nisan ayında bin, Mayıs ayında 2 bin ve Haziran’da 3 bin kişi, Temmuz’da 4 gün ve Ağustos’tan itibaren süresiz olacak eylemlerin takvimine uymadılar. Bu süreçte, tabanda duyarlı olan ve bir şeyler yapmak isteyen işçilere de engel oldular. Polis vazifesi gördüler. Bundan 1,5 ay önce Mustafa Türkel’in ANKA’yla yaptığı röportajda “bir grup işçi sizi ziyaret edecekmiş ne düşünüyorsunuz?” sorusuna verdiği yanıt, “burası dingonun ahırını değil. Herkes kafasına göre gelemmez. Gelirlerse Türk-İş’te karşılandığı gibi karşılanırlar” oldu. “Bunlar bizim gözümüzde TEKEL işçisi değil” diyerek işçileri ajan-provokatör ilan ettiler. Bunlar da onların gerçek niyetlerini gösterir şeylerdir.

“Sendikalar işçilerindir!”

- Bu süreçte TEKEL işçileri olarak, direniş sürecindeki örgütlülük tablonuzla şimdiki arasında nasıl bir farklılaşma yaşandı?

Metin Arslan: İşçilere verilen sözlerin tutulmaması ve sürecin hukuki alana sıkıştırılması arkadaşlarımızda yılgınlık ve yorgunluk oluşturdu. Ciddi bir güvensizlik doğdu. Bu süreçte işçiler yine de bir şeyler yapmaya çalıştılar. Sendikanın engellemeleri olsa bile çabaladılar. 1 Mayıs kürsü eylemi, 24-25-26 Mayıs’ta Türk-İş binalarının işgali, 15 Eylül’de Anayasa Mahkemesi önünde eylem yapılması, birçok yerde Bakan, Başbakan ve Hükümet görevlilerinin protesto edilmesi ve buna benzer birçok önemli şeyler yapıldı.

Sonuç itibarıyla son süreçte sendika Temmuz’un sonunda ‘Avukat hukuk görüşü’ diye bir yazı yayımladı. Bu yazıda işçinin 4/C’ye geçmesi isteniyordu. Anayasa Mahkemesi’nin, 10-15 Eylül’e kadar karar vereceği, bu kararın da olumlu olacağını ve bu olumlu karardan yararlanmak için ilişki kurmak gerektiği söyleniyordu.

Anayasa Mahkemesi’ni tanınamaları ve hukuki sürecin Tek Gıda-İş eliyle yürütülmesi nedeniyle TEKEL işçileri çaresizce 4/C’ye başvurdu. 600’ü aşkın işçi hariç diğer işçiler 4/C’ye başvurdu. Sonuç olarak, il düzeyinde temsilen 30 kadar işçi Anayasa Mahkemesi önünde 15 Eylül’de eylem yaptı. Bu eylemin ardından içeride yazı işleri ve özel kalemle

görüşme yapıldı.

Oradaki görüşmede Tek Gıda-İş Başkanı’nın görüşme yaptığını ve karar verileceğini söylediğimizde bize, öyle bir şeyin olmadığı ifade edildi. Davanın birinci raportör aşamasında olduğu, ikinci raportöre geçeceğini ve bunun 1 yıldan fazla süreceği söylendi. Ayrıca “bizi bir sürü TEKEL işçisi arıyor. Arkadaşlarınıza söyleyin, bizi aramasınlar, yazıktır” denildi. Tek Gıda-İş’in sadece bir dilekçe yazdığını ve başka bir şey yapmadığını gördük. Yani bir şekilde kandırılarak 4/C’ye geçirildik. Aynı şekilde mart sürecinde neler verildiğini, 4/C’ye geçirilmemiz noktasında hangi pazarlıkların yapıldığını bilmiyoruz. Bu süreçlerde Tek Gıda-İş Çaykur-Kur’daki yetki davasını kazanmıştı. Bununla ilgili de olabilir. Sonuçta TEKEL işçileri 1 Ekim itibarıyla son maaşlarını aldılar ve işsizlik maaşı artık yok.

“Kararlıyız 4/C’ye geçmeyeceğiz!”

Uğruna bedeller ödediğimiz, mücadele verdiğimiz, arkadaşımızı kaybettiğimiz, Türkiye ve dünya kamuoyuna mal olmuş büyük bir direnişi kazanımdan yenilgeye dönüştüren sendikayı bunun neden böyle olduğunu sormak isteyen 40’a yakın işçiye kapıda polis barikadı kuruldu. Çevik kuvvet ve panzerlerle karşılandık. Biz Beşiktaş Emniyet Müdürü’ne “siz karışamazsınız, kendi iç meselemiz” dediğimizde bize, “bizi Tek Gıda-İş yönetimi çağırdı. Biz de karışmak istemezdik. Sizinle görüşmek istemiyor” yanıtını aldık. Biz de görüşene kadar burada oturma eylemi yapacağımızı söyledik. Sendikalar işçilerindir, sendikalar işçilerin örgütlülükleridir. Biz sendikaya karşı değiliz. Burada, sendikacıların görev ve sorumluluklarını yerine getirmesini istiyoruz. Eğer bizler bir aileysek ve konuşmayacaksak niye varız? Sendikalar niye var?

Daha önce de buraya geldik ve o zaman Tek Gıda-İş Başkanı yoktu. O zaman da tartışmalar oldu. “Gidin tatilinizi yapın, ağustosun sonunda, en geç eylülün ortasında çok büyük bir direniş yapacağız. Dört koldan Ankara’ya yürüyeceğiz” dediler. Bunları konuşup, planlarından niye vazgeçtiklerini, eylem takvimini neden uygulamadıklarını sormak istiyoruz. Ama görüyorsunuz ki, görüşmüyorlar. Görüşene kadar burada oturacağız ve direneceğiz. Kararlıyız, 4/C’ye geçmeyeceğiz. 4/C’ye köle olmayacağız diyoruz.

İşçiler şu anda Tek Gıda-İş Sendikası bürokratlarına karşı her şeyi yapıyor. Buna karşı mücadele eden işçilere baskı yapıyor. Destek vermemeleri için sendikaları arıyor. Mektuplarla, açlık grevleri, bükünme ve diğer yöntemlerle “Bu

işçileri 4/C’ye atayın!” diyor. 4/C sadece Tek Gıda-İş’in sorunu değil. Taşeronlaştırma ve güvencesizleştirme DİSK ve KESK’in de sorunu, herkesin sorunu. Birleşip merkezi eylemlere gitmeleri gerekiyor. Burada önemli olan kararlı olunması. Belki Tek Gıda-İş yönetimi bu mücadeleyi yürütecek cesarete sahip olmamış olabilir. Ancak bunun muhataplarıyla daha farklı eylemlere gidilebilir.

“İşçileri aldatmanın hesabını verin”

- Eyleminizin gidişatını nasıl değerlendiriyorsunuz?

Arzu Güneş (İzmir TEKEL): Hedefimiz, sendikacılarla gidip görüşmek ve Anayasa Mahkemesi’ne 4/C’yle ilgili basınç uygulamaktı ama içeriye alınmadık. Geliş amacımız buydu. Tekrar toparlasınlar ve verdikleri sözlerin arkasında dursunlar diyorduk. Ancak bugün sendikacılar buradaki bekleyişten rahatsız oluyorlar. Buraya gelen destekleri engellemeye çalışıyorlar. İçeride ben çok da huzurlu oturduklarını sanmıyorum. Geçen gün arkadaşlardan birini Tek Gıda-İş Genel Eğitim Sekreteri Mustafa Akyürek aramış. “Sendikaya rahatlıkla giremiyoruz. Huzursuzuz ve görüşmek istiyoruz” demiş. Aynı zamanda buraya gelmeye de korkuyorlar. Tepki görmekten korkuyorlar. Suçlu olmasalar korkuları da olmaz. Ben bu noktada kabahatli olduklarını düşünüyorum.

- Buradaki bekleyişiniz nasıl geçiyor?

Sabahtan akşama kadar ziyaretçilerimiz oluyor. Onlarla oturup sohbet ediyoruz. Desteğe gelenler, arkamızda olduklarını söylüyorlar. Bedenen burada olmasalar bile yüreklerinin bizimle olduğunu söylüyorlar. Evlerden yemek pişirilip getiriliyor. Güzel bir dayanışma var.

- TEKEL işçisinin örgütlülüğü nasıl dağıtıldı. Bugün bu konuma gelmesinin sebepleri neler?

Halil Acar (Malatya TEKEL): Daha önce Diyarbakır TEKEL işçisiydim ve sonra Malatya’ya gönderildim. Sonra kapanma yazısı geldi. Çok iyi hatırlıyorum. Kapanma yazısı geldiğinde bizden daha duyarlı bir arkadaşımız tepki gösterdi. “Bu sendikacıların peşinden gidilmez, yıllarca kandırdılar bizi” dedi. “Biz eylemlerimizi yine yapalım, protesto edelim” dedi. Ben o çocuğun kalbini kırdım ve o zaman sendikacıları savundum. Bugünkü noktadan bakıldığında karşı çıktığım insana şu anda hak vermeye başladım çünkü gerçekten sonuç hüsrandır.

Sendikanın kararına bağlı olarak Aralık 2009’da Ankara’ya gelmiştik. Genç, dinamik bir işçi grubu vardı. Yolu kapatıyorlardı. Sendikacılar o zaman da engel olmaya çalışıyorlardı. Burada da öyle oldu. Biz verdikleri sözlerin yerine getirilmemesinin nedenlerini öğrenmek istiyorduk. Öyle bir hava estirdiler ki sanki TEKEL işçileri fabrikalarını geri almışlardı. Ben aylarca kaldırımda yattım. Sen gittin evinde, otelde yattın. 4 Ekim’den beri buradayız. Gerçekten mücadeleciler arkadaşlar olursa ben de olurum. Mustafa Türkel’in “4/C’yle ilgili Başbakan’la bir anlaşmamız yok” sözüne inanıyordum. Şimdi ise Başbakan’ın “Sizin temsilcilerinizle biz anlaştık” sözüne inanıyorum. Başbakan doğru söylüyor. Anlaşmışsınız, işçileri aldattınız. Bunun hesabını da vermeniz gerekir.

Kızıl Bayrak / İstanbul

İşçi ve emekçi hareketinden

THY'ye siyah çelenk

Hava-İş Sendikası, THY'de, işlerin bir başka firmaya devredilmesi gerekçe gösterilerek 150'ye yakın işçinin işten atılmasını Genel Müdürlük önüne siyah çelenk bırakarak protesto etti. Hava-İş Genel Başkanı Atılay Ayçin burada, yürürlükteki TİS'e aykırı yasadışı işçi kıyımı yaşandığını ifade etti.

THY yönetiminin plansız ve saldırgan bir büyüme stratejisini marifet sanarak hareket ettiğini dile getiren Ayçin, "Havayolu büyümeleri, personel gereksinimi, eğitim gereksinimleri, bakım gereksinimleri, çok hızlı artan iş yükünün oluşturduğu riskler gibi birçok temel faktörün değerlendirilmesi ile yapılabilir" dedi.

Hava-İş'in bu yasadışı işten çıkarma işlemleri ile ilgili Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'na başvurduğunu söyleyen Ayçin THY yönetimini uyardı.

Demo Plastik'te mücadele

Bursa Demirtaş Organize Sanayi Bölgesi'nde kurulu Demo Plastik fabrikasında sendikalaşma çalışması yürüten Petrol-İş Sendikası, işten atma saldırısıyla karşılaştı.

110 işçiden 53'ünün sendikada örgütlendiğini öğrenen Demo Plastik patronu 10 işçiyi işten atarken, çalışan işçilere de sendikadan istifa etmeleri yönünde baskı yapıyor.

Bu saldırılar karşısında Petrol-İş, işten atılan işçiler için 13 Ekim günü fabrika önünde basın açıklaması gerçekleştirdi. Açıklamaya Gemlik Gübre, Polifileks, Grammer ve ambar işçileriyle TÜMTİS üyeleri katıldı.

Açıklamaya BDSP, Partizan ve EMEP de destek verdi.

Balcalı'da ihale yapıldı!

Balcalı Hastanesi'ndeki taşeron sağlık emekçilerinin mücadelesi sonucu 2 kez iptal ettirilen ihale, 12 Ekim Pazartesi günü Balcalı Hastanesi'nde yapıldı. Dev Sağlık-İş ve SES üyesi sağlık emekçileri ihalenin yapılmasına karşı tepkilerini, ihalenin yapılacağı saatte gerçekleştirdikleri basın açıklamasıyla gösterdiler.

Konuşmaların ardından yapılan basın açıklamasında taşeronlaştırmaya karşı verilen mücadeleden bahsedildi. Yapılan ihalenin hukuk dışı olduğu söylenirken, bugün ihale yapılsa bile şirketin tanınmayacağı ifade edildi. İhalenin yapılacağı salonun çevresine polis yığınağı yapılması ve yaklaşık 100 kişilik bir özel güvenlik ordusu ile salonun etrafının kuşatılması dikkat çekerken, bu abluka sağlık çalışanlarından ve hastalardan tepki gördü.

Hacettepe işçilerinden eylem

Hacettepe Üniversitesi taşeron sağlık işçileri Devrimci Sağlık-İş'te örgütlenerek, bayram öncesi ücret ödemelerindeki düzensizliğe tepki göstermiş, yoğun eylemler sonucu hastane yönetimine her ayın 7'sinde ücretlerin ödenmesini kabul ettirmişti. Verdiği sözü tutmayan hastane yönetimine tepki gösteren hastane işçileri 11 Ekim günü eylem gerçekleştirdi. Dev Sağlık-İş İç Anadolu Bölge Temsilciliği tarafından düzenlenen eylemle hastane yönetimine yeniden çağrı yapıldı.

Çizmeci Gıda'da direniş

Gebze'de kurulu Çizmeci Gıda'da, Tek Gıda-İş Sendikası'nda örgütlendikleri için işten atılan 33 işçinin 5 Ekim günü başlayan direnişi sürüyor.

Geçtiğimiz Eylül ayı başlarında, yaklaşık 230 işçinin çalıştığı Çizmeci Gıda'da çoğunluğu sağlayarak Tek Gıda-İş Sendikası Anadolu Yakası Şubesi'nde örgütlenen işçiler, Ekim ayı başında patronun işten atma saldırısıyla karşı karşıya kalmışlardı. İşçilerin sendikaya üye olduklarını öğrenen Çizmeci Gıda patronu Sabri Çizmeci, 1-5 Ekim tarihleri arasında toplam 33 sendika üyesi işçiyi "performans düşüklüğü" gerekçesiyle işten atmıştı. İşçiler, her gün saat 06.30'dan 15.30'a kadar fabrika önünde bekleyerek alkış, düdük ve sloganlarla patronu protesto ediyorlar. İçerde çalışan sendika üyesi işçiler ise direnişe geçen arkadaşlarına destek veriyorlar.

UPS işçileriyle dayanışma gecesi

Ayışığı Sanat Merkezi'nin düzenlediği UPS işçileriyle dayanışma gecesi, 10 Ekim Cumartesi günü İzmir'de İsmet İnönü Kültür Merkezi'nde gerçekleştirildi.

Etkinlik programı, UPS işçilerinin mücadele süreçlerini anlatan sinevizyon gösteriminin ardından TÜMTİS İzmir Şube Başkanı Şükrü Günseli ve UPS direnişçisi Şahin Başaraner'in konuşmalarıyla sürdü.

UPS direnişçisi Şahin Başaraner ise sendikal mücadele boyunca sendikanın emeğinin büyük olduğunu ifade ederek, direnen işçi arkadaşları adına kazanacakları sözünü verdi. KENT AŞ, İBB Park-Bahçe ve Buca Belediyesi işçilerinin de UPS işçilerini selamlayarak söz aldığı etkinlik, müzik dinletisi ve halaylarla sona erdi.

UPS işçilerine enternasyonal destek

Sendikalaştıkları için işten atılan TÜMTİS üyesi UPS işçileri uluslararası delegasyon ve DİSK tarafından 7 Ekim günü ziyaret edildi.

Avusturya İşçi Sendikaları Konfederasyonu (ÖGB), Avusturya İşçi Odaları (AKNO) ve Macaristan İşçi Sendikaları Ulusal Konfederasyonu'dan (MszOSz) temsilcilerin oluşturduğu heyet, Uluslararası İşçi Sendikaları Konfederasyonu (ITUC) tarafından düzenlenen "İnsanca İş Günü" dolayısıyla UPS işçilerini ziyaret etti. DİSK yöneticilerinin ve DİSK'e bağlı bazı sendikaların da yer aldığı ziyaret Mahmutbey'deki aktarma merkezinde yapıldı.

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün, UPS'deki mücadeleye sonuna kadar destek verdiklerini açıkladı.

Görgün'den sonra Aşağı Avusturya İşçi Odası Başkanı Hermann Haneder, Macaristan Metal Sendikası Genel Başkanı Bela Balok, Avusturya Üretim Sendikası Genel Başkanı Rainer Wimmer ve TÜMTİS Genel Başkanı Kenan Öztürk söz aldı.

Teer Trim'de işçi kıyımı

Leer Trim Oto Yan Sanayi fabrikasında sendikaya üyeliklerin açığa çıkmasının ardından Leer Trim patronu işten atma saldırısına ve baskılara başvurdu. Fabrikada sendika üyesi 15 işçi işten atıldı. Sendikaya üye olan işçiler fabrikadaki baskılara ve işten atmalara karşı geçtiğimiz günlerde Gemlik Adliyesi'ne giderek savcılığa suç duyurusunda bulundu. TEKSİF üyesi işçilerin, fabrika önünde yapmak istediği eylem güvenlik görevlileri tarafından "serbest bölgeye girişin yasak olduğu" iddiasıyla engellendi. Baskılara rağmen işçiler iş bitiminde fabrikadan toplu olarak çıkarak açıklamanın yapılacağı yere yürüdüler.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

13 Ekim 2010 | Demo Plastik

11 Ekim 2010 | Çizmeci Gıda

Sapphire önünde eylem

Arkadaşlarının ölümüne isyan eden taşeron işçileri, Sapphire'deki sömürüyü ve insanlık dışı çalışma koşullarını basına anlattı. Bunun üzerine Kiler Holding patronu, aylardır ücretlerini vermeden çalıştırdığı işçileri, basına demeç verdikleri gerekçesiyle haklarını vermeden işten attı.

İşten atılan taşeron işçileri 4. Levent Metro çıkışında 9 Ekim günü bir araya gelerek, buradan sloganlarla Sapphire Gökdeleni'nin önüne yürüdü.

Basın açıklamasından önce, Sapphire'nin ÖGB'leri, basının görüntü almasını engellemeye çalıştı. Basın açıklaması okunduğu sırada ise zaman zaman işçiler provoke edilmeye çalışıldı. Eyleme, BDSP, Gençlik Muhalefeti, Alinteri, Mücadele Birliği ve TEKEL işçileri destek verdi.

Demiryolu emekçilerinden protesto

İzmir Büyükşehir Belediyesi (İBB) ile TCDD 3. Bölge ortaklığındaki İzban AŞ'de, demiryolu emekçileri ücretsiz ulaşım hakkının gasbedilmesine tepki gösterdi.

7 Ekim günü Alsancak Garı'nda turnikeler önünde basın açıklaması yapan demiryolu emekçileri "Direne direne kazanacağız / İzmir BTS Şube" pankartını açtılar.

BTS İzmir Şube Başkanı Bülent Çuhadar tarafından yapılan açıklamada, yeni uygulama hakkında ilgili kurumlarla görüşüldüğü ve bir sonuç alınmadığı için eyleme geçildiği söylendi.

BETESAN direnişçisinin güncesinden...**“Mutlaka biz kazanacağız!”**

11 Ağustos’ta başladığı direnişiyle sadece BETESAN patronunun değil, tüm tersane patronlarının karşısına dikilen Zeynel Kızılaslan, direniş güncesiyle seslenmeye devam ediyor.

56. gün

(...) Gözaltı görüntülerini izleyen Betesan işçileri geçmiş olsun diye arıyorlar. Sohbet ediyoruz. Yazılamaları silmişler ama hala izleri duruyor her tarafta. Saat 14:00’e doğru yoldaşlar geliyor. Derneğin kalan malzemelerini taşımak için çıkıyorlar. Gebze’den Kızıl Bayrak okurları direnişimizi ziyarete geldiler. Uzun bir zamandır gelmeyi düşünüyorlarmış ama kısmet bugüne imiş diyorlar. ÇEL-MER direnişçisi bir arkadaşımız da geldi. Bizi yalnız bırakmıyor. (...)

57. gün

(...) Bugün Türkan Abla’nın mahkemesi var ona destek olmak için yola çıkıyoruz. İstanbul trafiğine yakalandık. Erken çıkmamıza rağmen zor yetiyoruz. Mahkemenin sonuçlanmasını bekliyoruz.

(...) Tüm-Bel-Sen’den hocalarımız kendi arabaları ile bizi direniş alanına kadar bıraktılar. (...) “Kızakaltı”ndan gemi mühendisi arkadaşımız direnişimizi ziyarete gelmiş. Sorunlar ve direniş üzerine sohbet etmişler. Sedef Tersanesi’nde çalışmış, ücretini alamamış bir işçi arkadaş geldi çadıra. Alamadığı ücreti yüzünden yaşadığı sıkıntılardan bahsediyor.

(...) Soğuk hava esiyor, ısınmak için dolaşıyoruz çadırın önünde. Betesan’ın önü kalabalıklaşıyor. Polisler gelmiş Betesan’ın eski ortakları kavga ediyor herhalde polis araya giriyor. İşçilerin üzerinden kazandıkları mal varlıklarını paylaşamıyorlar herhalde.(...)

60. gün...

Direnin 60. günündeyiz. İki ay olmuş direniş başlayalı. Yağmurun altında emektar çadırımızı kuruyoruz.

(...) Belediyede temizlik işi yapan bir işçi, bize naylon getirmiş. Çadırımızın su geçirmemesi için. “İslanmazsınız gençler alın bunu atın üzerine” diyor. Herkes bir yerlerden yardım ediyor. Orhan Baba uğradı çadırımıza. (...) Öğle saatlerinde ‘Hizmet sektörü çalışanları tartışıyor’ konulu panel/foruma katılmak için bir yoldaşla erken çıktık. Diğer yoldaşlar çadırdan kaldılar. Panelin katılımcıları farklı sektörlerden dostlarımızdı. Panelin birinci bölümünde Volkan Yaraşır, ‘sınıfsal konum ve örgütlenme’ üzerine bir sunum gerçekleştirdi.(...)

61. gün...

Bugün pazar günü olduğu için çadırı açmıyoruz. Çağdaş Hukukçular Derneği’nin 40. yılı vesilesiyle yapılan konsere katıldım. Hukuksal alanda mücadele bayrağını en üstlerde tutan, gerçek adaletin ve haklının yanında olan arkadaşlarla birlikte olmak güzeldi. Gerçek adaleti ve özgürlüğü birlikte getireceğiz.

62. gün...

(...) Çay hazırlamaya derneğe gittim. Kahvaltımızı hazırladık yoldaşla. Polisler geçiyor bu tarafa. “Yine bir şey oldu herhalde” diyor yoldaş. Birkaç ambulans

da geçti. İki Urfalı işçi arkadaş ziyarete gelmişler. “Neden hiç uğramıyorsunuz?” diye soruyoruz. Bir şey söylemiyorlar. “Ne yapacağız bu yevmiyeleri, 27,5 TL yetmiyor” diyorlar. “Yöntemi biliyorsunuz daha anlatmaya gerek yok” diyoruz. İşten çıkıp başka bir işe gireceklermiş. Mücadeleden kaçıp bir de bize soruyorlar. Biraz kızdık. “Sonra görüşürüz” diye ayrıldılar. Anlamak güç insanları. BETESAN patronu bugün erken gelmiş. Yine yerini almış camdan buraya bakıyor.

(...) Her gün geçerken muhakkak selam veren bir arkadaş geçiyor. “Hayırdır nereye” diyorum. “İşi bıraktım, tekstil sektöründe çalışacağım” diyor. Zaten siması ve tavırları hiç tersane işçilerine benzemiyor.

(...) Ambulansların sesini keserek gizleme hilesi Tuzla’da tekrar ortaya çıktı. Olayın detayını öğrenmek için GİSBİR Hastanesi’ne gittim. Orada benim geldiğimi görenlerin yüzleri yere düştü adeta. Olayı sordum bilgileri var mı diye. Mırın kırın ettiler. Gerçek yüzlerinden okunuyor ama bir yalan uydurdular. Tuzla Devlet Hastanesi’ne yönlendirdiler. Tuzla Devlet de, böyle bir vakanın kendilerine intikal etmediğini söyledi. Çiçek Tersanesi de, yine işçinin intihar ettiğiyle ilgili dedikoduları da yaymayı ihmal etmemiş. “Bir anda intihar etmiş zaten o” gibi suçlamalar yayıldı hastanede. “Eğitimsiz”, “cahil”, “intihar etmiş” gibi suçlamalarla suçu yine işçiye yıkarak sömürülerini gizlemeye çalışıyorlar. Daha ne haberler çıkacak bakalım. Hak ararsın terörist olursun, iş cinayetine kurban gidersin cahil olursun. Gerçek herkesin gözü önünde. Hareketli bir günün, acılı bir akşamında çadırımızı toparlıyoruz, derneğe doğru yol alıyoruz.

63. gün...

Karanlık sokaklarda sabahın köründe çadırı kurduk. Yağmur yağıyor, boşluklardan rüzgarın etkisiyle yağmur yüzümüze vuruyor. Elimizdeki malzemelerle kapatmaya çalışıyoruz. Çadırı kurduktan sonra yaşanan iş cinayetine karşı TİB-DER’in bildiri dağıtımını gerçekleştirdik. Biz yoldaşla çadırın önünde dağıtım yaparken, iki yoldaş Aydıntepe tren istasyonunda dağıtım yaptılar. (...) İşçilerle sohbetlerimizden sonra kahvaltı yapıyoruz, diğer yoldaşlar da geliyor. Basın açıklaması için materyalleri hazırlıyoruz. Sanki Tuzla tersanelerini savaş alanına çevireceğiz. Yine yığınla polis ablukası var, nasıl korkmasınlar ki! (...) Basın açıklamasına destek amacıyla çağrımıza Rimaks işçileri geldiler. Mutaş işçileri gelecekti ama Birleşik Metal-İş Sendikası onları göndermemiş. Toplandıktan sonra yürüyüşe başladık, direniş çadırından Çiçek Tersanesi’ne doğru. Yürürken polisler yol boyunca arbede yaşadık. Bizim yoldan değil

kaldırımdan yürümemizi isteyen polis, en haklı eylemimizi provoke etmeye çalıştı. Kararlılığımız ve haklılığımızla yol boyunca yürüyüşümüze devam ettik. Basın açıklamasını gerçekleştirdikten sonra direniş çadırımıza döndük. (...) Akşama doğru ıslak kaldırımlarda yürüyen işçilerin ayak sesleri, sessizliği dağıtıyor. Tanımadığımız işçiler geçerken selam veriyor. ‘Tek başına’ mücadele deyince sınıf mücadelesinin en sert koşullarının yaşandığı hapishaneler geliyor aklıma.(...)

64. gün...

(...) Bir işçi geldi çadıra referandum sürecinde tartışmıştık. Bize tavır almış konuşmuyordu, Tayyip’i protesto ettiğimizi görünce “helal olsun size!” diyor. Aynı sorunlardan bahsediyorlar ama değiştirmek için ışığı kendilerinde değil de başkalarında görmelerinin yanlış olduğundan konuşuyoruz. İşe yetişmek için kalkıyor.

Tüm-Bel-Sen bize çadır ayarlamış. Almak için çadırdan ayrılıyorum. Eskiye çadır havanın sert koşullarına karşı zor dayanıyordu. Yeni çadırı getirdik. Dayanıklı ve güzel bir çadır. Bu çadırdan artık bize bir şey olmaz. Biraz ağır malzemeden yapılmış, ağır olması benim için bir şey ifade etmiyor. Çünkü ağır sanayide çalışıyoruz. (...) Daha önce birlikte çalıştığımız bir işçi arkadaşla sohbet ediyoruz. Kendisi de davalık olmuş çalıştığı yerde. Tehdit etmiş taşeron ama vazgeçmeyeceğim diyor. Dört yıllık tazminatını gasbetmeye çalışmış. Yaşanan iş kazalarından konuşuyoruz, muhakkak her işçinin bir anısı var iş kazasıyla Tuzla’da. Üretimin yoğun olduğu dönemde Aydın Köyü’nde de blok üretimi yapılıyordu. Orada tanık olduğu iş kazasının üzerini kapatmak için herkesin seferber olduğuna tanık olmuş.(...)

BETESAN direnişiyle dayanışma çalışması

Tersane İşçileri Birliği Derneği (TİB-DER) öncülüğünde tek başına direnen Zeynel Kızılaslan’ın direnişini büyütme, işçi ve emekçilere tutulması gereken yolu göstermek için çalışmalar tüm hızıyla devam ediyor. Ümraniye’den sınıf devrimcileri, TİB-DER imzalı “BETESAN’da direniş kazanacak” başlıklı bildirilerle Zeynel Kızılaslan’ın onurlu direnişini Ümraniyeli işçi ve emekçilere anlatıyorlar ve sınıf dayanışmasını yükseltme çağrısı yapıyorlar. İMES A ve E kapıları ile 1 Mayıs Mahallesi’nde bildiri dağıtımını gerçekleştiren OSİM-DER üyeleri, her hafta cuma günü Tuzla’daki direniş alanına bir üyelerini göndererek dayanışmada bulunuyorlar.

Tuzla cehenneminde bir iş cinayeti daha!

Kuralsız ve kölece çalışma koşullarının hüküm sürdüğü Tuzla tersaneler havzasından yeni bir ölüm haberi daha geldi. Tersane işçilerinin ölüm tehdidi altında çalıştığı havzada, kaybolan bir işçinin cesedi ancak 4 gün sonra farkedildi.

Tuzla tersanelerinde yaşanan 142. iş cinayetinde kurban Çiçek Tersanesi'nde çalışan 24 yaşındaki **Zülfikar Uysal** oldu. Çalıştığı tersanede 7 Ekim Perşembe günü kaybolduğu öğrenilen tersane işçisinin cesedi 11 Ekim sabahı işçiler tarafından denizde bulundu.

İşçiler yakından baktıklarında cesedin 4 gün önce kaybolan arkadaşlarına ait olduğunu gördüler. Durum polise bildirildi. Tersaneye gelen polis Uysal'ın cesedini denizden çıkardı.

TİB-DER iş cinayetlerine karşı eylemdeydi

Tersane İşçileri Birliği Derneği (TİB-DER) Tuzla tersanelerindeki 142. iş cinayetine ilişkin 12 Ekim günü eylem gerçekleştirerek, tersaneler cehenneminde yaşanan ölümlerin durdurulmasını istedi.

Saat 12.00'de BETESAN direnişçisi Zeynel Kızılaslan'ın direniş çadırı önünde toplanan TİB-DER üyesi işçiler, "Patronlar sarayda, işçiler mezarda! / TİB-DER" pankartı açarak öfkeli sloganlarla Zülfikar Uysal isimli işçinin hayatını kaybettiği Çiçek Tersanesi'ne yürüdüler.

Yolu trafiğe kapatarak yürüyüşünü sürdüren TİB-DER üyesi işçiler, sermayenin kolluk güçleri tarafından engellenmeye çalışıldı. Tersane işçileri, polislerin yolu trafiğe açma çabalarını boşa düşürerek yürüyüşlerine devam ettiler.

Çiçek Tersanesi önüne gelindiğinde TİB-DER başkanı Zeynel Nihadioğlu bir konuşma gerçekleştirdi. Kolluk güçlerinin provaktif tutumlarını eleştiren

Nihadioğlu, Tuzla polislinin engelleme girişimlerinin ilk olmadığını söyledi. Geçtiğimiz hafta Tayyip Erdoğan'ın bir gemi indirme töreni için tersaneye gelişinde ise BETESAN direniş çadırının ablukaya alındığını hatırlatan Nihadioğlu, "Bizim sabrımızı zorlamayın, sabrımızın da bir sınırı var!" dedi.

"Bir yanda şaşalı törenlerle denize indirilen gemiler, şampanyaların patladığı, bakanların, genelkurmay başkanının, başbakanın katıldığı görkemli törenlerle denize salınan gemiler... Diğer yanda işten atmalar, ücret gaspları ve iş cinayetleri... Her türlü kuralsızlığın, güvencesizliğin hakim olduğu tersaneler cehenneminde patronlar halen işçi sağlığı ve güvenliği konusunda zerrece çaba sarfetmemektedir" diyen Nihadioğlu, ölümlerin nedenlerinin pervasız bir şekilde işçiye yüklenmeye çalışıldığını, her fırsatta 'İşçiler cahil, eğitimsiz' yalanına sarılan patronların sorumluluktan kurtulma çabası içerisinde olduğunu vurguladı. Nihadioğlu, açıklamasını şu sözlerle noktaladı:

"Tüm işçilere sesleniyoruz. Örgütlenmekten başka seçeneğiniz yok. Derneğinizde örgütlenip eyleme geçmek dışındaki seçenekler; açlık, ölüm ve sefalettir. Bütün tersane işçilerini insanca yaşam ve çalışma koşulları için Tersane İşçileri Birliği Derneği'nde örgütlenmeye ve isyan etmeye çağırıyoruz. Duyarlı kamuoyunu da mücadelemize destek vermeye çağırıyoruz"

Açıklamanın ardından sloganlarla sonlandırılan eyleme, sendikal örgütlenme mücadelesini kazanan Rimaks işçileri ile ÜİD-DER destek verdi.

TİB-DER üyeleri, yaşanan iş cinayetini duyurmak ve eyleme çağrı yapmak amacıyla sabah saatlerinde Aydıntepe ve Tuzla Gemi Tersanesi önünde 600 adet bildiri dağıtımını gerçekleştirdi.

Kızıl Bayrak / Tuzla

Metalde TİS süreçleri, eylemler ve direnişler...

Kocaeli'de MESS eylemi

Birleşik Metal-İş, Kocaeli'de gerçekleştirdiği eylemle, metal patronlarının, işçilerin haklarını gasbetmesine ve diğer sendikaların buna göz yummasına izin vermeyeceklerini belirtti. Eyleme BMİS'in örgütlü olduğu fabrikalardan işyeri temsilcileri ve işçiler katıldı.

İnsan Hakları Parkı'nda yapılan açıklamada, Birleşik Metal-İş Sendikası Kocaeli Şube Başkanı Hami Baltacı 2008 yılında yapılan TİS'in işçiler için kayıp olduğunu belirtti. 30 yıldır aynı TİS maddelerinin altına imza atıldığını belirterek Türk Metal Sendikası'nın patronlarla birlikte hareket ettiğini söyledi. Baltacı, Türk Metal'in yıllardır işçileri "esneklik güvencesi" diye kandırmaya çalıştığını ifade etti.

Örgütlü-örgütsüz tüm metal işçilerine çağrı yapan Baltacı, mevcut iş yasalarının ancak örgütlü bir işçi sınıfı ile değiştirilebileceğini sözlerine ekledi.

AD Demirel'de TİS

AD Demirel fabrikasında, Birleşik Metal-İş Sendikası ile AD Demirel arasında devam eden TİS görüşmelerinde anlaşma sağlandı.

Sözleşmeye göre, ilk 6 aylık dönemde işçi ücretlerine ortalama yüzde 8 zam yapılacak. BMİS'ten yapılan açıklamaya göre, söz konusu zam oranı ortalama ücret alan bir işçi için 142 TL'lik net artış anlamına geliyor. Aynı açıklamaya göre, düşük ücret alan işçiler ilk 6 ay için yüzde 24 oranında zam aldılar. Böylece düşük ücretli işçilerin ücretlerine ilk 6 ay için net 204 TL'lik zam yapılmış oldu. Sözleşmeyle birlikte, sosyal paket adı altında işçilere her ay net 68 TL ödenecek, sosyal haklara ise yüzde 13 oranında zam yapılacak.

Mutaş direnişi sürüyor...

Birleşik Metal-İş Sendikası Gebze Şubesi'nde örgütlendikleri için işten atılan Mutaş işçilerinin kararlı direnişi sürüyor. Direniş çadırında beklemeye devam eden işçiler, 6 Ekim günü Gebze Hükümet Konağı önüne yürüdüler. Aynı gün, yurtdışından gelen sendika yöneticilerinden oluşan bir heyet de işçileri ziyaret etti.

Mutaş patronunun keyfi tutumuna karşı Gebze Hükümet Konağı önüne yürüyen Mutaş işçileri, Gebze Kaymakamı Salih Karabulut'tan sorunlarına çözüm bulmasını istediler. Birleşik Metal-İş Sendikası Gebze Şube Mali Sekreteri Necmettin Aydın ve 2 işçi temsilcisinden oluşan heyet Karabulut'la yaptıkları görüşmenin ardından dışarıda bekleyişini sürdüren işçilerin yanına gelerek konuya ilişkin açıklama yaptılar. İçerde kaymakamlık görüşmesinin sürdüğü bir sırada, dışarıda bekleyişlerini sürdüren Mutaş işçileri ile Gebze Emniyeti'ne bağlı kolluk güçleri arasında kısa süreli bir gerginlik yaşandı.

Öğle saatlerinde sendikadan bir avukat direniş çadırına gelerek işten atmalara karşı bundan sonraki süreçlerde izlenecek yol hakkında işçileri bilgilendirdi.

Kızıl Bayrak / Kocaeli

Metal TİS'leri özel sayfası yayında...

Metal işkolunda Toplu İş Sözleşmesi (TİS) görüşmelerinin başladığı bugünlerde, kizilbayrak.net olarak Metal TİS'leri özel sayfamısını yayına sokuyoruz.

2010-2012 MESS grup TİS görüşmeleri, sınıf hareketinin seyri açısından da oldukça kritik ve tayin edici bir konumda bulunuyor. Metal işçilerinin bu mücadelede elde edeceği her mevzi işçi sınıfı adına elde edilmiş bir kazanım olacak.

Bu öneminden dolayı sürece ilişkin gelişmeleri özel bir sayfada toplamanın yararlı olacağını düşündük.

Metal TİS'lerine ilişkin hemen tüm gelişmelerin "sınıfa karşı sınıf" perspektifiyle sunulacağı metal sayfası kapsamlı bir içerikle hazırlandı. TİS süreciyle ilgili tarafların açıklamaları, eylem haberleri, TİS taslakları vb. gelişmeler, bütün yönleriyle sayfamızda yeralacak.

Metal TİS'leri özel sayfasına, sitemizin ana sayfasındaki sol sütunda bulunan animasyonun üzerine veya altındaki www.kizilbayrak.net/metal-tisleri linkine tıklayarak erişebilirsiniz...

Birleşik Metal-İş Sendikası Genel Sekreter Yardımcısı Mehmet Beşeli ile konuştuk...**“Nereden saldırı alacaksak oraya yığınak yaptık”**

- 2010-2012 MESS Grup TİS görüşmeleri geçtiğimiz haftalarda başladı. Metal işçileri bu süreci hangi koşullarda karşıladı? Yani “metal işçisinin gerçeği” nedir?

- Grup toplu iş sözleşmesi 2008 yılında başlayan iktisadi krizin toparlanma eğilimini kendisini gösterdiği bir sürece denk gelmiştir. Kriz döneminde işçi sınıfı önemli bedeller ödedi. Kitlesele işten çıkarmalar, kısa çalışma uygulamaları, en uç noktada esneklik uygulamaları pek çok işyeri ve işkolunda yaygınlık kazandı. İşini koruma anlayışı işçiler arasında yaygınlaştı. Metal işkolunda da benzer şeyler yaşandı. Kısaca sermaye krizin bedelini işçilere ödetti.

Metal işkoluna alt sektörleri itibariyle baktığımızda, enerji, beyaz eşya alanları krizden hemen hemen hiç etkilenmediler. Otomotiv sektörü ise kimi alt sektörlerinde krizden ciddi biçimde etkilenirken, devletten almış olduğu teşvikler nedeniyle (binek araçları sektörü başta olmak üzere) krizin etkisini çok derinden hissetmedi. Ancak sermaye, krizin psikolojik etkisini gerçek etkisinin üzerinde yaygınlaştırmayı ve yansıtmayı başardı. Tek tek işyerlerinin krizden etkilenme derecelerinin farklı olması, geçtiğimiz toplu sözleşme döneminden farklı olarak metal işçilerinin toplu iş sözleşme sürecine yaklaşımını etki altına aldı. Ortak hedefte kilitlenmeyi daha zor hale getirdi. Ancak 2010 yılının ikinci yarısı ile birlikte, toplu sözleşme sürecine olan ilgi ve beklenti giderek yükselmeye başladı. Geçtiğimiz dönem sözleşme süreci öncesinde yüksek bir ilgi vardı ama krizle birlikte bir anda tansiyonun düştüğünü gördük. Bu dönem ilk yarıda düşük beklenti ve ilgisizlik söz konusuysen giderek yükselen bir tansiyon gözölüyor.

Bu dönemin bir başka göze çarpan özelliği, metal işçileri arasında daha düşük ücretlerle çalışanların oranının geçtiğimiz yılların çok üzerine çıkmış olmasıdır. Biz geçtiğimiz sözleşme dönemlerinde de bu tespiti yapmıştık, aşağıda toplanma eğilimi giderek güçleniyor diye. Bu henüz hakim eğilim haline gelmemekle birlikte önemli ölçüde kendisini hissettiren bir büyüklüğe ulaşmış durumdadır.

Sözleşme sürecini etki altına alan bir diğer unsur siyasal ve sendikal alandaki gelişmelerdir. Siyasal alanda, kıdem tazminatı hakkı başta olmak üzere “istihdamı artırmak” gerekçesiyle istihdam maliyetlerini düşürücü –sıradan işçinin anlayacağı dilden söyleyecek olursak kuralsızlaştırma ve güvencesizliği yaygınlaştıran bir hazırlık tamamlanmış durumda. Hükümetin İstihdam Stratejisi adını verdiği bu hazırlık, iş yasasından işsizlik sigortasına kadar pek çok yasada işçilerin var olan haklarını geriye götüren bir içeriğe sahip. Bu gelişmenin toplu sözleşme sürecinde sermayenin ve MESS’in elini güçlendirdiği açıktır.

Sendikal alanda ise, 12 Eylül rejiminin sendikal düzeninin artık sarsılmakta olduğu ve tekelle sermayenin bugünkü ihtiyaçlarına karşılık vermediği açığa çıkmıştır. Devletin yeniden yapılandırılması sürecinin bir parçası olarak (hatta onu tamamlayıcı bir süreç olarak) sendikal alanın yeniden yapılandırılması gündemdedir. Metal işkolunda bu Türk Metal’in yapılandırılması anlamına geliyor.

Ergenekon süreciyle birlikte bu taşeron örgütün tekelle sermayenin yeni dönem ihtiyaçlarına denk gelecek biçimde imajının yenilenmesi sözkonusu. Sendikal kamuoyu bunu sendika çizgisine girmek biçiminde yorumluyor ama bu tümüyle hatalı bir değerlendirmedir. Metal işkolunda, sendikal yasalardaki kimi sınırlamaların kalkması ile birlikte ciddi bir çalkalanma yaşanacağı ortadadır. Bunun ilk işaretleri referandumun ardından ortaya çıkmaya başlamıştır. Metal işçileri yeni bir hareketlilik içindeler. Tekelle sermaye açısından bunu denetim altına almak ve bu yönelişin adresi olan Birleşik Metal-İş’i sıkıştırma çözümleri üretmek gündemdedir ve sözleşmenin bunun aracı yapılması tehlikesi mevcuttur.

- MESS’in bu dönemki TİS politikası nasıl?

- Görüşmelere henüz yeni başladık. 5 Ekim tarihinde maddeler üzerinde ilk görüşmeyi yaptık. 2. görüşmemiz 19 Ekim’de. Daha somut bir gelişme söz konusu değil. Biz az önce söylediklerim çerçevesinde, özellikle esneklik konusunda ciddi bir saldırı ile karşılaşacağımızı düşünüyoruz. Bunlar, farklı sözleşme türleriyle istihdamın kolaylaştırılması, denkleştirmenin sözleşmeye sokulması, yan ve sosyal ödemelerin fiili çalışmaya göre yapılması düzenlemeleridir.

- Peki Birleşik Metal metal işçilerinin bu toplu sözleşme dönemindeki taleplerini ve olmazsa olmazlarını nasıl tanımlıyor?

- Toplu sözleşmeler mücadele süreçleridir. Bu süreçler, toplu sözleşme sürecinin dışında pek çok faktör tarafından etki altına alınır. Ayrıca bir dönemlik süreçler değil, uzun yıllara dayanması gereken süreçlerdir. Olmazsa olmaz tabiri toplu sözleşmeler açısından doğru bir tabir değildir. Bizim bu dönem öne çıkarttığımız sloganımız “İnsan onuruna yakışır çalışma ve yaşam koşulları”. Çok genel gibi gözükabilir ama teklifimizin içeriğini en iyi ifade eden sloganıdır. Bir mücadele sürecindeyiz.

Büyük bir saldırı hazırlığı olduğunun farkındayız. Yıllardan beri yaşatmaya çalıştığımız ilkelerimiz var. Bu ilkeler doğrultusunda mücadele edeceğiz. Sadece bizim verdiğimiz mücadeleye bağlı olmayan bir sözleşme grup sözleşmesi. İhaneti çok gördük, ateşi de. Bu sefer de görebiliriz. Bu örgüt, haklar ve özgürlükler konusundaki duyarlılığı yüksek bir örgüt. Koşullar olgunlaştığında ve netleştğinde örgütümüz tavrını ortaya koymaktan çekinmeyecektir.

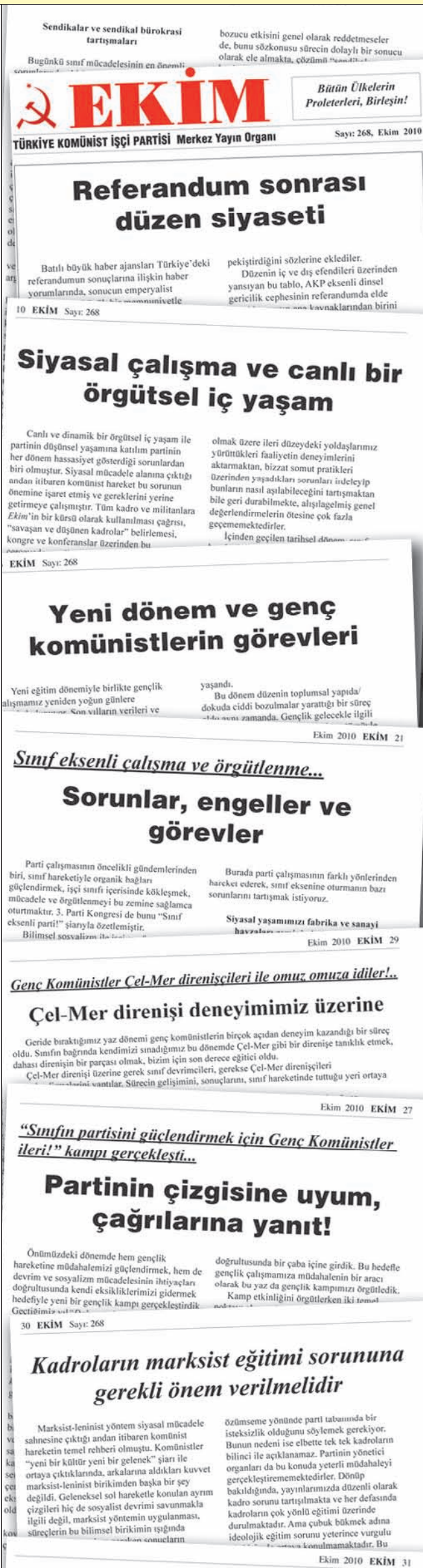
Taleplerimize gelince: Nereden saldırı alacaksak oraya yığınak yaptık. Birincisi İstihdam Stratejisine karşı, maliyetleri düşürmeden çalışma sürelerinin düşürülmesini öneriyoruz. Bu talep doğru anlaşılmalı. Sermayedar sınıfı iyi analiz edemeyenler ki hükümet bunların arasındadır, istihdam maliyetlerini düşürmenin sermayeyi daha fazla işçi çalıştırmaya itmeyeceğini anlamazlar. Sermaye, görece artı değer sömürsünü artırmak zorundadır ve bunu yapmasının yolu ücretlerin (değişken sermayenin) makineler (sabit sermaye) karşısındaki görece ağırlığını azaltmaktır. Yani sermaye zaten kendi çıkarı gereği istihdamın maliyetini ucuzlatır ve bu onun kendi mezarı için vurduğu ilk kazmadan başka bir şey değildir. Görelilik üzerine düşünme yeteneği bulunmayanlar, -ki bunlara kimi işçi dostları dahildir- sermaye ile işçi sınıfı arasındaki mücadeleyi mutlak değerler üzerinden değerlendirirler ve işin içinden çıkamazlar.

Daha fazla işçi çalıştırmaya sermayenin zorlanması gerekir. Bunu ne istihdam maliyetleri düştüğü için yapar ne de başka bir şey için. Yeterince sömüremediği adamı sermaye çalıştırmaz. O halde çalışma sürelerinin düşürülmesi talebi sıradan bir toplu sözleşme talebi değil, sermaye iktidarının sınırlanıp geriletilmesi mücadelesinin talebidir. Teklifte yer aldığı biçimiyle biz tüm işçi sınıfı için bir çoban ateşi yakıyoruz ve bu mücadelenin her geçen gün büyütülmesi gerektiğini ilan ediyoruz. Milyonların işsiz olduğu bir düzende bir saat çalışmak bile çalışma süresinin uzun olduğu anlamına gelir. Çalışma sürelerinin kısaltılmasıyla ilgili diğer iki başlığımız ise 15’er dakikalık 2 tane ücretli dinlenme molası ve yıllık izin sürelerinin uzatılmasıdır.

Esneklik saldırısına karşı, belirsiz süreli sözleşme dışında sözleşme türleriyle çalışmanın engellenmesini, haftalık çalışma süresinin çalışılan günlere (5 gün 7,5 saat biçiminde) dağıtılmasını, Cumartesi ve Pazar gününün ücretli tatil günü olmasını öneriyoruz. Fazla çalışmaların ise haftalık değil günlük çalışma sürelerinin üzerinde çalışılan süreler temelinde hesaplanmasını istiyoruz.

Ücret zamları konusuna gelince, az önce söylediğim gibi düşük ücretlilerin sayısı ve oranının yükseldiği bunların ağırlıklarının arttığı bir dönemden geçiyoruz. Saat ücretlerinin zamdan önce 4,35’e çekilmesi yoluyla düşük ücretlilerin daha yüksek zam almalarını talep ediyoruz. Ücret zamlarının ise her işçinin farklı yaklaşacağı bir yöntem olan yüzdeleri değil herkese eşit miktarda zam istiyoruz.

(Mehmet Beşeli ile yaptığımız röportajın ilk bölümünü yayınlıyoruz, ikinci bölüme önümüzdeki sayıda yer vereceğiz...)

Referandum sonrası düzen

Batılı büyük haber ajansları Türkiye'deki referandumun sonuçlarına ilişkin haber yorumlarında, sonucun emperyalist merkezlerde büyük bir memnuniyetle karşılandığını özellikle vurguladılar. Beyaz Saray'dan yapılan açıklamaya göre, referandumun hemen ertesinde Başkan Obama Başbakan Tayyip Erdoğan'ı bizzat arayarak kutladı ve sonucu "Türk demokrasisinin zaferi" ilan etti. Aynı doğrultuda açıklamalar, "evet" desteklerini daha referandum öncesinde açıkça ortaya koymaktan geri durmayan AB çevrelerinden de geldi. Yapılan tüm resmi açıklamalarda sonuçtan duyulan memnuniyet dile getirildi.

İçerde de durum farklı olmadı. Referandumun hemen sonrasında günlerce üst üste "tarihi rekor"lar kıran İstanbul Borsası aradan geçen haftalara rağmen hala da hızını alabilmiş değil. Kendi başına bu bile büyük sermaye çevrelerinin sonuca ilişkin tutumu hakkında yeterli bir fikir vermektedir. Nitekim sermaye medyası durumu daha ilk günlerde "Piyasalar 'evet'i çok sevdi" başlıklarıyla özetlemişti. Referandum sonuçlarının "gelecek yılki seçimlerde tek parti hükümeti olasılığını" güçlendirdiğini, bunun da "siyasal belirsizlik riskinin ortadan kalkması" anlamına geldiğini, piyasalardaki coşkun sevincin kaynağının bu olduğunu söyleyen büyük borsa simsarları, böylece "piyasalardaki popülist politika endişelerinin törpüldü"ğini, "bu durumun ekonomi politikasına olan güveni" daha da pekiştirdiğini sözlerine eklediler.

Düzenin iç ve dış efendileri üzerinden yansıyan bu tablo, AKP eksenli dinsel gerici cephelerin referandumda elde ettiği başarının ana kaynaklarından birini tüm açıklığı ile ortaya koymakla kalmıyor, bugünkü koşullarda AKP'nin onlar için hala esas seçenek olduğunu da bir kez daha teyid ediyor. Düzen siyasetinin bugünkü tablosuna bakıldığında ve düzen muhalefetine içinde bulunduğu durum gözetildiğinde bu şaşırtıcı da değildir. AKP, bugünün koşullarında hala da emperyalizmin ve büyük burjuvazinin politikalarını etkili biçimde uygulayabilecek en uygun siyasal güçtür. Ekonomi ve sosyal yıkım politikalarından başta Kürt sorunu olmak üzere iç ve dış "açılımlar"a ve emperyalizmin Türkiye'ye biçtiği bölgesel rollere kadar bu böyle. Borsa simsarlarının referandum sonuçlarının heyecanı ile dile getirdiği gibi, AKP onlar için her şeyden önce "siyasal istikrar" demektir ve halihazırda bunun güvencesi onun tek başına iktidardır. Referandum sonuçları onun bunu bir dönem daha

başarabileceğini göstermiştir onlara ve onlar da bir dönem daha AKP iktidarı ile işleri götürmek kararındadırlar. Referandum sonrasının tüm işaretleri açıkça bu yöndedir. Önümüzdeki bir yıldan az zaman içinde durumu kökten değiştirecek beklenmedik gelişmeler yaşanmadığı sürece bu tercihte bir değişiklik olması için ortada bir neden görünmemektedir.

Düzenin dış ve iç efendilerinin hala da AKP üzerinden süren bu büyük mutabakatı kuşkusuz ortada sorunlar olmadığı anlamına gelmemektedir. Tersine, içerde büyük burjuvazinin TÜSİAD eksenli kesiminde ve dışarda ise başta ABD olmak üzere emperyalist çevrelerde, AKP hakkında ciddi bazı endişeler vardır ve AKP elde ettiği güce paralel olarak pervasızlığını arttırdıkça bu endişeler de büyümektedir. Bunlar uygun biçimlerde seslendirilmekte ve AKP'den güven verici davranışlar beklentisini ortaya koyan uyarılara konu edilmektedir.

Onlar için sorun, AKP destekçisi AB şeflerinden birinin açıkça söylemekten geri durmadığı gibi, "limitlerin aşılmaması"dır. Bununla her ne kadar halen her şeye rağmen "limitler" in aşılmadığı söylenmek istense de, gerçekte AKP'nin belli konularda "limitler"i zorladığı, yer yer de aştığı, bununsa içerde ve dışarda rahatsızlıklar yarattığı bilinmektedir. Dışarda İsrail ve İran sorunları, içerde devletin ele geçirilmesindeki ölçüsüzlük ve bunun haksız rekabete, özellikle de büyük sermayenin el değiştirmesine dayanak yapılması, bu arada din referanslı gerici uygulamalar ile islami hayat tarzının rejimin ve toplumun yerleşik dengelerini zorlayacak ölçüsüzlüklerle dayatılması, bu endişenin şu sıralar öne çıkan başlıca öğeleridir. Bu nedenledir ki AKP'yi çizgiye çekmeye, "limitler içinde" tutmaya yönelik açık gizli çabalar içerde ve dışarda sürmektedir.

Emperyalist odakların ve işbirlikçi büyük burjuvazinin düzen muhalefetine yaklaşımı da bu çerçevede şekillenmektedir. Onlar için yeni lideri ve yönetimi ile birlikte ana muhalefet partisi CHP'nin şu dönemki asli misyonu, AKP'yi dengelemek ve "limitler içinde" tutmaktır. CHP'deki liderlik değişiminin hemen ardından eski İsrail dışişleri bakanlarından Sholomo Ben-Ami tarafından dile getirilen bu görüş, Kılıçdaroğlu'nun referandum sonrası AB temasları sırasında Avrupalı sosyal-demokrat şefler tarafından da açıkça yinelendi. Belli rahatsızlıklarına rağmen bugünkü durumda AKP'den vazgeçemeyen ABD'de de tüm

Referandum sonrası düzen siyaseti

hesapların bu doğrultuda olduğuna kuşku yok. Nitekim bu ABD Kongresi raporları üzerinden kamuoyuna yansımış da bulunmaktadır. Emperyalist ve siyonist çevrelerin yeni CHP yönetimine bu yaklaşımını içerde de büyük burjuvazinin esas çekirdiğini oluşturan TÜSİAD temsil etmektedir.

Referandumun ortaya çıkardığı tablo düzenin iç ve dış efendilerinin bu yaklaşımını ayrıca kesinleştirmiştir. Yeni bir dönem daha yola AKP ile devam edilecek, fakat yeni yönetimiyle CHP'den de daha etkili bir dengeleme aracı olarak yararlanılacaktır.

Yeni yönetimiyle birlikte CHP ise başından itibaren AKP'yi iktidar yapan ve iktidarda tutan güçlere güven vermek, böylece onlar için esas tercih konusu haline gelmek çizgisi izlemektedir. Yeni lider olarak öne sürülüşünün daha ilk adımında sermaye sınıfını "ekonominin kamu görevlileri" olarak yaldızlayan Kemal Kılıçdaroğlu, o günden bugüne bu yaklaşımını özenle korudu. Bütün bir referandum kampanyasını esas yönünden sosyal demagoji eksenine oturttuğu halde, sosyal sorunların kaynağına ve dolayısıyla çözümüne ilişkin olarak ucu sermaye sınıfına dokunacak tek kelime etmemeye özel bir dikkat gösterdi. Aynı şekilde ABD emperyalizmini ve İsrail siyonizmini rahatsız edecek hiçbir söylem kullanmadığı gibi AB bayraktarlığını AKP'den almak iddiası ile de ortaya çıktı. Bunlara başta Kürt sorunu olmak üzere gündemdeki "açılımlar" konusunda sergilenen "yapıcı" ılımlılık ile düzen siyasetinin çeşitli sorunlarının çözümünde diyaloga ve uzlaşmaya yatkınlığını sergileyen tutum ve jestler de eklenebilir.

Bütün bu söylem, tutum ve davranışlar üzerinden verilmiş istenen mesajın içerde ve dışarda ilgililer tarafından algılandığından, olumlu karşılandığından ve geleceğe yönelik hesaplar çerçevesinde değerlendirmelere konu edildiğinden kuşku duymamak gerekir. Bunun böyle olduğu çeşitli biçimlerde dışa da yansımaktadır; TÜSİAD çizgisindeki medyanın tutumundan AB şeflerinin söylemlerine ve ABD Kongresi raporlarına kadar... Fakat düzenin iç ve dış efendileri için asli tercih nedeni haline gelebilmek için bu kadarı yeterli değildir. Yeni çizginin parti tabanı ve partinin çekirdek seçmeni tarafından ne denli benimsendiğinin henüz yeterince açık olmaması bir yana, bütün bunları hükümet olmaya yetecek bir seçmen desteği de tamamlayabilmek durumundadır. Oysa CHP'nin bu alanda halihazırdaki sınırları bellidir ve anayasa referandumu da bunun bir kez daha görülmesine

vesile olmuştur.

CHP'nin bu alandaki hadikapına bir çözüm olarak gelecek seçimlerin ardından MHP ile muhtemel bir koalisyon hükümeti, AKP hükümetlerinin sekiz yıllık ağırlığından bıkip yılmış ulusal-laik kesimler için bir umut, bir çıkış yoludur kuşkusuz. Ne var ki halihazırda bunun gerçekleşme şansı son derece zayıftır. Ayrıca dışarda emperyalist odaklar ve içerde tüm kesimleriyle büyük burjuvazi, böyle bir çözüme kesin olarak karşıdır. Bunun öncelikli nedeni ise hiç de bir siyasal istikrarsızlık etkeni olarak görülen koalisyon hükümetlerine karşıtlık değildir. Bundan da önemli olanı, düzenin efendilerinin bugünkü öncelikli gündemleridir ve bunların çözümünde MHP'nin olanaktan çok engel olarak görülmesidir. İçerde Kürt açılımı ve dışarda Kıbrıs, Güney Kürdistan ve Ermenistan açılımları kudurgan şovenizmin geri plana itilmesini, milliyetçi tutum ve söylemlerin yumuşatılmasını, buna ilişkin kırmızı çizgilerin değiştirilmesini gerektirmektedir. Oysa bunlar MHP'nin asli varlık zemini ve siyasal beslenme kaynaklarıdır. MHP "açılımlar" a uyum sağlarsa varlık nedeniyle çelişir ve siyaseten kendini tüketir. Karşı çıktığında ise, ki halihazırdaki politikası budur, bu durumda kendisine bugünün koşullarında muhtemel hükümet oluşumlarının bir parçası olmak şansı tanınmaz. Nitekim tanınmıyor da. Referandum sonuçları üzerinden özellikle hırpalanmasının

gerisinde de bu var. Bu MHP'nin gözden çıkarıldığı değil fakat bugünün öncelikli sorun ve ihtiyaçları karşısında geri plana itildiği anlamına gelir. Kuşkusuz koşulların değişmesi ve yeni ihtiyaçların (örneğin tehdit edici bir sosyal hareketliliğin) ortaya çıkması durumunda yeniden önplana çıkarılmak üzere.

Halen AKP eksenli gerici cephelerin referandumda elde ettiği açık başarının meyvelerini siyasal ve sosyal planda devşirmek üzere kolları sıvadığı bir dönemden geçiyoruz. Yeni bir anayasa düzenlemesi ihtiyacı, daha büyük ve sinsî hesaplara dayandığı için, şimdilik genel seçimler sonrasına bırakılmıştır. Üstelik ana muhalefetin ve Kürt hareketinin bu konudaki ısrarlı istemlerine rağmen. Ana muhalefetin bu konuda yapabileceği fazlaca bir şey yoktur. Oysa Kürt hareketi bugünkü konjonktürde özellikle AKP karşısında önemli kozlara sahiptir ve bunları onu açmaza almak üzere pekala kullanabilir. Ama bu alanda ne yapacağı, nasıl davranacağı henüz açıklık kazanmış değildir.

Referandumu önceleyen süreçte gizli görüşmeler ve vaatler üzerinden Kürt hareketine "eylemsizlik süreci"ni kabul ettirmesi, AKP için gerçek bir nimet oldu ve referandumda elde ettiği başarıda önemli bir rol oynadı. Şimdi AKP aynı avantajı genel seçimler öncesinde elde etmek istiyor ve bunu da seçim sonrasında gündeme gelecek ve Kürt sorununun çözümünü de içerecek yeni bir anayasa vaadiyle

yapıyor. Bunun bir aldatmaca olduğuna zerre kadar kuşku yok ve tüm açıklamaları gösteriyor ki Kürt hareketinin temsilcileri de bunun bilincindedirler. Henüz belirsiz olansa, seçim öncesi sürecin avantajını kullanarak AKP’yi açmazla alıp almayacakları, bu kez onun bu apaçık oyununu bozup bozmayacaklarıdır. Bu kez diyoruz, zira son sekiz yılda gerçekleşen dört seçim öncesinde her seferinde “seçim sonrası” denilerek aldatıldıklarını bizzat Abdullah Öcalan kamuoyuna açıklamış bulunmaktadır.

Yeni bir anayasa AKP’ye, demokrasinin sınırlarını genişletmek ya da Kürt sorununu çözmek için değil, fakat son sekiz yılda elde ettiği siyasal ve toplumsal kazançlara hukuki bir biçim vermek için gereklidir. Rejim içi çatışmanın son sekiz yıllık bilançosu bugün ortaya egemenler arası yeni bir güçler dengesi çıkarmıştır ve gündemde bu yeni güç dengesine anayasal bir ifade vermek vardır. Nitekim buna önce devletin “gizli anayasası”ndan başlanmış, Milli Güvenlik Siyaset Belgesi yeni güç dengesini yansıtacak biçimde yeniden düzenlenmiş, güncellenmiştir. Şimdi sırada benzer bir revizyonun resmi anayasa üzerinden de gerçekleştirilmesi var. AKP hizmetindeki Amerikancı liberallerin sistemli biçimde pompaladığı ve reformist solun da kendi cephesinden katıldığı (katılmakla kalmayıp daha bir de bilimsel kavramları iğdiş ederek bunu “kurucu meclis” talebine vardırıldığı) yeni anayasa talebinin gerçek mahiyeti işte budur.

AKP, referandumdan aldığı yeni güçle daha pervasız davranmakta, işleri kendi gündemlerine ve önceliklerine göre götürmeye bakmaktadır. Referandumla gerçekleştirilen değişikliklerin merkezinde yüksek yargı üzerinde denetim kurmak vardı ve halen gündemdeki adımlardan ilki ve en önemlisidir bu. Yeni CHP yönetiminin desteği ile türbanın üniversitelerde serbest hale getirilmesi ve bu kez kamu yaşamının öteki alanlarında da serbestleştirilmesinin tartışmaya açılması, siyasal ve moral açıdan önemi büyük bir ikinci adımdır. Milli Güvenlik Siyaset Belgesi’nin güncelleştirilmesi ve tüm Cumhuriyet dönemi boyunca “iç tehdit”ler içinde görülmüş “irtica”nın artık bir tehdit olmaktan çıkarılması, yine siyasal ve moral anlamı son derece önemli bir üçüncü adımdır. Muazzam boyutlarda bir örgütsel ağa, yüzbinlerce kişiyi bulan bir din görevlileri ordusuna ve dev bir bütçeye sahip Diyanet üzerinden gündelik toplumsal hayata çok yönlü müdahalenin bizzat Diyanet İşleri Başkanlığı tarafından gündeme getirilmesi ve meşrulaştırılmaya çalışılması, dikkatle izlenmesi gereken bir dördüncü adımdır.

Daha da çoğaltılabilecek tüm bu girişimler bir arada dinsel gericiliğin Türkiye toplumunun üzerine yeni düzeyde bir ağırlık olarak çöktüğünün ilk işaretleridir. Devletin ele geçirilmesi ile toplum hayatına dinsel esasların dayatılması bir arada gitmektedir. Daha önce de ifade ettik; büyük burjuvazinin bir kesimi bu adımların hiç değilse bir kısmından kuşkusuz rahatsızdır ve olanaklı olduğunca bunu dengelemeye çalışmaktadır. Fakat bunu halen esasa ilişkin bir sorun olarak görmediği, AKP’nin hizmetleri yanında bunları önemsiz bulduğu, katlanabilir sınırlar içinde saydığı da bir gerçektir. Bunu son zamanlarda gündemdeki sorunlar üzerine sık sık görüş açıklayan ve bu doğrultuda kamuoyu oluşturmaya çalışan TÜSİAD’ın tavırları üzerinden de açıkça görmek mümkündür.

TÜSİAD çizgisindeki bir gazetecinin referandum sonrasında Türkiye’nin önümüzdeki “10-15 yıllık falı”na bakarken gördükleri bu konuda ayrıca açıklayıcıdır. Bu daha ne ki diye sözlerine başlayan ve “İlerde, çok daha dindar, daha doğrusu dindarlığın yaşamın günlük ritmini çok daha fazla etkilediği bir Türkiye ile karşı karşıya geleceğiz... muhafazakar yaşam toplumun büyük bölümünü etkisi

altına alacak” diyen yazar ardından ekliyor: “*Ancak laik-demokratik sistemden hiçbir zaman vazgeçilemeyecek...*” Bunu görmeyen toplumun laik kesimlerinde de bir rahatlama yaratacağını, böylece toplum yaşamının bu yeni denge üzerinden yeni bir istikrar kazanacağını bildiren ‘fal’ın asıl anlamlı mesajı ise sonuç bölümünde: “Bugünkü gidiş sürdürülebilirse, Türkiye gelecekte bu bölgenin en zengin ülkesi olacak. Hele Kürt sorununu şu veya bu şekilde yatıştırmış bir Türkiye’nin önü açıktır. Yeter ki, iç koşullar ve uluslararası konjonktür değişmesin. Türk toplumunun zenginleşme dürtüsü, dış açılma olanaklarının artması ve iç istikrar kolay kolay bulunamayacak avantajlardır...” (Mehmet Ali Birand, 15 yıl sonra Batı’ya mesafeli dindar bir Türkiye, 23 Eylül 2010).

Bunları bir yazarın geleceğe dönük bir beyin jimnastiğinden çok büyük burjuvazinin AKP’den kısmen rahatsız kesiminin olayların muhtemel gidişatına bakışı ve gelecek perspektifi olarak okumak gerekir. Demek ki önemli olan ekonominin (buna sömürü ve soygunun da diyebiliriz) bu çizgide götürülmesi, halen AKP ile sağlanan iç siyasal istikrarın korunması ve bu arada Kürt sorununun denetim altına alınmasıdır (*Kürt sorununu şu veya bu şekilde yatıştırılması*, diyor yazar). Bu Türkiye’yi bölgenin lider ülkesi (elbette büyük burjuvazi hesabına!) yapacaktır. Bunun bedeli toplumun daha muhafazakar hale gelmesi olsa bile sonuçta iş bir rejim değişikliği düzeyine varmayacaktır (“*Ancak laik-demokratik sistemden hiçbir zaman vazgeçilemeyecek...*”).

Bu böyleyse eğer, bu durumda toplumun dinsel gericilik kullanılarak “daha muhafazakar” bir çizgiye çekilmesi, büyük burjuvazi için bir sorun olmaktan çok bugün için bir olanaktır da. “İlimli islam” çizgisinin içerdeki misyonu olarak da anlayabiliriz bunu. Bu gerçek, emperyalizmin ve büyük burjuvazinin Türkiye’de olayların gidişine, bu çerçevede AKP eksenli dinsel gericiliğe bakışını değerlendirirken özellikle gözönünde tutulmalıdır.

Tüm bunlardan kendiliğinden çıkan sonuç ise şudur: Dinsel gericilik sermayenin elinde devrime karşı etkili bir dalga kırandır, dün olduğu gibi bugün de, yeter ki rejimin dengelerini temelden sarsmayacak sınırlar içinde tutulabilsin. Dolayısıyla dinsel gericiliğin bugün toplum yaşamının üstüne bir ağırlık olarak çökmesi, hiç de düzenin değil ama aşılacak üzere tümüyle devrimin bir sorunudur.

Devrimin dinsel gericiliğe karşı etkili olabilecek

biricik gerçek silahı ise, devrimci sınıf mücadelesidir; işçilerin ve emekçilerin eylemli mücadele süreçlerine çekilmesidir, pratik mücadele süreçleri içinde birleştirilip eğitilmesi ve örgütlenmesidir, siyasal mücadele sahnesinde bağımsız devrimci bir güç haline getirilmesidir.

Reformist sol kaynaklı sözümona toplumda büyüyen demokratik anayasa talebine sahip çıkmak, ağırlık koymak ve bunu da “kurucu meclis” talebiyle birleştirmek üzerine liberal gevezeliklerin kararttığı temel önemde sorun da budur. Bu, AKP eksenli dinsel gericiliğin kendi anayasa planı üzerinden manüple ederek gündemleştirdiği bir adıma dolgu malzemesi olmaktan başka bir şey değildir. Halihazırdaki anayasada işçilerin sendikal örgütlenmesi anayasal bir hak olduğu halde bugünün Türkiye’inde işçilerin onda dokuzu sendikalaşma olanağından yoksundur ve halen her sendikalaşma girişiminin onda dokuzu toplu tensikatlarla sonuçlanmaktadır. Bu gerçeğe anayasa referandumu öncesinde değinmiş ve bunu burada herhangi bir yinelemeyi gereksiz kılacak şu düşüncelerle dile getirmiştik:

“*Komünistler için referandumda boykot taktiğinin anlamı ve işlevi, yalnızca rejim içi çatışmanın tarafı ve dolgu malzemesi olmayı kesin bir biçimde reddetmek değil, aynı zamanda her türden anayasal hayallere karşı işçilerin ve emekçilerin bilincini ve eylemini devrimci bir çizgide geliştirmek demektir. İşçi sınıfının ve emekçilerin birleşik örgütlü gücü ve mücadelesiyle elde edilip korunmadığı sürece, yasal ya da anayasal hiçbir sözde hakkın gerçek yaşamda gerçek karşılığı olamaz. Bilimin genel gerçeklerinin ötesinde bunu bize siyasal yaşamın gündelik olayları döne döne göstermektedir; tam da şu sıralar izlemekte olduğumuz gibi. Anayasa referandumu üzerinden hak, hukuk ve demokratikleşme üzerine bunca lafın edildiği bu aynı günlerde, salt halen anayasada mevcut bir hakkı kullanarak sendikalaştıkları için, metal ve nakliyat işçilerinin karşı karşıya kaldıkları saldırılar bunun son derece açıklayıcı örnekleri olarak durmaktadır önümüzde.*

“*Bu aynı saldırılar karşısında işçilerin ortaya koydukları direnme kararlılığı ise, çıkış yolu kadar çıkışa dayanak olacak temel sınıfsal güce de işaret etmektedir. Çıkış yolu örgütlü sınıf mücadelesi, temel dayanağı ise işçi sınıfı hareketidir.*”

Avrupa'da merkezi etkinliğe hazırlık!

Yurtdışında her yıl partimizin yıldönümü vesilesiyle gerçekleştirdiğimiz merkezi geceye hazırlanıyoruz. 13 Kasım 2010 tarihinde gerçekleştireceğimiz etkinliğimizi, 'Ya kapitalist barbarlık, ya sosyalizm' şiarıyla düzenliyoruz.

Avrupa çapında katılımın olacağı etkinliğimizin materyallerini bu kez çok erken bir tarihte hazırladık. Çalışmaların startını da epey bir zaman önce verdik.

Bu yılki merkezi gecemiz, kapitalizmin küresel çaptaki krizinin yaşandığı koşullarda gerçekleştirilecek. Sözkonusu kriz her geçen gün daha da derinleşiyor. Faturası ise her zamanki gibi işçi ve emekçilere kesiliyor. O kadar ki, işbaşındaki emekçi düşmanı hükümetlerin peşpeşe çıkardıkları saldırı paketlerinin yıkıcı sonuçları nedeniyle, işçi ve emekçilerin yaşamı çekilmez hale gelmiştir. Sermayenin dur durak bilmeyen saldırıları nedeniyle her yerde sosyal bir kaynaşma ve hareketlilik var. Avrupa'nın her yerinde milyonlar sokağa çıkıyor. Sermayenin saldırılarını protesto ediyor, krizin faturasını ödemeyeceklerini haykırıyorlar.

Merkezi gece çalışması, her şeyden önce ve esas olarak, yoğun ve yaygın popüler bir politik kitle çalışması demektir. Kriz ve yarattığı sonuçlar da, böylesi bir çalışma yürütmek için önemli imkanlar sunmaktadır. Gecemizin ana sloganı ile örtüşen bu durumdan yararlanacağız. Gece çalışması boyunca, olabildiğince yoğun ve yaygın biçimde kapitalizmin teşhirini yapıp sosyalizmin insanlık için yegane alternatif olduğunu anlatacağız.

Gece çalışması, aynı zamanda partimizin program ve politikalarının işçi ve emekçilere açıklandığı, partimizin onlara tanıtılmasının olanağı olarak değerlendirilmelidir. Bu günümüzde, her zamankinden daha da çok gereklidir. Şöyle ki; yurtdışında devrimci politik faaliyet, geline yerde gerçek anlamda dibe vurmuştur. Apolitizm rahatsız edici düzeydedir.

Dünün en iddialı siyasal akımları bile içe dönük gündemlerini dahi hayata geçirmekte zorlanmaktadır. Örgütsel çalışma iyiden iyiye daralmış, gözle görülür bir güç sıkışması ortaya çıkmıştır. Bu durum, kitlelere doğru gelindiğinde çok daha can sıkıcı bir mahiyet kazanmaktadır. İşte tam da bu nedenle ve bu koşullarda, politik devrimci çalışmada ısar etmek, yıpranmış sol gettonun dışına çıkmak ve yılmadan, yorulmadan devrimci şiarları onlara taşımak, devrimin ve sosyalizmin propagandasını yapmak, paha biçilmez bir değer taşır. Kitleler her devrimci çabayı görürler ve asla unutmazlar. Bu gelecek açısından son derece önemlidir. Biz de buna uygun bir çaba içinde olacağız.

Öte yandan, yurtdışında dünle hiçbir açıdan kıyaslanamaz bir dağınıklık, aynı anlama gelmek üzere, rahatsız edici düzeyde bir örgütsüzlük var. Gece çalışması, diğer şeylerin yanı sıra bizim için de yaşamsal önemde bir toparlanma ve örgütlenme vesilesidir. Bu dönemden bu açıdan da en iyi biçimde yararlanma çabası içinde olacağız. Birey ya da bireylerin yerine ekipleri esas alacağız. Bireysel çalışmanın verimsizliğini bilerek, kolektif akıl ve çalışmayı öne çıkaracağız. Anlamlı ve sonuç alıcı olan da budur.

Planlı ve hedefli çaba yaşamsaldır. Bu nedenle de, zamanı ve çalışmayı günlük denebilecek biçimde planlayacağız. Bu çerçevede, sürekli masa açacağız, çalışmayı döne döne gözden geçirecek, planların hayata geçirilip geçirilmediğini denetleyeceğiz. Bunu

bir alışkanlık, bir çalışma tarzı haline getirirsek, başarıyı da güvenceye almış olacağız.

Bugüne kadarki deneyimlerimizden hareketle, çabalarımızın yöntemli ve hedefli olmasına özel olarak dikkat edeceğiz. Sözelimi, gecemizin politik ve pratik tüm hedeflerine ulaşmasında tayin edici bir rol oynayacağı için, hedef kitlemizi, hangi alanlarda yoğunlaştıracığımızı, neye ve nerelere yüklenirsek verim alacağımızı isabetle saptamaya azami dikkat göstereceğiz.

Daha önce de vurguladığımız gibi, devrimci politik çalışma en alt düzeyde seyretmektedir. Emekçiler işsizlik, yoksulluk, geçim derdi gibi sıkıntılar içinde adeta bunalmışlardır. Bu, politik gerilik, en önemlisi de, devrimci çevrelere dönük derin denebilecek bir güvensizlik gibi bir durumla birleşince, işimizin ne denli zor olduğu da kendiliğinden anlaşılır.

Hiç değilse son yılların bize sunduğu dersler şunlardır: Politik ve pratik hedeflerimize ulaşmak istiyorsak eğer, tereddütsüz bir biçimde dosdoğru emekçilere gitmeliyiz. Materyallerimizi öncelikle onlara ulaştırmalıyız. Devrimci çevreler içinde dönüp dolaşma kolaycılığını artık bir yana bırakmalıyız. Pragmatik nedenlerle, son yılların verimli toprağı olarak görülen esnaflara dönük çabalardan özenle uzak durmalıyız. Kaldı ki, fazla bilet satışı ve katılım kaygısı ile vazgeçilemeyen bu imkanın da sonuna gelinmiştir. Dahası, popüler sanatçılardan oluşturulan programların da çekiciliği kalmamıştır. Arzu ettiğimiz katılımı güvencelemek istiyorsak eğer, çözüm, bir kez daha emekçilere gitmektir. Buna inanacağız ve bunu esas alacağız.

Binlerce materyal hazırlamış bulunuyoruz. Tümünü tüketeceğiz. Her zamanki yerlerle yetinmeyecek, yeni alanlara da yöneleceğiz. Seslenme faaliyeti sanıldığından da önemlidir. Bunun, hem propaganda ve hem de hedefe ulaşmadaki rolü tartışılmaz. Bunu bilerek, her yere, öncelikle de

gecemizin yapılacağı kent ve çevresine yoğun ve yaygın biçimde afiş yapacak, döne döne el ilanlarımızı dağıtacağız. Emekçi evlerini ziyaret edecek, onlara dönük sözlü ajitasyon yapacak ve nihayet onlarla geleceğe dönük ilişkiler kurmaya çalışacağız.

Tüm güçlerimizin amaca uygun biçimde seferber edilmesi unutmamamız gereken bir başka husustur. En atıl gibi görünen insanlarımızdan dahi yararlanacağız. Çevresinde gecenin duyurusunu yapmasını, bir bilet vermesini ve geceye bir insanla gelip katkı yapmasını sağlayacağız. Kısacası, gece çalışması vesilesiyle çevremizi de örgütlemeye çalışacağız.

Gençliğin ve kadınların özerk bir çalışma kapasitesi ortaya koymaları önemli bir diğer husustur, bunu da teşvik edeceğiz.

Gecenin bilinen programını en iyi biçimde hayata geçirmek, organizasyon sorunlarını sorunsuz ve sıkıntısız biçimde çözmek son derece önemlidir. Sonuç olarak, devrimci, coşkulu ve kitlesel bir etkinlik gerçekleştirmek için her türlü imkanı kullanacak, her türlü çabayı ortaya koyacağız.

Yurtdışından komünistler

Örgütlenme ve mücadele deneyimleri tartışıldı

“Hizmet sektörü çalışanları sorunlarını tartışıyor” üst başlığı ile gerçekleştirilen söyleşiler dizisi, 9 Ekim Cumartesi günü yapılan panel/forum ile devam etti.

Hukuk Bürosu Çalışanları Dayanışma Ağı, Toplumsal Dayanışma İçin Psikologlar Derneği Girişimi, Güvencesiz Öğretmenler, Çağrı Merkezi Çalışanları Derneği, Toplumcu Mühendis, Mimar ve Şehir Plancıları tarafından örgütlenen etkinlik İstanbul Barosu Orhan Apaydın Konferans Salonu’nda gerçekleştirildi.

Açılış konuşmasının ardından Tez-Koop-İş Sendikası Genel Eğitim Danışmanı Volkan Yaraşır yaptığı sunumda işgücü gruplarından bahsederek hizmet sektörü çalışanlarının bilginin metalaşması ile proleterleştiğini ifade etti. Taban örgütlülüklerinin önemine değindi.

Yaraşır: “Bir ‘emek odağı’ oluşturulmalı”

Yaraşır ilk olarak neo-liberal politikaların gelişim sürecine değindi. Türkiye’deki sanayi şehirlerinden de bahseden Yaraşır, bu illerin iyi bir örgütlenme ile kent grevlerine sahne olabileceğini söyledi. Ayrıca buralardaki organize sanayi bölgelerinin devrimin mayalanacağı yerler olacağını aktardı.

Kapitalizmin yeniden yapılandığına dikkat çeken Yaraşır, öznenin de yeniden yapılanması gerektiğini vurguladı. Yeni örgütlenme projelerinin bu kapsamda ele alınması gerektiğinin altını çizdi. Sermayenin, işçi sınıfının ideolojik bilincini deforme ettiğini belirterek bunun 12 Eylül sonrası sürecin bir sonucu olduğunu ve bu dezenformasyonun, sınıfın eylem ve örgütlenme çabasını da kırdığını sözlerine ekledi.

Yaraşır konuşmasında sendikalı, sendikasıız, marjinal çalışanların, tüm emek gücünün bir arada olacağı bir “emek odağı” oluşturmanın gerekliliğine işaret etti.

Ortak çalışma grubuna örgütlenme önerilerinde bulunan Yaraşır, sonuçtan gidilen bir örgütlenme yerine, ara bir örgütlenme modeli kurulabileceğini, bunun beyin işgücünün hem örgütsel hem de entelektüel boyutta eğitilmesi için uygun olduğunu vurgulayarak konuşmasını sonlandırdı.

Kürsü direnişçi işçilerde

Etkinlik programı, direnişçi işçilerin yanısıra panelin örgütleyicisi ve destekçisi olan grupların sırayla söz almasıyla ilerledi.

Kürsüyü ilk kullanan **TEKEL işçileri** oldu. TEKEL işçisi, 2004 yılında çalıştığı Diyarbakır TEKEL fabrikasının özelleştirildiğini ve buna karşı da mücadele ettiklerini söyledi.

UPS işçisi, direnişlerinin uluslararası sendikalar tarafından çok destek gördüğünü, Türkiye’deki sendikaların ise o kadar ilgili olmadıklarını söyledi. Örgütlenmek için kendilerinin sendikaya gitmediğini, sendikanın kendilerine geldiğini belirten UPS işçisi, sendikalaşma sürecinin UPS patronlarınca da provake edildiğinden bahsetti.

Sapphire işçileri adına yapılan konuşmada, yakın zamanda yaşanan iş kazasında bir işçinin ölmesi hakkında bir gazeteye verdikleri demeç sonrasında bir grup işçinin işten atıldığı söylendi. Konuşmada,

inşaat sektöründeki örgütsüzlüğün de altı çizildi.

Rimaks işçisi ise, sendikalaşabilmek için 53 gün direndiklerini, direnişlerinin kendilerine büyük bir bilinç kazandırdığını söyledi. Rimaks işçisi ayrıca, direnişlerin sahiplenilmesi çağrısında bulundu.

BETESAN direnişçisi Zeynel Kızılaslan, çalıştığı havzada insanca yaşam ve çalışma koşulları için mücadele ettiğini ve bu mücadelesi yüzünden işten atıldığını söyledi. Panelin “beyaz yakalı” diye tabir edilen işçilerce düzenlenmesinin kendisini heyecanlandığını belirten Kızılaslan, birlikte mücadele etmenin çok önemli olduğunu vurguladı.

Hizmet sektörü çalışanlarından mücadele çağrısı

Direnişçi işçilerin ardından panel örgütleyicilerinin ve destekleyicilerinin konuşmalarına geçildi. **Hukuk Bürosu Çalışanları Dayanışma Ağı** adına konuşan Avukat Cem Gök, sadece avukatların değil, hukuk bürosunda çalışan herkesin bir arada mücadele etmesi gerektiğini belirtti.

Toplumsal Dayanışma İçin Psikologlar Derneği Girişimi adına söz alan bir psikolog, ücretli ve işsiz psikologların sorunlarını ele alan bir örgütlenme olmamasından kaynaklı bir araya geldiklerini belirtti.

Toplumcu Mühendis, Mimar Ve Şehir Plancıları adına söz alan bir makine mühendisi, işçi olma bilincinin kendi meslektaşları arasında yeterince var olmadığını söyledi. TMMOB’nin düzenlemiş olduğu Ücretli İşsiz Mühendis, Mimar, Şehir Plancıları Kurultayı’nın taban tarafından sahiplenildiğini belirterek, bu duruma rağmen ücretli teknik elemanların birçok konuda fikir açıklığına sahip olmadığının altını çizdi. Bu durumu ÜİMMŞ Kurultayı’nda asgari ücret üzerinden yapılan

tartışmalar ile örneklenirdi.

Bilişim ve İletişim Çalışanları Dayanışma Ağı’ndan bir bilgisayar mühendisi, bilişim işçilerinin uzun mesailer, tatil haklarını kullanamama gibi sorunlarla yüzyüze olduğunu, bu problemleri aşmak için de yüzü emeğe dönük bilişim emekçileriyle bir araya geldiklerini belirtti.

Güvencesiz Öğretmenler adına, dershanelerde çalışan bir öğretmen söz aldı. Güvencesiz öğretmenlerin örgütlenmeleri üzerine kendi aralarında biraraya gelerek konuştuklarını belirtti.

Çağrı Merkezi Çalışanları Derneği adına yapılan konuşmada ise, iş alanlarındaki işçi sirkülasyonundan kaynaklı, sendikaların buralarda işçilerle yeterince temas kuramadığı belirtildi.

Etkinliğin üçüncü bölümü olan serbest kürsü kısmında ise birçok katılımcı söz aldı.

Toplumcu Eksen

Bingöl depremi katilleri ödüllendirildi

Kapitalizmde işçi ve emekçilere ölümün reva görüldüğü, sermaye devletince ve onun kurumlarıyla da ‘onanyor’. Depremleri felakete dönüştüren sermaye devleti, müteahhitlerini, devlet yetkililerini, inşaat şirketlerini aklıyor ya da komik cezalarla yeni katliamlara davetiye çıkartıyor.

Devletin de doğrudan sorumlu olduğu bir dava, yargı enkazının altında kaldı. 2003’teki Bingöl depreminde 84 öğrenci ve bir öğretmene mezar olan Çeltiksuyu Pansiyonlu İlköğretim Okulu’yla ilgili dava bitti. Yargıtay’ın da cezaları onamasıyla müteahhit 3.5, mühendis 2.5 yıl hapisle kurtuldu. 6 sanığın dosyası da zaman aşımı dolayısıyla kapandı.

1 Mayıs 2003 tarihinde Bingöl’de 6.4 büyüklüğünde bir deprem meydana gelmiş, depremde toplam ölü sayısı 170’i bulmuştu. Devletin yaptırdığı bir okul olan Çeltiksuyu PİO ise tamamen yıkılmıştı. Yıkımla ilgili Bingöl Ağır Ceza Mahkemesi’nde kamu davası açılmış ve altı yıl süren dava sonucunda mahkeme ‘taksirle ölüme neden olmak’ suçundan okulu yapan müteahhit Şeref Bozkuş’a 3,5, kontrol mühendisi Şadiye Topçu ve mühendis İsmet Elhakan’a da 2,5 yıl hapis cezası vermişti.

Emekçilerin evlerini başlarına yıkan sermaye devleti, başından sonuna kadar emekçilerin mağduriyetlerinin de sorumlusudur. Bir-iki müteahhidin, mühendisin göstermelik olarak tutuklanması ve verilen para cezaları bu sorumluluğun üstünü örtemez.

Çıkarılan deprem yönetmelikleri raflarda tozlanırken, devlet bu yönetmeliklerin uygulanmasını sağlamıyor, gerekli denetimleri yapmıyor. Deniz kumuyla, eksik demirle yapılan binaların yıkılması ise ‘takdiri-ilahi’ye bağlanıyor. Enkaz altında sönen hayatlar öylesine ucuz ki, sermaye devletinin mahkemeleri ayakta durması mucize olan bu binaları yapanları ödüllendiriyor. Bu örnekte de olduğu gibi 85 canın bedeli sadece 3.5 yıla tekabül ediyor.

“Deprem”in ranta çevrildiği bu düzende emekçiler cezalandırılıyor, katiller ödüllendiriliyor.

Bu ülkede nice Aziz var!

Üniversitelerin kapıları emekçi çocuklarına kapalı. Çünkü eğitim için yüklü bir faturayı gözden çıkarmak gerek. Dersane, kayıt parası, harçlar, barınma, yol, kitap, defter derken muazzam boyutlarda bir fatura çıkıyor. Emekçilerin ise bu faturanın altından kalkması çok zor. Ya çocuklarını okula göndermeyecekler ya da aç susuz kalıp, varlarını yoklarına katıp bu masrafları en azından kıyısından köşesinden karşılayacaklar.

İşte bugün yaşanan bir olay tüm bu anlatılanların bir özeti gibi. Emekçilerin her şeyi göze alarak okutmaya çalıştıkları çocuklarının nasıl bir hayat sürdürdükleri bir gencin dramatik hikayesiyle gözler önüne serildi.

Olayın yaşandığı yer Erzincan. Polis ihbar üzerine bir işhanının bodrumundaki mescitte bir genci gözaltına alır. İşte gencin dramatik hikayesi de böylelikle ortaya çıkar.

Gözaltına alınan Aziz Çetin isimli genç aslında Erzincan Üniversitesi Eğitim Fakültesi'nde 2. sınıf öğrencisidir. Diyarbakır Bismil nüfusuna kayıtlı bir Kürt gencidir. Kalacak yeri olmadığı için 10 gündür sokaklarda sabahlamıştır. Bazen parklarda, bazen sokaklarda ve mescitlerde kalmıştır. Ayrıca 3 gündür hiçbir şey de yememiştir. Çünkü Aziz, çiftçilikle uğraşan babasından aldığı hasat parası ile kayıt yaptırdıktan sonra parasız kalmıştır. Ayrıca Aziz 2008 yılında da Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Jeoloji Mühendisliği Bölümü'nü kazanmış, ancak bir hafta okula gittikten sonra parasızlıktan okulu bırakmak zorunda kalmıştır.

Aziz'in bu durumu kendisini gözaltına alan polisi de güya duygulandırmış. Polis önce karnını doyurmuş, sonra da TEDAŞ'ın misafirhanesine yerleştirmiş.

Ama Aziz'in bu yürekleri acıtan hikayesi bir başka dünyaya ait izlencelik bir olay değil. Yüzbinlerce gencin Aziz'in dramına benzer hikayeleri olduğuna eminiz. Çünkü bu paralı eğitim sisteminde, paranın her şeyin üzerinde olduğu bu kapitalist sömürü düzeninde bütün emekçi çocukları da aynı şartları paylaşıyor. Milyonların yoksulluk sınırı altında yaşadığı bir ülkede yüzbinlerce Aziz var demektir.

Son olarak belirtmek isteriz ki; medya tarafından bu dramatik hikayeye karıştırılan polis ise gerçekte bu acımasız düzenin yaratılmasında en büyük paylardan birine sahiptir. Bu gerçeğin altını buradan ne kadar çizsek azdır.

Ege Üniversitesi'nde öğrenciler mücadeleyi büyütüyor...

İzmir Ege Üniversitesi'nde formasyon hakkının gaspına ve ticari eğitim uygulamalarına yönelik tepkiler artıyor.

4. sınıfların formasyon hakkının gaspı, tezsiz yüksek lisansın kaldırılması, 3. sınıflara formasyon alabilmeleri için kontenjan ayrılmaması ve 2.5 not ortalaması şartı konulmasıyla formasyonun 2 bin TL gibi yüksek bir rakamla ücretlendirilmesi üzerine Felsefe 4. sınıf öğrencileri ders boykotu gerçekleştirdi.

4 Ekim Pazartesi günü derslere girmemeye başlayan Felsefe bölümü öğrencileri 8 Ekim Cuma gününe kadar boykota devam etti.

5 Ekim Salı günü seslerini Ege Üniversitesi Rektörlüğü'ne duyurmak isteyen öğrenciler 2010-2011 akademik yılı açılış töreninin düzenlendiği MÖTBE'ye yürüyüş gerçekleştirmek istediler. Edebiyat Fakültesi'nden başlayıp öğrenci çarşısında sürdürdükleri yürüyüşün sonunda MÖTBE'ye gitmek isteyen öğrencilerin önü ÖGB ve polis tarafından kesildi. Yapılan pazarlıkların ardından öğrenciler törenin bitimini beklediler. Oturma eylemi gerçekleştiren öğrenciler rektör yardımcısı tarafından tehdit edildi.

6 Ekim Çarşamba günü Edebiyat Fakültesi önünde toplanan Felsefe Bölümü 4. Sınıf öğrencileri ve boykota destek veren öğrenciler, öğrenci çarşısının önüne yürüyüş gerçekleştirdi. 60 kişinin katıldığı eylemde "Formasyon isteyen buraya gelsin!", "Parasız eğitim istiyoruz!", "Formasyon hakkımız engellenemez!", "Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!" sloganları atıldı.

Bu eylemden sonra Fen-Edebiyat Fakültesi öğrencileri, konservatuvar öğrencileri ve ders boykotundaki felsefe öğrencileri Konak Pier önünde toplanarak Cumhuriyet Meydanı'na bir yürüyüş gerçekleştireceklerdi fakat çevik kuvvetin yolu kesmesi üzerine güzergâh değiştirilerek Konak Sümerbank önüne yüründü. Eylemde "Ege Üniversitesi Formasyon Mağdurları" ve "Formasyon Hakkımızı Geri İstiyoruz/ E.Ü. Formasyon Mağdurları" pankartı taşındı.

Konak Sümerbank önünde yapılan basın açıklamasında öğrenciler mağduriyetlerinin giderilmesini istediler.

Formasyon hakkı mücadelesi dayanışmayla büyüyor

Ege Üniversitesi Felsefe 4. sınıf öğrencilerine, formasyon haklarının gaspına karşı yaptıkları boykotun 4. gününde Felsefe 1, 2 ve 3. sınıf öğrencilerinden destek geldi.

İlerici öğretim görevlilerinin eyleme gitmeyi yok yazacağını söyleyerek öğrencileri boykota destek vermeye çağırması öğretim görevlilerinin bu konuda YÖK'e karşı aldıkları tutumun bir göstergesiydi. Öğle tatilinden sonra derslere girmeyen öğrenciler boykottaki öğrencilerin bekleyişlerini sürdürdükleri edebiyat çimlerine geldiler.

Bu desteği dosta düşmana duyurmak isteyen öğrenciler Edebiyat Fakültesi önünden başlayan bir yürüyüş gerçekleştirdiler. Öğrenci çarşısına yapılan yürüyüşten sonra Eğitim Fakültesi Dekanlığı'nın önüne gidilerek formasyon eğitimindeki kontenjan sınırlamasını uygulamaya geçiren yönetimden hesap soruldu.

100 öğrencinin katıldığı eylemin ardından bir araya gelen öğrenciler formasyon hakkının gaspına karşı kuracakları platformla mücadelelerine devam edeceklerini duyurdular.

AÜ'de direniş kararlılığı!

Eskişehir Anadolu Üniversitesi Rektörlüğü'nün soruşturma ve ceza terörüne direnişle yanıt veren Ekim Gençliği okurunun direnişi sürüyor.

3. gün

AÜ direnişçisi, direnişinin 3. gününde yağışlı havaya rağmen kampüs girişinde bildiri dağıtımını gerçekleştirdi. Ekim Gençliği okuru, önceki gün gerçekleştirilen basın açıklamasının öğrenciler üzerinde yarattığı etkiye tanık oldu.

Basın açıklamasını da izlemiş bir işçinin 'siz neden polis defol diyorsunuz' sorusu üzerine başlayan sohbet bir işçinin düzenin nasıl bir sömürüsü altında yaşadığı ve bu sömürünün üniversitelerde teşhir edildiğinde hangi uygulamalarla karşılaştığı açısından gayet verimliydi.

4. gün

Kampüsün etrafına yapılan Ekim Gençliği afişleri ve antidemokratik üniversite başlığı üzerinden hazırlanan karikatür köşesi, öğrencilerin ve basının ilgisini çekti. Aynı zamanda okul içerisine de Ekim Gençliği afişleri yapıldı.

Genç-Sen'li öğrenciler tarafından her hafta gerçekleştirilen "Sınavlar kalkacak YÖK dağıtılacak" eyleminin ardından Genç Sen tarafından direnişçi öğrencilerin bulunduğu alana bir ziyaret gerçekleştirildi. Coşkulu geçen ziyaret sırasında halaylar ve ıslıklar direniş alanına renk kattı.

7. gün

Direnişçi öğrenci ve Ekim Gençliği okurları 11 Ekim günü "Soruşturma-ceza kampları değil, özerk-demokratik üniversite!/Ekim Gençliği" pankartını asarak bildiri dağıtımını gerçekleştirdiler. Bildirilerde, YÖK'ün üniversitelerde polis konumlandırmasını meşrulaştıran son yönetmeliğinden maddeler sıralanarak, referandum sonrası "demokrasi" uygulamaları teşhir edildi.

Gün içerisinde Demokratik Yurtsever Gençlik-Meclesi'nden (DYG-M) öğrenciler direniş alanına ziyarette bulundular. Ziyaret sırasında halaylar çekilip marşlar söylenerek direniş alanı renklendirildi.

8. gün

YÖK'ün anti-demokratik yönetmeliğini teşhir eden bildiri dağıtımını gerçekleştirildi. Ekim Gençliği okurları öğrencilerle sohbet ederek destek çağrısı yaptı.

Direnişin kararlılıkla devam etmesi rektörlük ve poliste rahatsızlık uyandırıyor. Yunus Emre Kampüsü girişindeki güvenlik kameralarının direniş alanını tamamen görececek şekilde açı değiştirilmesi ve sivil polislerin çekim yapmaya çalışması bunu gösteriyor.

9. gün

ÖGD'li öğrenciler, Ekim Gençliği okurları ile birlikte bildiri dağıtımını gerçekleştirdi. Halaylar çekilip, marşlar söylendi. Bağımsız öğrenciler de alana gelip direnişçi öğrencilerle beraber oturdu ve sohbet etti.

YTÜ'de direniş güncesi

İstanbul Yıldız Teknik Üniversitesi'nde, 1 dönem uzaklaştırma cezası alan Ekim Gençliği okuru, üniversite önünü direniş alanına çevirdi. Eğitim hakkı gasbedilen YTÜ direnişçisi kapı önünde gerçekleştirdiği faaliyetlerle devrimci-siyasal faaliyetin bitirilemeyeceğini gösteriyor.

15. gün

Ekim Gençliği okurlarının direnişin 15. gününde gerçekleştirdiği bildiri dağıtımının gündemi 6 Kasım'dı.

YÖK'ün kuruluş yıldönümü öncesinde, gençliğin YÖK'e karşı mücadelesinin gerekliliğini, anlatan, YÖK düzenini teşhir eden bildiri dağıtımını gerçekleştirildi. Öğrenciler 6 Kasım'da kavga alanlarına çağrıldı.

16. gün

Direnişin 16. gününde, geçtiğimiz hafta deşifre olan, üniversitelerde sivil polisler yer tahsis etme üzerinden gündeme giren YÖK genelgesinin, üniversiteliler için ne anlama geldiği yapılan bildiri dağıtımıyla teşhir edildi.

12 Eylül'ün ürünü olan YÖK'ün bu tür uygulamalarının yeni olmadığı, yıllardır süregeldiği ifade edildi.

Gençliği insanca bir yaşamdan mahrum bırakan kapitalizmin gençliği yoğun saldırıları ile abluka altına almak istediği söylendi. Gençliğin bu ablukayı yıkacak gücü olduğundan ve bundan korkulduğundan kaynaklı bu tür uygulamalara gidildiği ifade edildi.

17. gün

Öğrencilerin üniversiteye yoğun olarak girdiği saatlerde üniversitenin ana giriş kapısı önünde bildiri dağıtımını yapıldı. "Soruşturma-cezalar geri çekilsin! Eğitim hakkımız engellenemez!" pankartı ve "Söz-yetki-karar hakkımız engellenemez! Özerk-demokratik üniversite!" afişleri üniversite kapılarına asıldı.

YÖK Genelgesi ve bunun bir parçası olan sivil polis uygulaması teşhir edilerek, öğrencilere eğitim haklarına sahip çıkma çağrısı yapıldı.

Mücadele şehir merkezine taşındı

Eskişehir Anadolu Üniversitesi'ndeki soruşturma ve ceza terörüne karşı 10 Ekim günü şehir merkezinde eylem yapıldı.

İl Sağlık Müdürlüğü önünde toplanan kitle ajitasyon konuşmaları ve sloganlarla Adalar Migros önüne yürüdü. "Eğitim hakkı engellenemez - Soruşturmalar cezalar geri çekilsin!" pankartının açıldığı eylemde yürüyüş boyunca ajitasyon konuşmaları yapıldı. Anadolu Üniversitesi Rektörlüğü'nün soruşturma ve cezalarla devrimci öğrencileri üniversiteden yalıtımaya çalıştığı vurgulandı. Ayrıca YÖK'ün, yaptığı son değişikliklerle sivil polisleri üniversite içinde kurumsallaştırdığı belirtildi.

Adalar Migros'un önüne yapılan basın açıklamasında soruşturmalar ve cezalar geri çekilinceye kadar mücadelenin süreceği vurgulandı.

Basın açıklamasının ardından sözü kapı önünde direnen Ekim Gençliği okuru aldı. Konuşmasında son dönemlerde üniversiteler içinde baskı ve terörün arttığına dikkat çeken direnişçi öğrenci, yapılan değişikliklerle sivil polislerin üniversiteler içerisinde kurumsallaştırıldığını ifade etti. Baskıların bir örneğinin AÜ'de dönemin açılmasıyla beraber verilen cezalar olduğunu söyledi.

Ekim Gençliği, BDP, DGH, DPG, EHP, EHP Gençliği ve Genç-Sen'in örgütlediği, DYG-M, İHD ve EHD'nin destek verdiği eyleme yaklaşık 70 kişi katıldı.

6 Kasım çalışmalarından

İstanbul Teknik Üniversitesi

İTÜ Maçka ve Maslak Kampüslerinde duvar gazetesi ve afiş çalışmalarıyla YÖK'e ve YÖK düzenine karşı mücadele çağrısı yapılıyor.

“YÖK'e ve YÖK düzenine karşı 6 Kasım'da mücadele”, “Soruşturmalar, paralı eğitim, işsizlik, geleceksizlik YÖK düzeni sürüyor” şiarlı afişler her iki kampüste de kullanıldı. Bunlarla birlikte Ekim Gençliği'nde ve Kızıl Bayrak'ta çıkan “Referandum oyunundan gerçek anayasa tartışmalarına.../ MGSB dinci partinin inisiyatifinde yeniden şekillendiriliyor!”, “Soruşturmalar, paralı eğitim, işsizlik, geleceksizlik... YÖK düzeni sürüyor / YÖK'e ve YÖK düzenine karşı mücadeleyi yükseltmeye!” başlıklı yazılar duvar gazetesi olarak kullanıldı.

Ayrıca Ekim Gençliği'nin son sayısının satışı kampüslerde gerçekleştirildi.

İstanbul Üniversitesi

“Eşit, parasız, bilimsel, anadilde eğitim için 6 Kasım'da Ankara'dayız”, “Özerk-Demokratik Üniversite için 6 Kasım'da Ankara'dayız” şiarlı Ekim Gençliği afişleri koridorlara, fakülte kantinlerine, yemekhane ve amfilere yapıldı.

Ayrıca yemekhaneye “Eşit, parasız, bilimsel, anadilde eğitim!”, “Parasız, nitelikli bir eğitim için 6 Kasım'da Ankara'dayız!” yazılamaları yapıldı.

İstanbul Üniversitesi Ekim Gençliği, “Soruşturmalar-cezalar geri çekilsin! Düşünce, ifade ve örgütlenme özgürlüğü istiyoruz!” afişi ile YÖK'ün anti-demokratik uygulamalarına dikkat çekerken, “İLO genç işsizlik oranını açıkladı: Kayıp bir kuşak geliyor” başlıklı metin ile de sistemin, üniversite gençliğinin önüne koyduğu karanlık gelecek anlatıldı.

“Harb-iş'ten grev kararı”, “Elif Öğretmen için eylem”, “Fransa'da hayat duracak!” başlıklı duvar gazeteleri pano ve duvarlarda yerlerini aldı. Sınıf hareketinden haberler üniversite öğrencileri tarafından ilgiyle karşılandı.

Çukurova Üniversitesi

Üniversitelerin açılmasıyla beraber Çukurova Üniversitesi Ekim Gençliği de çalışmalarına başladı.

Ekim Gençliği'nin merkezi olarak çıkardığı yeni dönem broşürlerinin dağıtımı geçen hafta YADİM, Toprak, Güzel Sanatlar, Ziraat ve Gıda Mühendisliği Fakültelerinde ve kantinlerinde gerçekleştirilmişti. Bu hafta da İİBF, Eğitim, Mühendislik ve Fen-Edebiyat fakülteleriyle kantinlerinde öğrencilere dağıtım yapılarak ajitasyon, propaganda faaliyetlerine devam edildi.

Bildiriler öğrenciler tarafından ilgiyle karşılandı. Bildiriler aracılığıyla birçok öğrenciyle tanışılıp, sohbet etme imkânı yakalandı. Yapılan ajitasyon konuşmalarının etkili olduğu gözlemlendi.

Genç-Sen'den eylemler

Genç-Sen, 6 Kasım süreci ile ilgili başlatmış olduğu kampanyayı İstanbul ve Eskişehir'de gerçekleştirdiği eylemlerle sürdürüyor.

Kampanya çerçevesinde **Anadolu Üniversitesi**'nde 8 Ekim günü gerçekleştirilen eylem, yemekhanede yapılan ajitasyon konuşmalarıyla başladı. Yemekhane önünde gerçekleştirilen basın açıklamasında YÖK'ün anti-demokratik uygulamalarına ve sınav sistemindeki çarpıklıklara değinildi. Genç-Sen, taleplerini sıralayarak açıklamayı sonlandırdı.

Açıklamanın ardından sloganlar, ajitasyon

konusmaları ve alkışlar eşliğinde kapı önünde direnişte bulunan Ekim Gençliği okurlarının yanına gidildi.

Genç-Sen **İstanbul**'daki ikinci eylemini 7 Ekim Perşembe günü gerçekleştirdi. Taksim Tramvay Durağı'nda bir araya gelen Genç-Sen'liler Galatasaray Meydanı'na yürüdü.

“Sınavlar kalkacak YÖK dağılacak / Genç-Sen” pankartının açıldığı basın açıklamasında YÖK'ün, 29 yıldır yarattığı karanlıkta gün be gün daha da çürüdüğünden bahsedildi. Nasıl ki darbe, ülkeye katliamları, sürgünleri, fişlenmeleri getirdiyse YÖK'ün de üniversitelere aynılarını getirdiği söylendi.

Bununla birlikte YÖK'ün, Özgür ve Güvenli Üniversite başlıklı toplantıda aldığı kararların üniversitelerdeki var olan baskı ve terör koşullarını daha da arttıracığına değinildi. Ayrıca Yıldız Teknik Üniversitesi'nde, kendini ifade eden öğrencilere dönük şiddet ve baskının YÖK'ün iç yüzünü gözler önüne serdiği, bilimsel ve demokratik bir üniversite için YÖK'ün dağıtılıp özerk ve demokratik bir üniversite

kurulması gerektiği vurgulandı.

Eylemden sonra Genç-Sen'liler, İstanbul 4. Levent'te Tek Gıda-İş önünde bekleyişlerini sürdüren TEKEL işçilerini ziyaret etti.

Ekim Gençliği / İTÜ -İÜ- ÇÜ-AÜ

Üniversitelerden....

Tokat'ta formasyon eylemi

YÖK'ün, Fen Edebiyat Fakültelerinde okuyan son sınıf öğrencilerinin formasyon hakkını engelleyen kararı Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi öğrencileri tarafından protesto edildi.

12 Ekim Salı günü Fen Edebiyat Fakültesi önünde toplanan öğrenciler rektörlük binasına yürüdü. “*Formasyon hakkımız engellenemez / Formasyon mağdurları*” pankartının açıldığı basın açıklamasında “*12 Eylül faşizminin biz öğrencilere dayatmış olduğu YÖK zihniyeti kurulduğu günden beri haklarımızı gasbetmeye devam ediyor. Kapitalizmin düşünmeyen, tartışmayan, sorgulamayan insan yaratma hedefini bugün YÖK yerine getiriyor. Üniversiteleri ticarethaneye, biz öğrencileri de birer müşteriye çevirmek istiyorlar. Bugün yaşadığımız formasyon sorunu da bu zihniyetin bir sonucudur*” ifadelerine yer verildi.

Öğrenciler haklarını geri alana kadar hem hukuki hem de demokratik bütün yolları zorlayacaklarını ifade ettiler. Açıklama “Şimdi sana sesleniyoruz GOP Üniversitesi Rektörlüğü: Var mısın YÖK müsün?” sözleriyle sona erdi.

Eylem, ÖGB ve polisin ablukası altında gerçekleştirildi.

ÇÜ'de polis-ÖGB saldırısı

Ekim Gençliği broşürlerinin yemekhane, R1, R2 derslikleri, çimleri ve amfi kantinde dağıtımının yapıldığı sırada okulda mevzilenmiş sivil polis ve ÖGB, dağıtım yapan öğrencilere saldırdı.

Polisler ve ÖGB yapılan dağıtımın yasadışı olduğunu iddia ederek cezai işlem uygulanacağı bahanesiyle gözaltı yapmak istedi. Bunun üzerine kantinde ve çevrede bulunan öğrencilere ajitasyon konuşmaları yapılarak saldırı teşhir edildi.

Konuşmalarda, üniversitelere polis yerleştirilmesinin, sorgulamayan ve düşünmeyen öğrenci gençlik yaratma projesinin bir adımı olduğu ifade edildi. Devletin ve rektörlüğün özel olarak hedef seçtiği devrimci-demokrat öğrencilere sahip çıkılması çağrısı yapıldı.

Bunun üzerine Ekim Gençliği okurlarını zorla gözaltına almak isteyen polisler ve özel güvenliklere

direnişle cevap verildi. Diğer yapılardan devrimci-demokrat öğrencilerin de taraf olmasıyla polis ve ÖGB gözaltı yapmaktan vazgeçmek zorunda kalarak geri çekildi.

Daha sonra diğer ilerici ve devrimci öğrencilerle birlikte çıkış yapmak üzere otobüs durağına yönelen Ekim Gençliği okurları, burada bir kere daha gözaltına alınmak istendi. Burada da kararlı ve tok bir tutum sergilenmesiyle bu girişim de boşa düşürüldü.

Beytepe'de baskılar devam ediyor!

Hacettepe Üniversitesi Beytepe Kampüsü'nde rektörlük, ÖGB ve polis işbirliğinde saldırılar sürüyor.

11 Ekim günü öğlen saatlerinde ÖGB, Öğrenci Kolektifleri standına müdahale etti. Ardından çevik kuvvet okula girerek kampüste terör estirdi. Polisin okula girmesiyle Öğrenci Kolektifleri standını sahiplenen ilerici ve devrimci öğrencilerle polis arasında kısa bir çatışma yaşandı. Polis, müdahaleye taş ve sloganlarla karşılık veren öğrencileri gözaltına almaya çalıştı.

Yaşanan bu saldırının ardından okulda açık bir toplantı alınarak birlikte hareket etme kararı alındı. Bugün sabah saatlerinde ortak afiş ve bildirilerle polis terörü teşhir edildi. Yemekhane önünde ortak bir stant açılarak faaliyet sürdürüldü. Stant faaliyeti, baskıların sökmeyeceğini vurgulayan ajitasyon konuşmaları ve atılan sloganlarla bitirildi.

AÜ'de DYG-M eylemi

DYG-M'li öğrenciler, 11 Ekim günü AÜ Yunus Emre Kampüsü'nde anadilde eğitim talebiyle eylem gerçekleştirdiler. Yunus Emre Kampüsü'nde yurt önünde bir araya gelen 60'a yakın DYG-M'li, “Em Perwerdehiya Bi Zimane Dayike Dixwazin” (Kendi dilimizde eğitim görmek istiyoruz) şiarlı pankart açarak yemekhane önüne yürüyüş gerçekleştirdi.

DYG-M'li öğrenciler, yemekhane önünde gerçekleştirdikleri Kürtçe ve Türkçe basın açıklamasının ardından eylemi sonlandırdılar.

DYG-M, eylemin ardından kapı önü direnişlerini sürdüren Ekim Gençliği okurlarına destek ziyaretinde bulundular.

Emperyalist-siyonist güçler silahlanma yarışını körüklüyor

Eylül ayında Suudi Arabistan’la 60 milyar dolarlık silah anlaşmasına imza atan Barack Obama yönetimi, aradan bir ay geçmeden Siyonist İsrail’le de 3 milyar dolarlık silah satış anlaşması yaptı. ABD ile Ortadoğu’daki önde gelen iki tetikçisi arasında imzalanan bu uğursuz anlaşmalar, bölgedeki sorunları daha karmaşık, daha tehlikeli bir noktaya taşıyacaktır. Amerikan silah tekellerinin kasalarını tıka basa dolduracak olan bu anlaşmaların bölge halklarına yansması ise mali boyutun çok ötesinde olacak. Emperyalist/siyonist güçlerin bölge halklarına karşı izlediği saldırganlık ve savaş politikasına bağlı olarak gündeme gelen bu devasa silah alışverişi, Ortadoğu halklarının geleceği açısından ciddi bir tehdit oluşturmaktadır.

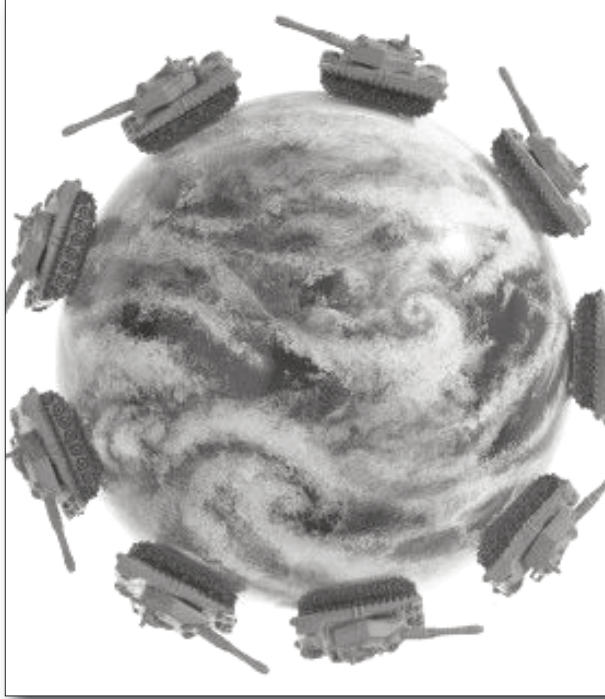
Obama yönetimi siyonist devletin hizmetinde

Ortadoğu halkları nezdinde teşhir olan işgalci/katliamcı sicilini temize çıkarabilmek için Filistin sorununa iğreti bir çözüm üretmek isteyen emperyalist ABD rejiminin, bu yöndeki tüm girişimleri himaye altında tuttuğu İsrail tarafından baltalanmaktadır. Zira ırkçı-siyonist İsrail devletinin resmi işgalci/yayılmacı politikası, doğası gereği, sınırların çizilmesini içerecek bir barışa karşıdır. Nitekim Barack Obama, uzun uğraşlar sonunda Eylül ayında Filistin-İsrail temsilcilerinin doğrudan görüşmelere başlamasını sağlamış, ancak ilk görüşmenin ardından ipler yine kopmuştu. Bunun nedeni ise, her zamanki gibi İsrail’in yasa/kural tanımaz politikasıdır. Filistin halkının temel taleplerini masaya taşımak bir yana, yeni Yahudi yerleşimleri inşa etmekten bile vazgeçmeyen siyonist rejim, doğrudan görüşmelerin kesilmesini sağladı.

Bu arada yıkım, katliam ve ırkçı icraatlara devam eden İsrail’e silah sistemleri satışı ve mali yardım yapacağını ilan eden Obama yönetimi, siyonist rejimi silahla donatıyor. İsrail savaş aygıtının tahkimatına özel önem veren Washington’daki savaş baronları, imzaladıkları yeni bir anlaşma ile İsrail’e 20 adet F-35 (hayalet) savaş uçağı satmayı da taahhüt ettiler. Türk devletinin de ortak olduğu bir projeye üretilen “en gelişmiş savaş uçakları” F-35’lerin, İsrail’den radara yakalanmadan İran’a ulaşabilme kapasitesi bulunuyor. Uzun menzilli füzeler, sığınak delici roketlerin ardından F-35 savaş uçaklarının İsrail’e verilmesi ile emperyalist/siyonist güçlerin öncelikle İran, ama bunun da ötesinde tüm bölge halklarını kapsayan tehditleri daha da artmış oldu. Görünen o ki, Obama yönetimi, Filistin’le ilgili planlarının çöpe atılmasına sebep olsa bile, suç dosyası giderek kabaran ırkçı-siyonist rejimin ayrıcalıklarını arttırmaya devam edecek.

Tetikçi rejimler birbirine yaklaştırılıyor

Türkiye, İsrail, Suudi Arabistan, Mısır. Bu dört gerici devlet, onlarca yıldan beri Ortadoğu’da ABD emperyalizminin tetikçiliğini yapıyorlar. Bu devletleri İran’a karşı “tek cephe”de birleştirmek için uğraşan Obama yönetimi, şu ana kadar emeline ulaşmayı başaramadı. Zira böyle bir cephe, İran’la sürekli gelişen

ticari ilişkilere sahip olan Ankara’daki işbirlikçi rejimin çıkarlarına pek çok yönden zarar verebilir. Mısır ise, İran gibi bir bölge gücüyle karşı karşıya gelmek yerine, Washington’daki efendilerini kızdırmadan ilişkileri geliştirmenin yollarını arıyor.

Bu durumda geriye kalan Suudi Arabistan-İsrail ikilisi, birbirinden uzak görünse de, gerçekte yakın devletlerdir. Nitekim silahlanmaya ağırlık veren her iki rejim de, İran’a karşı ABD safında konumlanıyor. Yani İran’a olası bir emperyalist saldırı söz konusu olursa, şeriatçı Suudi Arabistan ile siyonist İsrail, büyük bir olasılıkla ilk tetikçiler olacaklardır.

ABD’nin Arap devletlerine silah satmasına her zaman itiraz eden İsrail’in, Suudi Arabistan’a yapılacak devasa silah sevkiyatına hiçbir itirazı olmadı. Siyonist rejimin sergilediği bu tutum değişikliği, savaş baronlarının tarafları perde arkasında buluşturduğuna işaret ediyor.

Şeriatçı rejimin silahlanma atağı

Petrol gelirlerinin çoğuna el koyan şeriatçı Suudi

Arabistan rejimi, Petro-dolar birikiminin önemli bir kısmını emperyalist ülkelerdeki mali kuruluşlara yatırıyor. Petro-doların kayda değer bir kısmını ise silah tekellerinin kasalarına transfer eden şeriatçı rejim, savaş aygıtını sürekli tahkim ediyor. Silahlanmaya fazlasıyla meraklı olan bu ortaçağ kalıntısı rejimin altına imza attığı 60 milyar dolar tutarındaki anlaşma, kendi türünde bir ilke tekabül ediyor. İlk defa bir devlet, tek bir anlaşmada silahlanmaya 60 milyar dolar yatırıyor.

Washington’da yapılan silah anlaşması paketi, 84 yeni F-15 savaş uçağının yanı sıra 70 adet Apache, 72 adet Black Hawk, 36 adet Little Bird taarruz helikopterin alınmasını içeriyor. Bu arada Obama yönetimi ile savaş gemisi ve füze savunma sistemi modernizasyonu konusunda da görüşmeler yapan Suudi Arabistan, hem kara hem deniz kuvvetlerini de tahkim ediyor.

Savaş aygıtını sürekli tahkim eden şeriatçı rejim, hem ABD silah tekellerini ihya ediyor hem İran’a karşı Pentagon’daki savaş baronlarının safında yer alarak emperyalist/siyonist güçlere hizmet ediyor. Bu tercih, dini söylemi diline dolayan Suudi Arabistan rejiminin, “Müslüman” Filistin halkının cellatlarıyla aynı yerde durduğunu bir kez daha kanıtlamıştır.

Savaş baronlarına karşı bölge halklarının birleşik direnişi

Tetikçilerini silahlandıran Barack Obama yönetimi, Ortadoğu’da zaten var olan silahlanma yarışını daha da kızıştırarak. Bu girişim, aynı zamanda bölgedeki çatışmalara yenilerinin eklenmesini, başka bir ifadeyle halkların boğazlaşmasını da kışkırtıyor. Emperyalist/siyonist güçlerin “İran’a karşı askeri seçenek masada”, söylemi ile birlikte düşünüldüğünde, bölge üzerinde dolaşan kara bulutların daha da koyulaştığı kolayca anlaşılabilir.

Bölge halkları ile devrimci-ilerici güçler, Ortadoğu’da yeni kan gölleri oluşturma planları hazırlayan emperyalist/siyonist güçlerle işbirlikçilerine karşı birleşik bir direnişi örgütleme göreviyle karşı karşıya bulunuyor. Aksi halde halkları kırma planlarının önüne geçmek mümkün olmayacaktır.

S21’e karşı 150 bin kişi yürüdü

Almanya’da tarihi Stuttgart tren garının yıkılmasını içeren “Stuttgart 21” adlı yıkım projesine karşı 9 Ekim günü kitlesel bir yürüyüş ve miting gerçekleştirildi.

Saat 14.00’te istasyon garının meydanında bir araya gelen kitle saat 15.00’te yürüyüşe geçti. Yürüyüşte binlerce bisikletli, genç, yaşlı, bebek ve çocuğun yer alması dikkat çekti.

2 saat süren yürüyüş boyunca onbinlerce insan Stuttgart’ın ana caddelerinden geçerek Schlosspark’a yürüdü. Her renkten pankart ve flamaların taşındığı yürüyüşte en çok atılan sloganlar Baden württemberg Eyalet Başkanı Stefan Mappus’un istifası ve yıkım projesinin hemen durdurulması çağrısını içeren sloganlardı. Miting programının yapıldığı “Schlosspark”, alanı hınca hınç dolduran binlerce kişiye dar geldi.

Fransa'da işçi ve emekçiler yine 'grev' dedi...

“Krizin faturasını ödemeyeceğiz!”

Fransa'da yüzbinlerce işçi ve emekçi, sermayenin sosyal yıkım saldırılarına geçit vermeyeceğini haykırmaya devam ediyor.

Sarkozy hükümeti eliyle hayata geçirilmeye çalışılan 'emeklilik reformu' adı altındaki saldırılara, 23 Eylül, 7 Eylül ve 2 Ekim tarihlerinde genel grevlerle yanıt veren Fransalı işçi ve emekçiler, 12 Ekim günü de 'şalteri indirerek' hayatı durdurdular. Aralarında CGT, CFDT, CFTC, CFE-CGC, Unsa, FSU ve FO'nun da bulunduğu işçi ve kamu emekçileri sendikalarının genel grev kararı Fransa'da yaşamı adeta durma noktasına getirdi.

Hava ve kara ulaşımı felç

Başta Paris olmak üzere, Fransa'nın birçok büyük şehrindeki havaalanlarında süren uçuşlar, kimi noktalarda yüzde 50'ye varan oranlarda iptal edildi. Paris'teki Orly Havaalanı'ndan kalkacak uçak seferlerinin yarısı, Charles de Gaulle ve Beauvais Havaalanları'ndaki uçuşların da üçte biri iptal edildi.

Fransa genelinde, tarifeli hızlı tren seferleri de sekteye uğradı. Ulusal Demiryolları Kuruluşu SNCF'de de ağır aksamalar yaşandı. Hızlı trenler, şehirlerarası ve Paris banliyöleri arası sefer yapan trenler grevden etkilendi. Fransa'dan Belçika, Almanya ve İsviçre'ye yapılan tarifeli ortalama 10 tren seferinden 8'i iptal edildi.

Paris ve bölgesi toplu ulaşım ağı RATP'ye bağlı metrolarda greve katılım oranları farklılık gösterdi. RATP çalışanlarının en büyük sendikası olan CGT, pazartesi gecesi saat 22.30'dan itibaren süresiz grev kararı aldı.

Otoyollarda da uzun kuyruklar oluştu.

Ayrıca bazı liman kentlerinde, liman işçilerinin greve katılması yüzünden deniz ulaşımının da aksadığı bildirildi. Marsilya limanındaki tüm faaliyetlerin durması 56'sı petrol gemisi, 29'u yük gemisi olmak üzere toplam 85 geminin denizde kalmasına neden oldu.

Enerji sektörü büyük darbe aldı

Petrol işçilerinin 15 gündür grevde olması, Avrupa çapında dizel yakıt fiyatlarının artmasına neden oldu. Petrol işçileriyle beraber Marsilya'daki petrol ve kargo terminallerindeki işçilerin grevinin devam etmesi halinde, yakıt ikmalinin ciddi olarak etkileneceği belirtilirken, Fransa'daki dört petrol rafinerisi işçileri de bugünkü grevde yerlerini aldı.

Ayrıca, Kimya Endüstrisi Ulusal Federasyonu CGT sendikası süresiz grev çağrısında bulunmuştu.

Kamu emekçileri de sokağa çıktı

Eğitimden enerjiye ve sağlığa kadar birçok alanda emekçiler iş bıraktı.

İlköğretimde birinci sendika olan Le SNUI-PP ile lise öğretmenlerinin birinci sendikası SNES, grevde yer alırken, iş ve işçi bulma kurumu, yargıçlar, cezaevi çalışanları, Fransa kamu televizyonları, postaneler ve Telekom da greve katıldı.

Öğrencilerden greve destek

Paris'te lise öğrencileri 90 okulu tamamen bloke

ederek greve katıldı.

Liseli Öğrenciler Birliği UNL, Paris ve bölgesinde yaklaşık 400 lisede blokaj eyleminin yapıldığını belirtti. Eğitim Bakanlığı ise yaptığı açıklamada, 102'si Paris bölgesinde olmak üzere Fransa genelinde 360 lisenin greve katıldığını bildirdi.

Krizin faturasının kendilerine ödettirildiğini düşünen öğrenciler, "Bu konular tabii ki bizi de ilgilendiriyor. Krizin de, derecelendirme kuruluşlarının faturasını da biz ödemek istemiyoruz." diyerek tepkilerini dile getiriyorlar.

Liselerin yanı sıra, Fransız Üniversite Öğrencileri Birliği de üniversitelerde bir boykot hazırlığı içerisinde olduğunu açıkladı.

Milyonlar sokağa döküldü

Sendikalar, ülke genelinde 242 gösteri yürüyüşünün düzenlendiğini ve milyonlarca kişinin sokağa çıktığını bildirdi. En büyük eylemler Paris, Marsilya, Rennes, Toulouse, Grenoble, Lyon kentlerinde yapıldı. Gençlerin yoğunluğu eylemin en dikkat çeken yanı oldu.

Sendikalar Paris'teki eyleme 330 bin kişinin katıldığını açıkladı. Marsilya'da polis, eylemlere katılımı 24 bin 500 olarak açıklarken, organizatörler rakamın 230 bin olduğunu belirtiyorlar. Toulouse'ta ise valiliğe göre 30 bin, sendikalara göre 145 bin kişi sokağa çıkarak protesto gösterileri gerçekleştirdi. Grenoble'de polise göre 14 bin, sendikalara göre 72 bin kişi eylemlerde yer alırken, devletin ve organizatörlerin açıkladığı rakamlardaki farklılıklar Rennes'te de kendini gösterdi. Rennes'te polise göre 22 bin, organizatörlere göre 66 bin, Lyon'da 45 bin kişi eylemlere katıldı.

Lorient'te binlerce kişi sokağa çıktı

Lorient'te havanın yağmurlu olmasına rağmen, yaklaşık 30 bin kişi sokağa çıktı.

Eylem için binlerce kişi Lorient'in sendika binalarının önünde toplandı. Sendikaların oluşturduğu ortak komite (CGT, CFDT, FSU, Solidaires, Unsa, CFTC, CFE-CGC, Unef) burada basın açıklaması gerçekleştirdi. Açıklamada krizin sebebinin kapitalist sistem olduğu söylenirken, emeklilik yaşının yükseltilmesinin krizi aşmada bir çözüm olmayacağı dile getirildi.

Fransa'da grev sürüyor, liselerde blokaj!

13 Ekim günü genel greve giden Fransa'da 14 Ekim günü de çeşitli alanlarda grev devam etti. Fransa Ulusal Demiryolları Kuruluşu SNCF ile Paris toplu ulaşım ağı RATP'de aksamalar yaşandı. Marsilya büyük limanı GPMN'de 37'si petrol gemisi olmak üzere 57 gemi grev nedeniyle denizde kaldı. Marsilya'da Fos-Lavera terminallerindeki grev 17'nci gününe girdi. Deniz ulaşımında CGT sendikasının çağrısı üzerine tüm limanlarda grev devam ediyor. Deniz Sendikaları Ulusal Federasyonu FNCM-CGT sendikası da balıkçılar ve deniz ticaretini sürdürülebilir greve çağırdı.

Fransa'daki 6 TOTAL rafinerisinde de iş durdurma eylemi yapıldı. Grevin sürmesi halinde yakıt sorunu yaşanması bekleniyor.

Öğrenci sendikaları eylemlerine 13 Ekim günü de devam etti. Eğitim Bakanlığı'na göre 135 lisede aksama yaşanırken 29' lise bloke oldu. Bakanlık, diğer liselerde ise blokaj girişimleri, öğrenci toplanmaları olduğunu belirtti. Bakanlığa göre Paris ve bölgesinde 35 lisede blokaj eylemleri ile aksamalar oldu. Bakanlık ülke genelinde 357 lisenin eylemlerden etkilendiğini ifade etti. Ulusal Liseli Öğrenciler Birliği UNL ise, bu sayının 800 olduğunu ifade etti.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

13 Ekim 2010 | Fransa

13 Ekim 2010 | Fransa

Açıklamanın ardından yapılan yürüyüşte öğrenci kortejlerinin oldukça kitlesel olması dikkat çekti. Sendika kortejlerinde ise CGT'nin korteji daha kitlesel ve coşkulu oldu. Atılan sloganlar, Sarkozy'yi ve kapitalist sistemi hedef aldı.

Şehir merkezine yürüyen kitle, şehir merkezinde tur atarak belediyenin önünde konumlandı. Burada yapılan konuşmanın ardından saat 13.00'te kitle dağıldı.

Lorient şehrine gelen anayollar sabah saat 07.00'den 10.00'a kadar trafiğe kapatıldı. Ardından otoban tamamen kapatıldı. Hayatın durduğu Lorient'ta sadece grevci alanlardaydı.

Bretagne bölgesinin diğer kentlerinde de yürüyüş gerçekleştirildi. Yürüyüşlerin önekilere oranla daha kitlesel olduğu gözlemlendi.

Şilili madenciler yeryüzünde

Şili’de 5 Ağustos günü gerçekleşen maden kazasında mahsur kalan işçiler 13 Ekim günü yer yüzüne çıkarıldı.

Copiago kenti yakınlarındaki bir bakır madeninde - 622 metre kotunda mahsur kalan 33 maden işçisi, “Zümrüdüanka” isimli özel yapım kapsülle yeryüzüne çıkarıldı.

Madencileri kurtarmak için yaklaşık 2 ay boyunca tünel kazım işlemi gerçekleştirildi. Madencilerin yeryüzüne çıkacağı tünel, çökmemesi için metalle kaplandı.

Kurtarma işlemi için hazırlanan kapsül, iki saat gecikmeli olarak Türkiye saati ile 05.00 sularında yerin altına indi.

Operasyon, Manuel Gonzalez adlı kurtarma görevlisinin, madencilerin yanına inmesiyle başladı. Kurtarma görevlisi, işçilere nasıl yukarı çıkarılacaklarını anlattı.

Yakınlarına ilk kavuşan madenciler kriz anında soğukkanlılığını koruyabilen işçilerden seçilirken, yeryüzüne ilk çıkan madenci Florencio Avalos oldu. Kurtarma operasyonu tüm ülkede canlı olarak izlenirken, Avalos’un kurtarılması Şilililer tarafından coşkuyla karşılandı.

Tünelden ikinci olarak çıkan madenci 39 yaşındaki Mario Sepulveda Espina’ydi. Espina yaptığı açıklamada, “Hepimiz çalışmaya devam edeceğiz. Madenci yüreği işte böyle birşey” dedi.

Uzun süre karanlıkta kaldıklarından kaynaklı gözlerinde hasar meydana gelmemesi için madenciler, kapsüllerden gözleri kapalı olarak çıktı. Çıkışta özel gözlükler takıldı. İşçiler, öncelikle maden yakınında kurulan saha hastanesinde astronotlara uygulanan tıbbi kontrollerden geçirildi.

33 işçi, 5 Ağustos günü gerçekleşen göçüğün ardından, oturma odası büyüklüğündeki bir sığınakta mahsur kalmıştı. İşçiler, öldükleri sanılırken 22 Ağustos tarihinde madene inen bir matkap ucuna “Yaşıyoruz ve kurtarılmayı bekliyoruz” notuyla mesaj göndermişlerdi. Bunun ardından kurtarma çalışmaları başlamış ayrıca açılan 6 ayrı 15 cm’lik delikten yiyecek, içecek ve oksijen gönderilmişti. Madenciler yerin altında geçirdikleri 2 aydan fazla süre boyunca çıkış kapsülüne sığabilmek için diyet ve egzersiz yapıyor.

Burjuva medyadan ikiye bölünmüş tutum

Şilili madencilerin kurtarılıklarını popülerleştiren burjuva medya ise Türkiye’de meydana gelen maden katliamlarına aynı “duyarlılığı” göstermiyor.

İşçi sağlığı ve iş güvenliği önlemlerinin alınmamasından kaynaklı katledilen madencilerin cenazeleri dahi göçük altından çıkarılamazken, kapitalist düzenin bu perişanlığı burjuva medyada işlenmiyor.

Türkiye Taşkömürü Kurumu (TTK) Karadon Müessese Müdürlüğü maden ocağında 17 Mayıs’ta meydana gelen patlamanın ardından 2 madencinin cenazeleri hala çıkarılmayı bekliyor. Patlamanın ardından kuyuya düştüğü tahmin edilen Engin Düzcük ve Dursun Kartal’ın aileleri, Şili’de yaşanan mutlu anların görüntülerini göz yaşlarıyla seyretti.

Şili’de yaklaşık iki ayda kurtarma kuyusu açılarak 33 madenciye ulaşılmasına karşın eksi 540 kodundan yaklaşık 200 metre derinlikteki açık kuyudan 2 cenazenin çıkarılmamasına aileler tepki gösterdi.

Sermaye devletin 2 cenazenin çıkarılması için elle tutulur bir çaba içerisinde olmaması da kapitalist düzende işçi ve emekçilere verilen değeri gösteriyor.

İtalya’da öğrenciler yürüdü

İtalya’da “yeni eğitim paketi” altında hayata geçirilmek istenen eğitimde özelleştirme planı ve eğitim bütçesinde kesintilere gidilmesi, 8 Ekim günü 50 kentte yüzbinlerce lise ve üniversite öğrenci tarafından protesto edildi.

Geçici sözleşmeyle çalıştırılan öğretmenler, öğrenci velileri ve üniversite araştırmacılarının da destek verdiği eylemlere 300 bini aşkın kişi katıldı.

İtalya’nın Milan, Palermo, Cenova, Trieste, Torino, Bologna, Roma, Napoli, Bari ve diğer birçok kentinde gerçekleştirilen kitlesel protestolarla Berlusconi hükümeti uyarıldı.

Roma’daki yürüyüşte “Cahil bir halk daha çabuk kandırılır” yazılı pankart dikkat çekerken, Eğitim Bakanı Mariastella Gelmini de protestoların hedefi oldu. Eğitim Bakanlığı binasının önüne gelerek Bakan Gelmini’yi protesto eden öğrenciler, “Geleceğimizi bloke ederseniz biz de şehri bloke ederiz. Bu bir başlangıç. Gelmini, senin cehennemin olacağız” mesajını verdi. 30 bin öğrencinin sokaklara çıktığı Roma’da ulaşımda ağır aksamalar yaşandı.

Ayrıca Torino’da 30 bin, Napoli’de 10 bin, Milano’da 10 bin, Bologna’da 4 bin ve Floransa’da binlerce öğrenci yürüdü. Öğrenci sendikaları eylemlerinde kararlı olduklarını belirtti.

Eğitim alanında yapılan kesintiler, ortaöğretim kurumlarında yabancı dil derslerinin yetersizliği ve ders saati sayısının azaltılması, binlerce öğretmenin işsiz kalmasına karşın din dersi öğretmenlerinin sayısının önceki öğrenim dönemine oranla iki kat artırılması ve İtalya’da din dersi zorunlu olmamasına karşın, alternatif ders yapan öğrencilerin öğretmen noksanlığı nedeniyle alternatif dersten yoksun bırakılması, öğleden sonra düzenlenen laboratuvarların artık garantilenememesi ya da paralı hale getirilmesi, devlet okullarının kasasının sıfır noktasına dayanması, sözleşmeli statüdeki binlerce öğretmenin işsiz kalması gibi nedenlerle gerçekleştirilen protestolar Ekim ayı boyunca devam edecek.

Eşcinsel Onur Yürüyüşü’ne saldırı

Sırbistan’ın başkenti Belgrad’da gerçekleştirilen, ‘Eşcinsel Onur Yürüyüşü’ne ırkçı gruplar saldırı. 2001’de benzer bir yürüyüş sırasında çıkan şiddet olaylarının ardından ilk kez bu yıl düzenlenen yürüyüşte eşcinsel karşıtlarının saldırısına polis müdahale etti.

5 bin çevik kuvvet polislerinin görev yaptığı yürüyüş sırasında molotof kokteyli ile el bombası atarak güvenlik koridorunu geçmeye çalışan ırkçılara polis göz yaşartıcı gazla müdahale etti. ırkçı grup, ‘Eşcinsellere ölüm’ sloganları attı.

Grup, otomobilleri ateşe verdi, mağazaların camlarını kırdı ve bazı dükkanları yağmaladı. Olaylarda 120’yi aşkın kişi yaralandı, 188 kişi gözaltına alındı.

Onur Yürüyüşü’ne katılan 36 yaşındaki lezbiyen aktivist Milena, “Kimliğim için yürüyüş yapmak zorunda olmam ve polisin beni korumakla görevli olması utanç verici” yorumunu yaptı.

Kimyasal atık felaketi büyüyor!

Meksika körfezindeki petrol sızıntısı büyük bir çevre felaketine yol açmış ve hala daha önüne geçilebilmiş değilken yeni bir çevre faciası da Macaristan'da gerçekleşti. Macaristan'ın Ajka kasabasındaki alüminyum fabrikasına ait kimyasal atık havuzundaki akıntının sonucunda, çevrede bulunan köy ve kasabalar tehlikeli atıklarla boğuldu. 1 milyon tona yakın ağır metal ve kimyasal atığın yayılması sonucunda şu ana kadar 8 kişi can verdi, yüzlerce insan da hastanede tedavi altına alındı.

Bu kimyasal atıkların insan teniyle teması sonucunda yanıkların oluştuğu, göz temasında ise körlüğe yol açtığı belirtiliyor. Facianın boyutları bu kadarla sınırlı değil. Çevredeki yerleşim yerlerinde yaşayan binlerce kişi tahliye edildi. Zehirli atık maddelerin karıştığı topraklarda ise canlı yaşam olanağı kalmıyor.

Atıkların yayılmasının hala önüne geçilebilmiş değil. Marcal nehrine ulaşan atıklar göldeki bütün canlıların yaşamına son verdi. Daha kötüsü atıkların Doğu Avrupa'nın kalbi niteliğindeki Tuna Nehri'ne ulaştığı belirtilmektedir. Tuna Nehri çevresindeki birçok Avrupa ülkesine hayat vermekte, Karadeniz'e kadar uzanmaktadır. Bunun için birçok ülkenin bu kimyasal atıklardan etkilenmesi söz konusudur. Tuna Nehri üzerinden Karadeniz'e doğru gelmesi ise kuvvetli bir ihtimaldir.

Atıklar Karadeniz'e ulaşırsa felaketin boyutları genişleyecek. Bu, uzun vadede Karadeniz'deki canlı yaşamının son bulması, çevre halkının ekonomik faaliyetlerinin kesintiye uğraması ve ciddi sağlık sorunlarının yaşanmasına kadar uzayabilen bir süreçle karşılaşma riski demektir.

Şu durumda sızan atıkların yayılmasını önleyebilmek için fabrika çevresine büyükçe bir set yapılmaya başlandı. Ancak bu set inşa edilene kadar, atıkların sızdığı yarıkların daha da genişlemesi ve gelecek günlerde yağması beklenen yağmurla beraber felaketin boyutlarının daha da artması beklenmektedir. Yağmurla beraber ise kimyasal atıkların toprağa karışımı daha kolay olacak ve Tuna üzerinden Karadeniz'e ulaşma hızı artacaktır.

Çevre ve Orman Bakanlığı ise yaptığı açıklamada "bizi etkileyebilecek bir durum yok" demektedir. Bu anlayışın Çernobil faciasının ardından zamanın bakanının çay içmesinden farkı yoktur.

Felaketi hükümet ve kapitalistler birlikte hazırladı!

Alüminyum fabrikasının da faciadan 10 gün kadar önce yapılan kontrol incelemelerinde herhangi bir usulsüzlük ve tehlike görmeyen hükümet temsilcileri, şimdi facianın sorumlularını aramaktadır. Oysa fabrikanın atık bölümündeki sızmanın çalışan işçiler tarafından ve yerel halk tarafından bilindiği bir gerçektir. Hatta iki ay önce uydudan çekilen fotoğraflarda sızmaya ilişkin bulgular vardır.

Buna rağmen fabrikanın sahibi durumundaki kapitalistler ve Macaristan hükümeti önlem almamıştır. Ancak felaketin büyüklüğü, insan yaşamına malolması ve uluslararası alanda gündeme girmesi nedeniyle Macaristan hükümeti sorumlulara karşı göstermelik yaptırımlara başvurmak zorunda kaldı. İşisten geçtikten sonra fabrika sahibinin tutuklanması ve fabrikanın kamulaştırılması radikal kararlar gibi kamuoyuna yutturulmaya çalışılıyor. Atık rezervuarlarındaki sızıntının önceden bilmesine

rağmen tedbirleri almayan, kapitalistleri zora sokacağı ve maliyet çıkaracağı için herhangi bir çözüm üretme çabası göstermeyen bizzat Macaristan hükümetidir. Bunun için bugün aldıkları sözde yaptırım kararları kendilerini aklamak için gösterilen ikiyüzlü bir çabadan başka bir şey değildir.

Felaketin nedeni özelleştirme!

Macaristan, Sovyet bloğu içinde yer aldığı dönemlerde bu alüminyum fabrikası kamunun malıydı. Sovyetlerin çözülmesi ve Doğu Bloğu'nun dağılmasıyla beraber diğer Doğu Avrupa ülkelerinde olduğu gibi Macaristan'da da bir özelleştirme furiası başlatılmıştı. Bunun sonucunda devlet kontrolünde olan fabrikalar özelleştirilmiş ve kapitalistlere peşkeş çekilmişti. İşte çevre felaketinde sorunun kaynağı tam burada yatmaktadır. Büyük kamu işletmelerini ele geçiren kapitalistler hiçbir yatırım yapmadan bu işletmelerden sızdırabildikleri kadar artı-değer sızdırmaya bakmaktadırlar. Bunun için de fabrikanın bakımı ve yenilenmesiyle ilgilenmemektedirler. İnsan sağlığının olduğu gibi doğal yaşamın bozulmasının da temel sorumlusu kapitalizmdir.

AB de felaketin sorumlusudur!

Bu felaketten Macar hükümeti kadar Avrupalı kapitalist devletler de sorumludur. AB'nin çekirdek ülkelerinin ortak müzakereleriyle ortaya çıkan onlarca çevre antlaşması bulunuyor. Sürdürülebilir bir yaşam hedefiyle gerçekleştirilen bu anlaşmalar aslında kapitalist devletlerin kendilerini aklamaya hizmet ediyor.

Alüminyum fabrikasının çevreye yaydığı ağır metal yüklü kimyasal atıklar, AB müktesebatı içerisinde tehlikeli atıklar statüsünde bile sayılmamaktadır. Oysa sonuç ortadadır! Durum böyleyken bu atıkların tehlikeli olmadığını kim söyleyebilir? Şimdi bu tehlikeli atıkları arındırma, sızıntıyı durdurma ve sorumluları arama çabası gecikmiş, zorunlu ve ikiyüzlü bir önlemdir. Sanayi atıklarının nehirlere atılması, denize dökülmesi ve toprağa gömülmesi gibi yolları neredeyse bütün

kapitalist devletler izlemektedir. Macaristan devleti ve kapitalistleri de aynı yolu izlemekten geri durmadılar ve böyle büyük bir felakete yol açtılar. Her şey bu kadar açıkken kim hangi sorumluyu arayacak ve cezalandıracak?

AB'nin hiçbir zaman çevreyi ve doğal yaşamı korumak gibi bir kaygısı olmamıştır. Çünkü kendi tehlikeli atıklarını sömürge ülkelerine taşıyan hatta onlara satanlar ve bunları resmi anlaşmalara dökenler bizzat Avrupalı kapitalistlerdir. Kendi ülkelerinde her şeyi kurallara uygun yaptığını iddia eden kapitalist devletler, küresel ısınmadan tutun, denizlerin kirlenmesine, kimyasal ve radyoaktif atıkların toprağa gömülmesine kadar, doğayı ve halkın sağlığını doğrudan tehlikeye atan uygulamaların sorumlusudurlar.

Doğayı da sosyalizm kurtaracak!

Sonuç olarak kapitalist sistemin yeryüzünde varlığı devam ettikçe halkların sağlığı ve doğanın güvenliği söz konusu olmayacaktır. Aşırı üretim ve yüksek kar sağlamayı temel amaç edinen kapitalizm, dünya halklarını perişan bir yaşama mecbur ettiği gibi, Macaristan'da yaşanan felaket bir kez daha göstermiştir ki doğayı da yıkıma uğratmaktadır. Kapitalizmin insanlık üzerindeki sömürüsüne son verecek olan sosyalizm doğayı da kapitalizmin elinden kurtaracaktır.

Felaketlerin ortasında zenginlikler katlanmış!

İsviçre kökenli bankacılık devi Credit Suisse yayınladığı bir raporla, küresel zenginliğin son on yılda yüzde 72 arttığını duyurdu. Banka, bu artışla toplam servetin 195 milyar dolara ulaştığını belirtiyor. Banka ayrıca toplam servetin 2015’de yüzde 61 oranında artarak 315 trilyon dolara çıkacağını da tahmin ediyor.

Açlık ve sefaletin insanlığı pençesine aldığı, dünyanın felaketlerle kasıp kavrulduğu bir dönemde bu çarpıcı zenginlik artışı akla mantığa aykırı. Ancak bu aykırılığın sırrı kapitalizmdir. Kapitalizm bir yandan insanlığın üretici güçlerini geliştirerek zenginlikleri devasa boyutlarda arttırırken diğer taraftan ise bu zenginlikleri özel mülkü yapmaktadır. Bu nedenle kapitalistlerin servetleri misliyle artarken milyarlarca insanın sefaleti büyümektedir.

Zaten Credit Suisse raporunda bu gerçeği de kabul etmek zorunda kalmıştır. Rapora göre dünya nüfusunun yüzde 68,4’ünü oluşturan 3,03 milyar kişi toplam servetin yalnızca yüzde 4,2’sine sahipken, yüzde 0,5’ini oluşturan 2,4 milyon kişi küresel zenginliğin yüzde 35,6’sına sahip durumda. Yüzde 68’lik kesim ortalama 10 bin dolarlık bir servete sahipken, 0,5’lik kesim ise ortalama 1 milyon dolardan fazla serveti bulunuyor.

Aynı rapora göre ise toplam servetin ülkeler arasındaki dağılımı da ortaya konulmuş. Buna göre, 54 trilyon 600 milyar dolarla ABD başta geliyor. ABD’yi toplam 21 trilyon dolarlık servetle Japonya, 16 trilyon dolar servetle Çin takip ediyor. Avrupa ülkelerinden Fransa ise Almanya ve İngiltere’yi geride bırakıyor. Fransa’daki servet 12 trilyon 100 milyon doları buluyor. Demek ki, dünyadaki mevcut servetin ağırlıklı bölümü bu az sayıdaki büyük ülkede ve elbetteki bu ülkelere sırtını dayayan emperyalistlerin elindedir.

Bu rakamlar insanlığın, devasa zenginlikleri az sayıda asalağın elinde toplayarak milyarlarca insana yaşam hakkı tanımayan bu emperyalist-kapitalist düzenden kurtulmak zorunda olduğunu bir kez daha kanıtlamaktadır. İnsanlık “Ya kapitalist barbarlık, ya sosyalizm!” ikilemini çözmek zorundadır. Aksi halde dünyayı ve insanlığı daha büyük felaketler bekliyor.

Kapitalistler semirirken 1 milyardan fazla insan aç!

“2010 Küresel Açlık Endeksi” adıyla yayınlanan rapora göre dünyada 2009’dan bu yana 1 milyardan fazla kişinin aç olduğu belirtiliyor.

Rapora göre çoğu Sahra Çölü’nün güneyinde ve Güney Asya’da bulunan 29 ülkede, açlık düzeyi, ‘tehlikeli’ ya da ‘son derece tehlikeli’ boyutlarda seyrediyor.

Endeks “gelişmekte olan ve geçiş aşamasındaki” 122 ülkeden alınan verilerle oluşturuldu. Birleşmiş Milletler Gıda ve Tarım Örgütü, ‘açlığı’, hergün sağlıklı ve verimli bir yaşam sürdürmek için gerekli görülen ‘1800 kalori az besin alınması’ şeklinde tanımlıyor.

Endekse göre açlığın en çok arttığı ülkeler Demokratik Kongo Cumhuriyeti ve Kuzey Kore.

Rapora göre açlıktan en çok etkilenenler 2 yaşın altındaki çocuklar. Açlık bu yaşlardaki çocuklarda geri dönüşü olmayan hasarlara yol açıyor.

Yapılan hesaplamalara göre 1990-2006 Yılları arasında yetersiz beslenen insanların sayısında düşme eğilimi görülürken, son yıllarda bu gidiş tersine dönmüş durumda. Özellikle krizin ardından faturanın emekçi halka kesilmesi ve gıda fiyatlarındaki yüksek artışlarla, açlığın ve sefaletin boyutları genişliyor.

Kapitalisler semirirken milyarlar ölümün eşiğinde yaşamaya çalışıyor.

Odalardan çevre felaketi açıklaması

Macaristan’ın Ajka şehrinde bir alüminyum fabrikasından doğan çevre felaketi üzerine, TMMOB’ye bağlı Metalurji Mühendisleri Odası ve Çevre Mühendisleri Odası yazılı basın açıklaması gerçekleştirdiler. Açıklamalarda ilgili bakanlıkların gerekli önlemleri alması gerektiği dile getirilirken, felaketin Türkiye’ye yansımalarıyla ilgili bilgilerin çarpıtıldığı söylendi.

4 Ekim 2010 tarihinde Budapeşte’nin 160 kilometre güneyinde bulunan Ajka kentinde alümina üreten tesisin atık barajı bentlerinin yıkılmasıyla, milyonlarca ton toksik özelliğe sahip, kırmızı çamur doğaya yayıldı. **Metalurji Mühendisleri Odası** Yönetim Kurulu Başkanı Cemalettin Küçük konuyla ilgili yaptığı açıklamada bu felaketin bölgenin topografik, jeolojik, hidrolojik, meteorolojik birçok özelliğe bağlı olarak doğal çevre ve yaşayan canlılar üzerinde ağır etkileri olacağını belirtti. Büyük boyutlu bu tür kimyasal atık kütlelerinin, bulunduğu bölgenin ötesindeki coğrafyaları da etkileyeceğini ifade etti.

“Kırmızı çamurun derelerle Tuna nehrine taşınarak nehrin geçtiği yöreleri ve Karadeniz’i etkilemesi kaçınılmazdır. Çok geniş bir alana yayılacağı ve etkilerinin uzun süreceği de ortadadır. Toprakta ve suda yaşayan organizmalarda ölümlere yol açabilecek, o canlıları tüketen üst canlıları etkileyecektir. Bunun sonucunda uzun vadede hastalıklar oluşturabilecektir.” denilen açıklamada Çevre ve Orman Bakanı’nın atıkların Türkiye’yi etkilemeyeceği yönündeki açıklamalarının gerçeği yansıtmadığına dikkat çekildi.

Cemalettin Küçük, bakanın bu sorunu uluslararası anlaşmalara bağlayarak aşıldığını açıklamasının şaşırtıcı olduğu dile getirerek “Kirlenilen çevre ve çevre katliamları uluslararası anlaşmalarla çözülür mü?” diye sordu.

Konu bu kadar ciddi iken Çevre ve Orman Bakanı’nın Türkiye’de atık havuzu bulunan şirketleri korumak amacıyla yaptığı açıklamaların, bakanın kimin sözcüsü olduğunu gözler önüne serdiğini ifade etti.

Açıklamada şunlar söylendi: “Konuyu basite indirgeyip hiçbir sorun olmayacağını kamuoyuna açıklamak yerine, bundan daha tehlikeli atık barajlarının Türkiye’de olduğunu ve yenilerinin inşa edildiğini gündeme alıp, bunlara yönelik çalışmaları başlatması, olabilecek benzer olaylarda halkın nasıl davranacağı ve bölgeden nasıl tahliye edileceği gibi konuları gündeme getirmesi gerekirdi. Yenilerinin eklenmesini engelleyebilirdi.

Çünkü buna benzer ve daha tehlikeli atıkları içeren barajların yaygınlaşmasında, (siyanürlü atık barajları ve yığınları, asidik yığınlar) bakanlığın kimin çıkarlarına hizmet ettiği yıllardan beri yaşadığımız bir gerçek olarak karşımızda durmaktadır. Bakanlık ekolojik sistemimizi korumak yerine çevre felaketlerini gizlemek gayretindedir.

Çevre ve Orman Bakanlığının bu olayla ilgili yaptığı açıklama bilimsellikten uzak ve yanlıdır”

Açıklamada ayrıca çevre ve halk sağlığını hiçe sayarak firmaların çıkarlarını koruyan siyasi iktidarlar ve idarecilerin yanlı tutumlarına karşı mücadele etmeye ve sağlıklı bir çevrede yaşama hakkının savunulmaya devam edileceği vurgulandı.

Çevre Mühendisleri Odası ise bu çevre felaketinin Karadeniz’e kıyısı olan Türkiye için tedirginlik verici olduğunu söyledi. Karadeniz’de yapılan balıkçılık faaliyetlerini etkileyecek bu felaket ile ilgili Çevre ve Orman Bakanlığı ve Tarım Bakanlığı’nın gerekli önlemleri alması gerektiği ifade edildi. Ayrıca Tarım Bakanlığı’nın felaketten etkilenen altı ülkeden tarım ürünü ithalatını ivedilikle durdurması gerektiği de söylendi.

Kamu emekçileri kreş hakkı ve ebeveyn izni için eylemdeydi

KESK’e bağlı sendikaların “Ebeveynler işe, çocuklar kreşe” şiarıyla gerçekleştirdiği kampanya, 13 Ekim günü çeşitli illerde yapılan basın açıklamalarıyla sona erdi.

Kreş ve ebeveyn izninin, emekçilerin temel haklarından biri olduğunu ifade eden KESK, devletin gasbettiği bu hak yüzünden birçok annenin çocuk bakımı sorunundan kaynaklı çalışma yaşamından ayrılarak eve hapsediğini belirtti. KESK, **İstanbul, İzmir, Diyarbakır, Manisa ve Adana**’da yaptığı eylemlerde hükümeti sorumlu davranmaya çağırarak taleplerini duyurdu.

Eğitim Sen üyelerinin **İstanbul** Cağaloğlu’ndaki İl Milli Eğitim Müdürlüğü önünde yaptığı eylemde “Ebeveynler işe çocuklar kreşe” pankartı taşındı.

Basın açıklamasını gerçekleştiren Eğitim Sen 8 No’lu Şube Başkanı Hatun İldemir, iki gündür çocuklarıyla birlikte işyerlerine gittiklerini ifade etti.

İzmir’de Eski Sümerbank önünde bir araya gelen KESK’liler “KESK Şubeler Platformu” pankartı açtılar.

Basın metnini okuyan KESK Kadın Platformu dönem sözcüsü Zehra Savaş Tınaz, devletin, emekçilerin temel haklarından biri olan kreş ve ebeveyn izni konusunu ihmal ettiğini söyledi. Çalışanların bu sorunu özel kreş vb. yöntemlerle çözmek zorunda olduğunu söyleyen Tınaz, bu uygulamanın kadını iş yaşamından uzaklaştırıp eve dönmeye zorladığını belirtti.

Eğitim Sen **Diyarbakır** Şubesi, AZC Plaza önünde yaptığı basın açıklamasında kreş ve ebeveyn izin haklarını istedi. Açıklamayı yapan Eğitim Sen Diyarbakır Şube Başkanı Abdullah Karahan, Türkiye’de kamu emekçilerinin çocuklarıyla birlikte işbaşı yaptığını belirterek, kreş taleplerinin insanca bir talep olduğunu bunun için mücadeleye devam edeceklerini söyledi.

KESK **Adana** Şubeler Platformu tarafından yapılan eylemde KESK flamaları ve kampanya şiarının yer aldığı dövizler taşındı. Yapılan açıklamada çocukların okul öncesi eğitim olanaklarından yararlanması gerekliliği ele alınarak bunun ebeveynlerin ve kamunun ortak sorumluluğunda olduğu dile getirildi.

SES Manisa Şubesi Akıl Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesi önünde gerçekleştirdiği basın açıklamasıyla kreş talebi ve ebeveyn izni ile ilgili taleplerini yineledi ve çalışma saatlerinin uzatılmasını protesto etti. Basın açıklamasını SES Manisa Şube Başkanı A. Zeynel Kaplan okudu.

KESK Manisa Şubeler Platformu ise 45 Şehitler İlköğretim Okulu’nun önünde basın açıklaması yaptı. Açıklamayı Eğitim Sen Kadın Sekreteri Melek Varol okudu. Varol konuşmasına kamu emekçilerinin bugün çocuklarıyla birlikte işbaşı yaptığını söyleyerek başladı. İki gündür, bulundukları işyerlerinde kreş talebini dile getiren dilekçeler topladıklarını ifade etti.

KESK’in kampanya kapsamındaki talepleri

Kapatılan kreşler ihtiyaçlar göz önüne alınarak tekrar açılmalıdır. 0–6 yaş grubu çocuklar için en az 50 çalışanın bulunduğu işyerlerinde ve 50’den az çalışanın bulunduğu işyerleri için çalışma alanına yakın ortak bebek bakım üniteleri ve kreşler açılmalıdır.

· Bu hizmet bütün çalışma alanlarında verilmeli ve kreşlerde yeterli sayıda uzman personel

bulundurulmalıdır.

· Doğum izni sürelerinin bitiminden çocuğun ilköğretime başlayacağı süreye kadar geçen sürede ebeveynlerin (anne-baba) 6 ay dönüşümlü olarak kullanabilecekleri 2 yıl ücretli ebeveyn izin hakkı olmalıdır.

· İzin kullandıkları için, ebeveynlerin sosyal ve özlük halklarında kayba uğramamalı ve işyeri ve çalışma koşullarında aleyhte veya rızaları olmadan değişiklik yapılmamalıdır.

· Doğum sonrası, ebeveynlik izni süreci olan 2 yıla kadar kadınlar nöbet, vardiya, mesai gibi fazla çalışmaya tabii tutulmamalıdır.

· Yukarıdaki bütün haklar evlat edinme durumları ile evli-bekâr tüm çalışanlar için geçerliğini korumalıdır.

· 657 sayılı kanundaki 4/B ve 4/C’ye göre çalışanlar kadroya alınmalı ve kaldırılınca kadar yukarıda sözü edilen bu iyileştirmeler kendilerine yansıtılmalıdır.

Kızıl Bayrak / İzmir - Adana - Manisa

Şahin’in tutuklanması protesto edildi

SES Genel Başkanı Bedriye Yorgun basın toplantısı düzenleyerek, Şanlıurfa Şube Yönetim Kurulu üyesi Aynur Şahin’in 4 Ekim günü gerçekleştirilen polis baskınlarının ardından tutuklanmasını protesto etti.

AKP’nin söylemleri ile uygulamaları arasındaki uçuruma dikkat çekilen açıklamada, başbakanın ve neredeyse her bakanın ağzından demokrasi, insan hakları, sendikal haklar, halk iradesinin üstünlüğü, diyalog ve barış gibi kavramların düşmediği günlerde bile baskı ve tutuklamalarla karşılaşıldığı vurgulandı.

“Başta sendikamız yöneticileri olmak üzere tüm KESK çalışanları / emekçileri hedef haline getirilmektedir. SES Genel Merkez eski yöneticimiz Olcay Kanlıbaş, 14 Nisan 2009 tarihinden beri siirt cezaevinde tutsaktır. Ankara Şube Yöneticimiz Seher Tümer Nisan 2009 dan buyana Sincan kapalı cezaevinde, İzmir şube üyemiz Dr. Özcan sakıncı İzmir cezaevinde tutuklu, Şanlıurfa Şubemiz yöneticisi (tutuklu bulunan eski Şanlıurfa şube başkanımız, Suruç Belediye Başkanı Ethem Şahin’in eşi) Aynur Şahin ile 3 yaşındaki oğlu Agır Adar Şahin de gözaltına alınmış ve tutuklanmıştır.” sözleriyle devam eden açıklamada, bu yönelimlerin sorumlusunun siyasi iktidar olduğu söylendi.

Aynur’un 3 yaşındaki çocuğu Agır’le birlikte cezaevinde olduğu ve seçeneksiz bırakılarak 3 yaşındaki bir çocuğun tutsak edildiğine dikkat çekilen açıklamada, bu gerçeklik ortada iken Başbakanın 12 Eylül ile hesaplaşmaktan bahsetmesinin hiçbir inandırıcılığı olmadığı söylendi. Soruşturmanın ve operasyonların tamamen siyasi hesaplarla ve keyfi tutumlarla yapıldığı ifade edildi.

Tecavüzcüler yine aklandı!

Sermaye devletinin uygulamalarından da güç alarak kadına yönelik cinsel şiddet hız kesmeden sürüyor. Devletin yargı aygıtı, tecavüzcüleri adeta ödüllendiriyor. Tecavüz davalarının görüldüğü mahkemelerin verdiği skandal kararlara bir yenisi daha eklendi. 4 kişinin tecavüzüne uğrayan ve hamile kaldıktan sonra, sosyal hizmetler kurumuna yerleştirilen Bitlis’in Mutki ilçesine bağlı Kavakbaşı (Tap) beldesinde yaşayan 15 yaşındaki E.C’nin görülen ilk davasında tutuklu bulunan 4 kişi serbest bırakıldı.

Geçtiğimiz haziran ayında aralarında devlet görevlisi ve köy korucusunun da bulunduğu 4 kişinin defalarca tecavüz ettiği ve cinsel istismarda bulunduğu E.C’nin hamile kalması üzerine sözkonusu kişiler tutuklanmıştı.

Fakat aradan geçen 4 aydan sonra Bitlis Ağır Ceza Mahkemesi’nde görülen ilk duruşmada, söz konusu tarihte E.C’nin kimlik yaşının 15 yıl 6 ay olduğu için çocuk sayılmayacağı, karar ehliyetine sahip olduğu gerekçesiyle 4 kişinin tahliyesine karar verildi.

E.C’nin babasına anlatımlarına göre, Mutki Devlet Hastanesi’nde çalışan Feyyaz Açıktepe isimli memur, E.C’yi soyup elini ayağını bağladıktan sonra cep telefonu ile görüntülemiş. Açıktepe çektiği görüntüleri daha sonra aralarında korucuların da bulunduğu bazı kişilere izleterek E.C’yi onlara da pazarlamış. E.C, Açıktepe’nin “Eğer kimseye söylersen seni de, anneni de, babanı da öldürürüz” şeklinde tehdit etmesinin ardından köy korucusu Cezmi İldeş, bakkal Cedih Özebay ve İstanbul’dan köye misafirlige gelen Yunus Emre isimli kişilerin de kendisine zorla tecavüz ettiğini belirtiyor.

Tecavüze ilişkin bütün kanıtlar ortada olmasına rağmen bu şahısların salıverilmesi de gösteriyor ki, sermaye devleti tecavüzcülerini cezasızlıkla ödüllendirerek koruyor.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

“Hasta tutsaklar serbest bırakılsın!”

Adana

İnönü Parkı’nda yapılan eylemde, Diyarbakır D Tipi’nde tutuklu bulunan ve ölümü bekleyen lenf kanseri Nurettin Soysal ile aynı cezaevinde bulunan kemik kanseri hastası Halil Güneş’in kötüye giden sağlık koşulları dile getirildi.

Yattıkları yerden kalkamayan, gözlerini açamayan ve normal yollardan beslenemeyen Soysal ve Güneş’in ölüm sınırında olduğu ve sadece pamukla su içebildikleri ifade edildi.

Soysal’ın tecrit işkencesi altında ölümü beklemesine göz yumulduğunun söylendiği açıklamada “Soysal her gün biraz daha ölüme yaklaşıyor.” denildi.

Ayrıca Sincan 1 No’lu F Tipi’nde tutulan kanser hastası Erol Zavar’ın ve İzmir 2 No’lu F Tipi’nde tutulan kan kanseri Abdulsamet Çelik’in durumuna değinilerek hasta tutsakların serbest bırakılması istendi.

BDSP, BDP, Devrimci Proletarya, Emek ve Özgürlük Cephesi, ESP, Halk Cephesi, İHD, TUHAY-DER ve Odak tarafından örgütlenen eylemde ayrıca hasta tutsakların durumunu ele alan bir skeç gösterimi yapıldı.

İstanbul

İHD İstanbul Şubesi Cezaevi Komisyonu hasta tutukluların serbest bırakılması ve tedavilerinin yapılması talebiyle Galatasaray Lisesi’nden Taksim Tramvay Durağı’na yürüdü.

13 Ekim günü Galatasaray Lisesi önünde bir araya gelen İHD üyeleri, “Hapishanelerde ölüm istemiyoruz. Hasta tutuklular serbest bırakılsın” pankartı arkasında, sloganlarla Taksim Tramvay Durağı’na yürüdü.

Basın açıklamasını gerçekleştiren **Gönül Sonbaharerdem**, 2 yıldır cezaevinde bulunan ve hükmünün bitimine 8 ay kalmış olan 50 yaşındaki prostat kanseri Osman Kezler’in, tedavisi için ailesi ve İHD tarafından yapılan ısrarlı girişimler sonucu Kartal Devlet Hastanesi’nden Süreyyapaşa Hastanesi’ne sevk edildiğini söyledi. Sağlığının çok kötü durumda olduğunu ve tedaviye hiçbir şekilde yanıt vermediğini söyleyen Sonbaharerdem, gün geçtikçe de durumunun ağırlaştığını söyledi. Sonbaharerdem, Kezler’in durumunun Adalet Bakanlığı, Cumhurbaşkanlığı, Ceza ve Tevkif Evleri Genel Müdürlüğü’ne bildirildiğini dile getirdi. Ceza İnfaz Kanunu’nun 16. maddesine dayanarak ceza ertelemesinin yapılmasını bir dilekçe ile talep ettiklerini ancak, şu ana kadar bir sonuç alınmadığını ifade etti.

Devrimci ve ilerici kurumların 8 Ekim günü gerçekleştirdiği eylemde Ankara Sincan F Tipi Hapishanesi’nde tutuklu bulunan Dursun Kaş’ın gönderdiği mektup okundu.

Taksim Tramvay Durağı’nda bir araya gelen kurumlar, sloganlar eşliğinde Galatasaray Lisesi’ne yürüdü. Türkçe ve İngilizce “Hasta Tutsaklar Serbest Bırakılsın” pankartlarının açıldığı eylemde, taleplerin yer aldığı dövizler de taşındı.

Yürüyüşün ardından basın açıklamasını TAYAD’dan Mehmet Güvel okudu. Hapishanelerde her iki günde bir kişinin öldüğünü belirten Güvel, “İhmalle değil, bilerek, isteyerek öldürüyorlar. Ve tüm ölümleri eceliyle ölüm olarak açıklıyorlar. Tedavi edilmeyenler; hastaneye götürülmeyenler; doktor yüzü gösterilmeyenler birer birer öldürülüyor. Ve bu ölümü kabullenmemizi istiyorlar.” dedi.

Güvel daha sonra, Ankara Sincan F Tipi Hapishanesi’nde tutulan ve yaşadığı sağlık sorunu

nedeniyle hastaneye sevk edilip en karanlık, en havasız, en kirli bölüm olan mahkum koğuşunda “tedavi” edilen Dursun Kaş’ın mektubunu aktardı:

“ 17 Eylül 2010 tarihinde akşam saatlerinde yanıma Macit Öztürk adında adli bir mahkum getirildi. daha önce Kastamonu Hapishanesi’nden Ankara Verem savaş Hastanesi’ne getirilmiş, oradan da bulunduğumuz hastaneye gönderilmiş... adam 59 yaşında olduğunu ve astım hastası olduğunu belirtti. Ancak sürekli kan kustuğunu görünce, gelen sağlıkçılara durumu anlatıp tüberküloz olup olmadığını sorduk. ‘ Yok’ dediler.

Tanımıza getirilmesinden sonraki ilk bir saat içinde önce oksijen sonra peş peşe 3 poşet serum ve 3 poşette kan verildi. Bunlar okadar hızlı veriliyorduki neredeyse 3 poşet kan on dakiki içinde bitti... Kan verildikten sonra daha kötü kusmaya ve titremeye başladı. ondan sonrada bir ağrı kesici yapıldı ve bir daha da sabaha kadar gelip soran olmadı. acılar içinde kıvrandığını, sık sık tükürüp kan kustuğunu, kusmalarla beraber ölü ciğerlerinin koptuğunu görünce sık sık kapıya vurup, gelip müdahale etmelerini istedik. sabaha kadar en az 10-15 kez kapıyı dövüp gelip müdahale etmelerini söylememize rağmen doktor gelmediği gibi sağlıkçıda mazgaldan bakıp geri gitti. Sabah kontrole gelen sağlıkçılara, neden gelip ilgilenmediklerini sorduğumda biri ‘ numara yaptığını, hasta adamın öyle yumruğunu sıkamayacağını’ söyleyip gitti. Sağlıkçılar gittikten yaklaşık bir saat sonra Macit kalkıp lavaboya gitmek isterken düştü. kafasını vb.

herhangi bir yere çarpmadı. Biz kaldıramadığımız için hemen kalkıp sağlıkçıyı çağırdık. Durumu biliyor olmalı ki hemen hasta bakıcılar kapıyı açıp geldi. onlarda durumun iyi olmadığını söyleyip sağlıkçıyı çağırdılar. Aradan 5 dakika geçmişti ki öldüğünü söylediler. herhangi birşey yapılmadan sadece nabıza bakarak ‘ ölmüş’ deyip, üstünü kapatıp ‘doktor gelip bakacak’ deyip gittiler. ama doktor gelmedi. 2 saate yakın ölüyü yanımda beklettikten sonra yine kendileri alıp götürdüler. Ertesi gün, aynı sağlıkçıya ‘ hani numara yapıyordun?’ diye sordum. “ adam zaten ölecekti, yapacak bir şey yoktu, doktorlar bize bırakmıştı.”

Dursun Kaş’ın mektubunun okunmasının ardından eylem sona erdi.

Kızıl Bayrak / Adana - İstanbul

Tekirdağ F Tipi’nde eylem!

Yoğun hak ihlalleriyle gündeme gelen Tekirdağ F Tipi’nde siyasi tutsaklar 1 Kasım’a kadar görüşe çıkmayacaklarını açıkladılar.

Temel hakların disiplin cezalarıyla yasaklandığı Tekirdağ F Tipi’nde tutsakların şikayetleri, suç duyuruları takipsizlikle sonuçlanıyor. Bununla beraber tutsaklara ağır baskı dayatılıyor.

Hapishane yönetiminin bu tutumuna karşı Tekirdağ F Tipi’ndeki tutuklu ve hükümlüler, aileleri aracılığı ile 1 Kasım’a kadar görüşe çıkmayacaklarını açıkladılar. Hasta tutukluların tedavi edilmemesi, keyfi uygulamalar, işkenceye varan fiziksel saldırılar ve Kürtçe üzerindeki yasaklar, siyasi tutsakların bu eylemi gerçekleştirme nedeni. Tutsaklar hapishanelerde yaşanan hak ihlallerine, saldırılara ve tecrit uygulamalarına karşı duyarlılık çağrısı yaptılar.

“Çocuklara kıymayın efendiler”

İnsan Hakları Derneği İzmir Şubesi, faili meçhuller hakkında bir basın açıklaması gerçekleştirdi.

9 Ekim Cumartesi günü Eski Sümerbank önünde gerçekleştirilen basın açıklamasında “Muhataplar belli failler nerede?” pankartı taşındı. Açıklama sırasında toplanan imzalar yere serilerek pankartın önüne bir çift çocuk ayakkabısı konuldu.

“Koşuyor altı yaşında bir oğlan, uçurtması geçiyor ağaçlardan. Siz de böyle koşmuştunuz bir zaman. Çocuklara kıymayın efendiler. Bulutlar adam öldürmesin.” dizeleriyle başlayan açıklamada şunlar söylendi: “Bizler kayıp yakınları ve insan hakları savunucuları olarak yıllardır bu meydanlarda kaybettiklerimizi arıyoruz. Faillere sesleniyoruz. Buraya bıraktığımız ayakkabılar kayıplarımızdır. Siz nerede olduklarını biliyorsunuz. Bu hafta 29 Kasım 1995’te gözaltında kaybedilen 7 kişiden biri olan 12 yaşındaki Davut Altunkaynak’ın ayakkabılarını bırakıyoruz. Seneye de giysin diye bir numara büyük alınan ve ayağına hiç olmayan Davut’un ayakkabılarını”

1995 yılında cumhurbaşkanı olan Süleyman Demirel’in, Başbakan Tansu Çiller’in, Genelkurmay Başkanı Doğan Güreş’in ve Dargeçit Taburu komutanlarının, Davut’un kaybedilmesinden bizzat sorumlu olduğu söylendi. Bu ülkede vicdan mahkemeleri kurulmadan ve sorumlular gerçekleri anlatıp halkın vicdanında yargılanmadan barışın tesis edilmeyeceği ifade edildi. “Ellerine çocukların kanını buluştıranlara sesleniyoruz” diye çağrıda bulunulan açıklama, “Susmayın, konuşun. İtiraf edin, bütün bildiklerinizi açıklayın. Kayıplarımızı bize geri verin” sözleriyle bitirildi.

Kızıl Bayrak / İzmir

Mücadele Postası

Diyarbakır'da suç duyurusu

12 Eylül 1980 askeri faşist darbesinin ardından Diyarbakır Askeri Cezaevi'nde işkenceye maruz kalan yaklaşık 500 kişi Diyarbakır Cumhuriyet Başsavcılığı'na dönemin askeri yetkilileri ve cezaevi yetkilileri hakkında suç duyurusunda bulundu.

Diyarbakır Adliyesi önünde basın açıklamasını okuyan Diyarbakır Cezaevi Gerçeğini Araştırma ve Adalet Komisyonu üyesi ve 78'liler Girişimi Sözcüsü Celalettin Can, 12 Eylül 1980 darbesi sonrasında Diyarbakır 5 No'lu Askeri Cezaevinde yaşananların münferit olaylar olarak değerlendirilemeyeceğini belirtti.

Diyarbakır Cezaevi'nde mağdurlara sistematik olarak işkence uygulandığını ve insanlığa karşı suç işlendiğini söyleyen Can şöyle konuştu:

“Diyarbakır Cezaevinde yaşanan işkence, şikayetçi mağdurlara yapılan maddi veya manevi ıstırap verici işlemler insanlık kişiliğini ve duygusunu kiran ve yok eden eylemler, tutuklu ve hükümlü yakınlarına sanki cezaevinde tutukluymuşlar gibi aynı şekilde yapılan tüm eylemler insanlığa karşı işlenmiş suçtur ve failleri tespit edilerek cezalandırılmalıdır. Mağdur ve şikayetçiler olarak şikayetlerimizin dinlenmesini ifadelerimizin alınmasını gerektiğinde sunacağımız kanıtların kabul edilmesi için buradayız. İşkence suçu insanlığa karşı işlenen suçtur dolayısıyla soruşturma açılmasını ve suç faillerinin cezalandırılmasına karar verilmesini talep ediyoruz.”

Eylemde yer alan BDP Genel Başkan Yardımcısı **Gültan Kışanak** ise, Diyarbakır Cezavi'nde yaşananların sadece hukuki bir soruşturma kapsamında ele alınabilecek bir süreç olmadığını söyledi.

EKSEN Yayıncılık Büroları

Sönmez İş Sarayı Kat: 3 No: 220 Heykel/BURSA
Tel: 0 (224) 220 84 92

Cemal Gürsel Cd. Shell Karşısı Vakıf İşhanı Kat: 3
No: 306 ADANA Tel: 0 (322) 363 19 94

Kemalpaşa Mh. Otel Asya yanı Vural Apt. No:2 D:3
İzmit / KOCAELİ

UPS'nin baklava oyunu

Sermaye, işçi sınıfından daha fazla yararlanabilmek için türlü yonteme başvuruyor. Bu yöntemlerden biri de “ayın elemanı” yöntemidir. Ankara UPS aktarma merkezinde de benzeri bir uygulama var. Ortalama 20-25 günde bir tüm aktarma işçileri bir salona toplanıp bu oyun hayata geçiriliyor.

Oyuna kısa bir teşekkür konuşmasıyla başlanıyor. Daha sonra günlük olarak yapılan puanlamaların sonucunda yapılan değerlendirmede başarılı sayılan 8-9 kişi öne çıkarılıp birer paket baklavayla ödüllendiriliyor.

Yapılan puanlamada ise; iş kıyafeti, saç-sakal, günlük taşıdığı paket sayısı, “iş saatleri”ne (sonu belli olmayan iş saatleri) uyum gibi kriterler baz alınıyor.

Peki bu uygulama ile amaçlanan ne. Öncelikle işçileri her şeyiyle o işin bir parçası haline getirmek istiyorlar. Böylelikle işçiyi daha fazla üretim sürecine katıp, sermaye için daha fazla kar üretmesini sağlamaya çalışıyorlar. Daha önemlisi ise işçiler arasındaki rekabeti körükleyerek birlik olmalarının önüne geçmek istiyorlar.

Yani bu sömürüyü arttırmanın ince bir yöntemidir. UPS sermayesi işçinin kaşı gözü için değil karını arttırmak için baklava alıyor. Böylelikle bir paket baklava karşılığında işçinin iliğini kurutuyor. Bunun için UPS'nin baklavasını oltaya takılmış zehirli bir yem sayıyorum.

Çünkü normalde gündemimiz olması gereken sorunlarımızın yerine “bu sefer kim baklavayı alacak?” gibi yapay gündemlerle uğraşabiliyoruz. O halde nasıl birlik olabileceğimizi, birbirimize neden güvenmediğimizi ve nasıl güveneceğimizi tartışmalıyız. ÇEL-MER'deki sınıf kardeşlerimizden örnek almalı ve onların deneyiminden öğrenmeliyiz.

Ankara UPS aktarma merkezinden bir işçi

UPS aktarma merkezinde iş kazası...

5 Ekim Salı günü Ankara UPS aktarma merkezinde iş kazası meydana geldi. Taşeron firma “Beyaz Group” çalışanı olan Yasin isimli işçi, iki akarbantın arasına sıkışan koliyi kurtarmaya çalışırken elini, bandın çevrilmesini sağlayan rulo ile bant arasına sıkıştırdı. Tahmin edileceği üzere onlarca araba bulunan aktarma merkezinde kaza geçiren işçinin bağlı görüldüğü taşeron firmanın şefine telefon edildi. İşçi, ondan yanıt alınmaya kadar bekletildi.

Kızıl Bayrak / Ankara

Bursa'da soruşturma terörü protesto edildi

Bursa Dersim Dayanışma Derneği, Gemlik Tunceliler Derneği, BDP, DHF, KESK yönetici ve üyeleri, İşçi-Köylü ve Partizan okurlarına yönelik soruşturma saldırısı Bursa'da protesto edildi.

Son 2 yılda; 1 Mayıs, İbrahim Kaypakkaya ve 2 Temmuz anmaları gibi çeşitli eylem ve etkinliklerde çekilen kamera kayıtları gerekçe gösterilerek “Suç ve Suçluyu Övmek” iddiasıyla açılan soruşturmalara karşı İHD, Dersim Derneği, DHF ve Partizan tarafından Kent Meydanı'nda basın açıklaması gerçekleştirildi. Açıklamada şu ifadelerle yer verildi:

“Ülke genelinde devrimci, demokrat, yurtsever tüm örgütlü halk güçlerine yönelik sürdürülen bu kapsamlı ve bilinçli yönelimin esas itibariyle işçi ve emekçilere ülke gerçekliğini anlatan, AKP, MHP ve CHP gibi gerici faşist düzen partilerinin emperyalizme ve sermayeye bağımlılığını, yalana ve yolsuzluğa dayalı siyasal sisteme ezilen emekçilere teşhir eden devrimci çalışmayı hedeflediği aşikardır”

Son dönemde ESP, BDP, SDP ve TÖP yönelik polis komplolarının da protesto edildiği açıklamada ezilen sömürülen emekçi yığınlarla birleşme çabasının engellenemeyeceği ve devrimci mirasın sahiplenilmeye devam edileceği vurgulandı. Eyleme BDSP ve ESP de destek verdi.

SDP ve TÖP tutuklamaları protesto edildi

21 Eylül günü SDP ve TÖP üyelerinin gözaltına alınması ve tutuklanması 7 Ekim günü İzmir'de gerçekleştirilen ortak eylemle protesto edildi.

SDP, BDP, ESP, EMEP, ÖDP, EDP, SP, TÖP, DSİP, EHP, SGPH, SBH, DİP, KÖZ, DHF, Halkevleri, Ege 78'liler, KESK Şubeler Platformu tarafından örgütlenen eyleme BDSP ve Alınteri de destek verdi.

SDP İl binası önünden Eski Sümerbank önüne gerçekleştirilen yürüyüşte “İşte ‘AKP demokrasisi’ sıra kimde” pankartı açıldı. Yürüyüşün sonunda yapılan basın açıklamasında AKP'nin “ileri demokrasisi”nin korku imparatorluğu yaratmak olduğu belirtildi.

Hanefi Avcı'nın sosyalist örgütlerle ilişkilendirilmeye çalışılmasının protesto edildiği eylemde Avcı'nın bu operasyona karıştırılmasının sosyalist hareketlere çamur atma amaçlı olduğu vurgulandı.

Kızıl Bayrak / Bursa - İzmir

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Baskı ve asimilasyona son!

- * Tüm dillere tam hak eşitliği!
- * Herkese anadilinde eğitim hakkı!
- * Diyanet dağıtılsın!
- * İnanç ve vicdan özgürlüğü!

